

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION
D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 19
ΑΝΟΙΞΙΣ
PRINTEMPS
1972

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 19
ΑΝΟΙΞΙΣ 1972

No 19
PRINTEMPS 1972

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ PAGE

SOMMAIRE

Κάθε Πάσχα	4	Conte de Pâques (en grec)
Ἀπόψεις	7	Points de vue (en grec)
Τὸ Πανηγύρι τῆς Ἀράχωβας	8	Fête patronale d'Arachova
Ἡ Λέσχη μας «Μεδεών»	11	Notre Club «Médéon»
Ἡ σφαγὴ τοῦ Oradour	15	Le massacre d'Oradour
Φωτορεπορτάζ	16	Le reportage illustré
Μετέωρα	20	Météores
Οἰκογενειακὰ καὶ Ἄλλα . .	25	Nouvelles de la Famille
Ποιὸς εἶναι Ποιὸς στὸ Κυριάκι	31	Qui est Qui à Kyriaki
Σταυρόλεξο	34	Les mots croisés (en grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἐκδίδεται ἀνὰ τρίμηνον

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος Α.Β.Ε.Ε.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γιάννης Βασιληᾶς
Νηρέως 84, Ἀσπρα Σπίτια Βοιωτίας

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. Φ. Κωνσταντινίδης
Περικλέους 41, Ἀθῆναι

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ι. Μακρῆς Α.Ε.
Παράδεισος Ἀμαρουσίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Διαφημίσεις «ΤΡΙΤΩΝ» Ε.Π.Ε.
Βουκουρεστίου 27α, Ἀθῆναι

AL REVUE

Publication trimestrielle

PROPRIETAIRE — EDEUR

Aluminium de Grèce S.A.C.I.

RESPONSABLE DE LA REDACTION

Yannis Vassiliadis
Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie

RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE

T. F. Konstantinidis
Perikleous 41, Athènes

IMPRIMEE PAR

J. Macris S.A.
Paradissos Amaroussiou

PUBLIEE PAR

Publicités «TRITON» Ltd.
27a rue Voukourestiou, Athènes

Στὸ ἐξώφυλλο: Μετέωρα, ἀπομνησ τῆς Μονῆς Βαρλαάμ. Στὸ
δεύτερο πλάνο ἡ Μονὴ Ρουσάνου.

Στὴν ἀπέναντι σελίδα: Ἀσπρα Σπίτια. Συναλλαγὴ στὸ Ὑπο-
κατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

1ère couverture: Météores, vue du couvent de Varlaam. Au second
plan, le couvent de Roussanos.

Ci-contre: Aspra Spitia. Bureau de la Banque Nationale (Photo
Harissiadis).

ΚΑΘΕ ΠΑΣΧΑ

του Γ. ΒΕΡΙΤΗ

Ο Ἀλέξανδρος Γκιάλας, γνωστός κυρίως με τὸ ψευδώνυμο Γ. Βερίτης, γεννήθηκε στὴ Χίο ἀπὸ πατέρα ἱερέα καὶ διδάσκαλο, ὁ ὁποῖος τὸν ἔφερε στὴν Ἀθήνα, σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν καὶ τὸν ἐμπιστεύθηκε στὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων ἢ «Ζωή». Σπούδασε Θεολογία καὶ ἀφιερώθηκε με πάθος στὴ χριστιανικὴ λογοτεχνία. Χάρης στὸ πολυπλευρὸ καὶ παραγωγικὸ του ταλέντο δημιούργησε ἕνα πλούσιο ἔργο σὰν ποιητῆς, δοκιμογράφου, ἱστορικὸς μελετητῆς, διηγηματογράφου, αἰσθητικὸς καὶ κριτικὸς, ἂν καὶ πέθανε τὸ 1948 σὲ ἡλικία μόλις 33 χρόνων. Τὸ διήγημά του «Κάθε Πάσχα» πρωτοδημοσιεύθηκε τὸ 1939 στὸ περιοδικὸ «Ἀκτίνες».

* *

Στὸ θάλαμο τῶν ἀσθενῶν ὁ γιατρὸς ἐτελείωσε τὴν ἐπίσκεψή του. Πολλοί, βέβαια ἀπ' τοὺς ἀρρώστους τὴν ἐπίσκεψη αὐτὴ τὴν ἐπερίμεναν με λαχτάρια. Γιὰ ἄλλους ὅμως πάλι ἡ ἐπίσκεψη δὲν εἶχε καὶ τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον. Τὸ τί εἶχαν, τὸ ἤξεραν ἀπὸ καιρὸ. Ἦξεραν κιόλα πὼς ὁ γιατρὸς δὲ μπορούσε νὰ τοὺς κάμῃ τίποτα. Κι' ἔτσι ἐκεῖνο πού ἤθελαν περισσότερο ἀπ' ὅλα ἦταν νὰ τοὺς ἀφήσουν ἤσυχους νὰ βράζουν με τὸ ζουμί τους.

Ὅσο γιὰ τὸ Δημητρώ, αὐτὸς, ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του, ἐκεῖ κάτω στὴ γωνιά τοῦ θαλάμου, κάτι περίμενε νὰ γίνη. Βέβαια, ὁ γιατρὸς τοῦ τῶχε πεῖ κι' ἄλλοτε, πὼς ἡ θέσι του ἦταν σοβαρὴ, γιατί εἶχε μιὰ βαρεὶά πάθηση τῶν νεφρῶν. Αὐτὸς ὅμως δὲ μπορούσε νὰ τὸ χωνέψῃ καλὰ - καλὰ, πὼς δὲ θὰ ξανασηκωνόταν ἀπὸ κεῖ χάμω. Κι' ἔτσι, ὅταν ἔβλεπε τὸ γιατρὸ νὰ μπαίνει, οἱ προσδοκίες του ἐμεγάλωναν. Μὰ σήμερα πιά ἀναγκάστηκε, θέλοντας καὶ μὴ, νὰ τὸ καταπιῇ. Ὁ γιατρὸς πέρασε κι' ἀπ' αὐτόν, τὸν κύτταξε λίγο, κούνησε τὸ κεφάλι, καὶ χωρὶς νὰ πῇ τίποτα, τράβηξε γιὰ τὸ ἄλλο κρεβάτι.

— Γιατρέ, πὼς πάω ; ἐτόλμησε νὰ ρωτήσῃ ὁ Δημητρός.

Ἐκεῖνος δὲ θέλησε νὰ τοῦ δώσῃ λογαριασμό. Τοῦ εἶπε κάτι διφορούμενα λόγια καὶ συνέχισε τὴ δουλειά του.

Ὁ Δημητρὸς ὅμως ἐκατάλαβε ἀρκετὰ καλὰ, τί νόημα εἶχαν τὰ λόγια αὐτά. Πάει λοιπόν, ἐσκέφθηκε. Δὲ μπορεῖ νὰ γίνη τίποτα. Οἱ λίγες ἐλπίδες, πού ἔτρεφε μέσα στὴν ψυχὴ του, ἐσβησαν τώρα κι' αὐτές, κι' ἀφήσαν ἕνα ἀπελπιστικὸ κενὸ μέσα του. Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἤρθε νὰ κλάψῃ. Ὑστερα αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ βάλῃ τὶς φωνές. Κι' ὕστερα βυθίστηκε σὲ βαθειὰ μελαγχολία. Ἀκούμπησε στὰ μαξιλιάρια του με τὰ μάτια πρὸς τὸν κῆπο. Ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο φαίνονταν κάποιοι περιβολάρης πού πότιζε τὰ ἄνθη καὶ τὰ χαμόδενδρα. Ὁ Δημητρὸς δὲν τὸν ἐπρόσεξε καθόλου. Ἡ θλίψή του τὸν ἔκανε σὰν ἀφηρημένο.

Χίλιες μαῦρες σκέψεις τοῦ τριβελίζουν τώρα τὸ μυαλό. Ὁ λογισμὸς του γυρίζει ἄταχτα στὰ περασμένα καὶ στὰ τωρινά. Θυμᾶται τὰ γλέντια καὶ τὶς

διασκεδάσεις πού ἔκανε πέρσι τέτοιον καιρὸ με τὶς παρέες. Τοῦ ἔρχεται ὕστερα στὸ μυαλό καὶ τὸ τελευταῖο ἐκεῖνο ξενύχτι, τὶς περασμένες Ἀποκριές. Τότε τοῦ ἔτυχε καὶ τοῦτο τὸ κακό. Ἀλήθεια, ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῶχαν παρακάμει. Θυμᾶται...—δηλαδὴ δὲ θυμᾶται τίποτα, παρὰ μονάχα τοὺς πόνους πού τὸν χτύπησαν σ' ὅλο τὸ κορμί καὶ περισσότερο στὴ μέση. Ἔβαλε τὶς φωνές. Σηκώθηκαν δυὸ-τρεῖς τῆς συντροφιάς νὰ τὸν ἀρπάξουν. Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔχει κρατήσῃ στὸ μυαλό του. Καὶ νάτος τώρα μέσα σὲ τοῦτο τὸ Ἀσυλό, καρφωμένος σ' ἕνα κρεβάτι, ἐκεῖ στὴ γωνία τοῦ θαλάμου, με μόνη συντροφιά τὰ βογγητὰ καὶ τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἀρρώστων, πού κάνουν πῶ ἀνυπόφορους τοὺς δικούς του πόνους. Ἐρμος, ἀπένταρος, ἀρρωστιάρης, σακατεμένος. Τί τύχη !

Εἶν' ἀλήθεια, πὼς ἐδῶ μέσα τὸν εἶχαν δωρεάν. Τί τὸ ὄφελος ὅμως ; Δὲν ἀκοῦς τὸ γιατρό ; Οἱ μέρες του ἦταν πιά μετρημένες. Καὶ θὰ πέθαινε μακριὰ ἀπὸ κάθε φίλο καὶ δικό του, μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι του, ἔτσι, σὰν τὸ σκυλὶ στ' ἀμπέλι. Τὸ σπίτι του τὸ εἶχε ἐγκαταλείψει. Τὴ γυναῖκα του τὴν ἀφήσε με τὰ τρία τοὺς παιδιὰ στὸ χωριό. Εἶχε ἔρθει στὴν Ἀθήνα, τάχα γιὰ νὰ δουλέψῃ καὶ νὰ τῆς στέλνῃ λεφτὰ, μὰ δὲν εἶχε πεντάρα. Ὅσα ἔβγαζε, τὰ ξόδευε ὅλα στὰ ξενύχτια με τὶς παρέες. Οὔτε γράμμα δὲν τῆς εἶχε στείλει, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνες.

Ἀμ' οἱ φίλοι ! Ἄς τοὺς νὰ πάνε ἀπὸ κεῖθε, τοὺς ψεῦτες ! Οὔτε γύρισε κανένας νὰ τὸν δῇ. Ζῇ ; Πέθανε ; Κανένας τοὺς δὲ νοιάστηκε νὰ μάθῃ. Καρφὶ δὲν τοὺς καιγόταν. Δὲν εἶδες ; Σαραντα μέρες ἐδῶ μέσα, καὶ δὲ φάνηκε ψυχὴ νὰ ρωτήσῃ καὶ γι' αὐτὸν τί γίνεται, νὰ τὸν δῇ, νὰ τοῦ μιλήσῃ με λίγη στοργή. Στους ἄλλους ἀρρώστους ἔρχονταν κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα μάννα, γυιὸς, ἀδέρφια, φίλοι, νὰ τοὺς κάμουν λίγες ὥρες συντροφιά, νὰ τοὺς γελάσουν λίγο, νὰ τοὺς δώσουν λίγη παρηγοριά, νὰ τοὺς προσφέρουν κάτι.

Μὰ γι' αὐτὸν τίποτα. Κανείς. Ποῦ εἶν' οἱ τόσοι τῆς παρέας του, πού γλεντοῦσαν μαζί, πού ξεφάντωναν μαζί, πού ξόδευε μαζί τοὺς ὅ,τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε ; Οὔτε ξεμύτισε κανένας τοὺς κατὰ κεῖθε. Καὶ σ' ἕναν ἀπ' αὐτοὺς ποῦχε δώσει κάποτε καὶ διακόσιες δραχμές, τοῦ ἔγραψε ἐδῶ καὶ δέκα μέρες, πὼς «ἔτσι κι' ἔτσι...καὶ βρίσκουμαι σὲ χάλια», καὶ τοῦτο καὶ τ' ἄλλο, μὰ ἂν τὸν εἶδατε σεῖς, τὸν εἶδε καὶ κεῖνος. Οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόαση.

Μόνο τοῦτος ἐδῶ ὁ διπλανὸς ἀρρωστος εἶχε δεῖξει κάποια συμπόνια, μὰ καὶ τοῦτος τί νὰ σοῦ κάμῃ, ζαβὸς ἄνθρωπος, παθιασμένος, χειρότερος ἀπ' αὐτόν. Ἄστα νὰ πάνε κατὰ μέρος. Τί ἔχει πιά νὰ περιμένῃ ἀπ' τὴ ζωὴ ; Δὲ βαρύνει. Μιὰ κι' ὄζω, νὰ ξεμπερδεύουμε. Ἀμ' τί ; Καί, νὰ σοῦ πῶ, ἂν δὲν ἦταν ἰσόγειος ὁ θάλαμος... Ἄν ἦταν πῶς ψηλὰ τὸ παράθυρο ... Τί σήμερα, τί αὔριο ; Νὰ ξεμπερδεύουμε, ἀδερφέ, μιὰ ὥρα γρηγορώτερα, νὰ παίρνῃ τέλος ἡ ὑπόθεσι...

* *

Ποιὸς ξέρει πόσα κι' ἄλλα θάλεγε με τὸ μυαλό του ἐκεῖνο τ' ἀπόγευμα ὁ Δημητρός. Μὰ ἔξαφνα οἱ σκέψεις του σταμάτησαν κι' ὁλόκληρος ὁ θάλαμος ἀντήχησε ἀπ' τὶς φωνές του :

— Ρε Στρατῇ, Στρατῇηηη !

Τί ήταν ; "Εξω στὸν κήπο ὁ περιβολάρης ἐπότιζε ἀκόμη. Κρατώντας τὸ μακρὺ λαστιχένιο σωλῆνα τοῦ νεροῦ, περπατοῦσε σιγὰ-σιγὰ κι' ἔρριχνε τὸ νερὸ ὅπου χρειαζόταν. Ὁ Δημητρός δὲν τὸν εἶχε προσέξει στὴν ἀρχή. Κάποια στιγμή ὁμως, ποὺ αὐτὸς ποτίζοντας εἶχε πλησιάσει στὸ παράθυρο μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὁ Δημητρός τὸν ἐγνώρισε. Ἦταν ἕνας φίλος ἀπὸ κείνους τῆς παρέας. Κι ἔβαλε τὶς φωνές :

— Στρατῆ, ἔ Στρατῆ...

Ὁ περιβολάρης ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ κύτταξε κατὰ κεῖθε.

— Βρὲ Δημητρώ, ἐσὺ μωρέ ; Ἐδῶ σὲ φέρανε ;

— Ἄστα, ἄστα. Δὲν περνᾷς ἀπὸ μέσα ;

— Ἐχω πότισμα τώρα. Κάτσε νὰ τελειώσω κι' ἔφτασα.

— Ἀργολαβία τῶχεις ; Ποῦ σὲ πετύχανε ; Κι' ἐμένα γιατί δὲν ἦρθες νὰ μὲ βρῆς ; Φίλος νὰ σοῦ πετύχη !..

— Καὶ τὸ λοιπό, τί χαμπάκια ; Πῶς τὰ περνᾷς ἐδῶ μέσα ; τὸν ρώτησε ὁ Στρατῆς καθὼς ἐκαθόταν στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ.

— Κακὰ καὶ ψυχρά.

— Καὶ πότε θὰ βγῆς ; Κοντεύεις ; Τί σοῦπαν οἱ γιατροί ;

Ὁ Δημητρός ἀναστέναξε.

— Οἱ γιατροὶ μοῦ τῶκοψαν ζεκάθαρα.

— Δηλαδή, τί σοῦпанε ;

— Εἶναι, λέει, χαλασμένα τὰ νεφρά μου. Ἐγχείρηση, λέει, δὲν παίρνει, γιατί, λέει, ἅμα τὰ βγάλουν καὶ τὰ δύο, θὰ πεθάνω, λέει, τὴν ἴδια ὥρα. Ἐνῶ, λέει, ἅμα μείνω ἔτσι, ἔχω πέντε-ἕξι μῆνες ζωῆς ἀκόμα.

— Ἐ, λοιπόν ;

— Τί λοιπόν ; Κακὰ καὶ ψυχρά. Δὲ σοῦπα ; Πέντε - ἕξι μῆνες ! Καὶ τί τοὺς θέλω ἐγὼ πέντε - ἕξι μῆνες ; Γιὰ βάσανο ; Γιὰ νὰ μὲ τρώῃ νύχτα μέρα ἢ ἔγνοια, σήμερα θὰ πεθάνω, αὔριο θὰ πεθάνω ; Ὅχι, τίποτα ! Πάει, τελείωσε...

Τὰ μάτια του ἄστραψαν. Ἄρπαξε τὸ συνομιλητὴ τοῦ ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Ρὲ Στρατῆ, ἄκου νὰ σοῦ πῶ.

— Τί θές ;

— Μιὰ κι' ἦρθες ἐδῶ, θὰ μοῦ κάμης μιὰ δουλειά. Λεφτά δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω...

— Σοῦ ζήτησα λεφτά ;

— Πάψε τώρα. Λεφτά δὲν ἔχω, πεντάρα. Ἐκεῖνος ὁ ἀχαῖρευτος ποὺ τοῦχω δώσει τὶς διακόσες δραχμές, οὔτε φάνηκε κατὰ δῶθε. Ἄνοιξε ἡ γῆς καὶ τὸν κατάπιε. Ἄς εἶναι. Τὸ λοιπόν, ἔχω ἕνα ρολοῖ. Τὸ βλέπεις αὐτό ; Τῶχω ἀπὸ παληά.

Καὶ λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του ἕνα ρολοῖ μὲ τὴν ἀλυσιδίτσα του καὶ τοῦ τῶδωσε.

— Πάρ'το.

— Τί νὰ τὸ κάμω ; Ἐγὼ ρολοῖ δὲν ἔχω βάνει ἀπάνω μου ποτές μου. Ἄμα πεινάσω, θάναί μεσημέρι. Ἄμα ξαναπεινάσω εἶν' ὥρα γιὰ τὴν ταβέρνα. Ἐκεῖ δὲν κάθομαι μὲ τὸ ρολοῖ. Κατὰ τὸ κάθισμα καὶ κατὰ τὸ μεζεδάκι. Δὲν τὰ ξέρεις τώρα ; Κράτα τὸ ρολοῖ σου τὸ λοιπόν.

— Ἄσε με τώρα νὰ σοῦ μιλήσω, ρὲ Στρατῆ, καταλαβαίνεις ; Ἄσε με. Λοιπόν, θὰ πάρης τὸ ρολοῖ καὶ θὰ πᾶς ἴσια νὰ τὸ πουλήσης. Κατάλαβες ; Θὰ τὸ πουλήσης. Ὅσα σοῦ δώκουνε. Μὴν κάμης καυγάδες. Ὑστερα θὰ πᾶς στὰ φαρμακεῖα καὶ θὰ μοῦ πάρης, σκύψε νὰ σ' τὸ πῶ στ' αὐτί.

Ἐκεῖνος ἔσκυψε. Ὁ Δημητρός κάτι τοῦ ψιθύρισε.

— Κατάλαβες ; Κύττα μὴ σοῦ φέρουν ἀντίρρηση. Θὰ τὰ γυρίσης ὅλα, ὥσπου νὰ τὸ καταφέρης.

— Γιὰ ἀρχάριο μὲ πέρασες ; Μὴ σὲ γνοιάζει. Μὰ δὲ μοῦ λές, τί τὸ θές ; Εἶναι φάρμακο γιὰ τὰ νεφρά, μαθές ;

Καὶ τοῦ ἔκλεισε τὸ μάτι κουτοπόνηρα.

— Ἄντε τώρα, τράβα. Μὴ ρωτᾷς περισσότερα, ἀκοῦς ; Τράβα.

Τὸν ἔσπρωξε νευρικά, ἄγρια.

Ἐκεῖνος ἔχωσε τὸ ρολοῖ στὴν τσέπη, ἔρριξε στραβὰ στὸ κεφάλι τὴ βρώμικια τραγιάσκα, ποὺ κρατοῦσε ὡς τότε στὴν ἀμασχάλη, καὶ τράβηξε βιαστικά, μὲ μεγάλες δρασκειλές. Βγῆκε ἀπ' τὸ θάλαμο, πέρασε τὸ διάδρομο τοῦ κήπου καὶ τὸ κατώφλι τῆς ἐξώπορτας καὶ βρέθηκε στὸ δρόμο μονολογώντας :

— Ρὲ τὸ φίλο ! Ἀσκημο σκοπὸ ἔχει. Φαρμάκι σοῦ λέει, ἀκοῦς ; Σὰν ποντικός θὰ πάη. Ρὲ τὸν κακομοῖρη. Μὰ, νὰ σοῦ πῶ, ἄσκημα θὰ κάμη ; Μπα, μπα, κι' ἐγὼ νᾶμουνα στὴ θέση του...

* *

Πάσχα. Μέρα χαρᾶς καὶ παρηγοριᾶς. Κι' οἱ ἄρρωστοὶ ἀκόμα κάτι νοιώθουν ἀπὸ τὴ γλύκα καὶ τὴ χαρὰ ἐτούτης τῆς μέρας. Ὁ ἀνοιξιᾶτικος ἥλιος τ' ἀπομεσήμερου μπαίνει ζεστός ζεστός ἀπ' τ' ἀνοιχτὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου, καὶ σὰν νὰ θέλῃ νὰ δώσῃ ζωὴ στ' ἀρρωστημένα κορμιά. Ἡ ἀντικρυνὴ ἀκακία, ὀλανθισμένη, στέλνει ὡς ἐκεῖ μέσα τὴ γλυκειὰ τῆς μοσχοβολή, κι' ἀνάμεσα στὶς φυλλωσιές τῆς μουριάς, πιὸ πέρα, πετοβολοῦν μὲ φλύαρη ζωηρότητα χίλια-δύο μικροπούλια. Ὁ Δημητρός, ἀκουμπισμένος στὰ μαξιλάρια του, ἔχει καρφώσει τὸ βλέμμα πρὸς τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ, ὅπου ταξιθεύουν ράθυμα λίγα ξεφτίδια τῆς χειμωιάτικης συννεφιάς.

Στὰ χέρια του πασπατεύει νευρικά ἕνα ἄσπρο σκονάκι. Ὁ Στρατῆς τὰ εἶχε καταφέρει μιὰ χαρὰ στὴν παραγγελία ποὺ πῆρε. Κι' ἔτσι, τώρα τῶχει στὰ χέρια. Πάει πιά, συλλογίζεται. Σήμερα τελειώνουν τὰ ψέματα.

Τί θὰ τῶκανε τώρα ; Ἐννοια σου. Ἦξερε αὐτός. Τὰ εἶχε σκεφτῆ ὅλα. Στὸ τραπέζακι του, ἐκεῖ δίπλα, ἡ νοσοκόμα εἶχε πάντα ἕνα ποτήρι νερό. Θὰ τῶρριχνε μέσα. Κι' ὕστερα, μιὰ καὶ κάτω. Ὄζω βάσανα. Τοῦ φαινόταν κιόλα πῶς ἄρχισε νὰ παγώνῃ τὸ σῶμα του. Πρῶτα - πρῶτα τὰ πόδια. Θᾶχω καὶ πόνους ; συλλογιζόταν. Μπα, δὲ φαντάζομαι. Μὰ καὶ νᾶχω τί ; λίγες στιγμές θάναί αὐτὴ ἡ δουλειά. Ὑστερα θὰ ἡσυχάσω γιὰ πάντα. Ἐτσι ; Βέβαια, θὰ ἡσυχάσω. Οὔτε στενοχώριες πιά, οὔτε...

Ἄπλωσε τὸ χέρι καὶ πῆρε τὸ ποτήρι μὲ τὸ νερό. Ἐγύρισε ἀργὰ πρὸς τ' ἄλλο τὸ πλευρό, κατὰ τὸν τοῖχο, ξεδίπλωσε σιγὰ - σιγὰ μὲ προσοχὴ τὸ σκονάκι κι' ἔρριξε στὸ νερὸ τὴν ἄσπρη σκόνη. Τὸ νερὸ ἐθό-

λωσε. Τὸ κράτησε δυὸ στιγμὲς στὰ χέρια, τὸ κίνησε λίγο γιὰ νὰ διαλυθῇ, κι' ὕστερα τὸ σήκωσε καὶ τῶφερε στὰ χεῖλη.

Μὰ τί τρέχει ; Μηχανικὰ ἐκράτησε τὸ χέρι καὶ γύρισε πρὸς τὴν πόρτα τὰ μάτια. Ἕνας θόρυβος ἀκούεται κατὰ κεῖθε.

Μπα ! Ἕνα σωρὸ κοριτσάκια, ὀχτῶ, δέκα, δώδεκα χρονῶν, ἄρχισαν νὰ μπαίνουν στὸ θάλαμο. Σχολεῖο θάνατι, σκέφτηκε ὁ Δημητρός καὶ στάθηκε σὰν κάτι νὰ ἐμπόδιζε τὰ χέρια του. Νὰ τὸ πιῇ, νὰ μὴν τὸ πιῇ τώρα ; Ἀσε. Καλλίτερα ὕστερα, νὰ μὴν τὸ πάρῃ κα- νεὶς εἰδηση.

Ἔσκυψε σιγὰ κι' ἐτοποθέτησε τὸ ποτήρι στὸ μικρὸ τραπεζάκι, πίσω ἀπὸ κάποιο μπουκάλι, ἔτσι, πού νὰ μὴ μπορῇ κανένας νὰ τὸ δῇ, κι' ὕστερα ἐγύρισε πρὸς τὰ παιδιά. Μηχανικὰ, κάτι ἔπαιρνε τὸ αὐτί του ἀπὸ ὅ,τι ἔλεγε ἡ δασκάλα. Δὲν καταλάβαινε τίποτα, δὲν ἤθελε νὰ καταλάβῃ. Τί ; Κατηχητικὸ Σχολεῖο ; Τί λέει ; Χριστὸς ἀνέστη ; Νὰ μᾶς εὐχηθοῦν τὴν παρηγορίαν πού δίνει ὁ Θεός ;

— Μωρὲ δὲν μᾶς ξεφορτώνεσαι κι' ἐσύ ; μουρμούρισε.

Κι' ἐγύρισε τὶς πλάτες, καταφουρκισμένος.

Ὑστερα οἱ μικρὲς ἄρχισαν μὲ μιὰ σιγανή, γλυκεῖα φωνή, νὰ τραγουδοῦν ἕνα τραγούδι, ἕναν πασχαλινὸ ὕμνο τοῦ σχολείου τους. Ὁ Δημητρός, ποῦχε γυρίσει τὶς πλάτες, δὲ μποροῦσε νὰ κλείσῃ καὶ τ' αὐτιά. Σιγὰ - σιγὰ, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ κι' αὐτός, ἐγύρισε πάλι πρὸς τὸ μέρος τῶν παιδιῶν. Ὡμολογοῦσε μέσα του, πῶς, ἀλήθεια, ψάλλουν πολὺ ὁμορφα. Σιγὰ - σιγὰ ἀρχίζει νὰ παρακολουθῇ καὶ μὲ κάποια προσοχή. Ὅσο γιὰ τοὺς ἄλλους ἄρρώστους, αὐτοί, καθὼς βλέπει, ἔχουν πανηγύρι. Ἐκεῖνος ἐκεῖ ὁ ἀντικρυνὸς κλαίει ἀπὸ συγκίνηση. Κάποιος ἄλλος παρακεῖ δοκιμάζει ν' ἀνασηκωθῇ, γιὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερα.

— Νὰ ζήσετε, παιδάκια μου, φωνάζει ἕνας τρίτος. Καὶ τοῦ χρόνου. Νὰ σᾶς χαίρωνται οἱ γονιοί σας.

Ὁ Δημητρός βλέπει, ἀκούει, παρακολουθεῖ ὁλοένα μὲ πιὸ μεγάλη προσοχή. Σιγὰ - σιγὰ ἡμερεύει κι' αὐτός. Περίεργο ! Τί ἀλλόκοτα αἰσθήματα εἶν' αὐτὰ πού δοκιμάζει μέσα στὴν ψυχὴ του ; Τὰ εἶχε δοκιμάσει ποτὲ ; Δὲ θυμᾶται. Μακάρι νὰ ψάλλουν ἀκόμα λιγάκι. Ἄ, νά, τώρα λένε τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Αὐτὸ πιά τὸ ξέρει κι' αὐτὸς ἀπ' τὰ μικρά του χρόνια. Κι' ἡ φαντασία του ἀναπολεῖ τότε τὰ παιδικὰ του χρόνια, ἐκεῖνη τὴν εὐτυχισμένη ἐποχὴ, τὰ χρόνια τῆς ἀμέριμνης καὶ τῆς ἀθώας χαρᾶς. Θυμᾶται πού ἡ μάνα του τὸν ζυπνοῦσε νύχτα - νύχτα τὸ Πάσχα γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Θυμᾶται π' ἀντιλαλοῦσε τὸ χωριὸ κι' ὡς πέρα οἱ λόγγοι κι' οἱ ρεματιές ἀπ' τῆς καμπάνας τοὺς χαρμόσυνους χτύπους. Θυμᾶται πού οἱ χωριάτες μὲ τὰ γιορτινά τους, κρατώντας λαμπάδες στὰ χέρια, σιγόφελναν χαρούμενοι τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» μαζί μὲ τὸν ψάλτη τοῦ χωριοῦ. Θυμᾶται, ὦ, πόσα θυμᾶται ! Χίλια - δυὸ πράματα, χίλια - δυὸ πραγματάκια ἀπλᾶ, μὰ τόσο γλυκά, τόσο ὁμορφα !

Ὑστερα παύει ἡ ψαλμωδία. Τί θὰ κάμουν τώρα ; Θὰ φύγουν ; Ἄ, ὠραῖα, δὲν φεύγουν ἀκόμα. Μοιράζονται σὲ μικρὲς ὁμάδες καὶ σκορπίζουν χωρὶς θόρυβο στὰ κρεβάτια. Τρία ἐδῶ, τέσσερα πιὸ πέρα,

περικυκλώνουν μ' ἀγάπη τοὺς ἄρρώστους. Πλησιάζουν καὶ σ' αὐτὸν δυό. Ὡστε ἐνδιαφέρονται καὶ γι' αὐτόν ; Δὲν τὸ περίμενε. Κι' αὐτὸς τοὺς εἶχε γυρίσει τὶς πλάτες !... Καὶ τί συμπαθητικὲς φυσιογνωμίες ! Δὲ θάνατι παραπάνω ἀπὸ ἐννιά - δέκα χρονῶν. Ἐρχονται κοντά του. Ἀκουμπᾶνε συμπονεντικά στὸ κρεβάτι του. Καὶ τοῦ μιλᾶνε τόσο γλυκά !

Ὁ Δημητρός συγκινήθηκε. Ἡ καλωσύνη τους τοῦ ἐμάλαξε τὴν καρδιά. Ἀπλωσε στοργικὰ τὸ χέρι καὶ τ' ἀκούμπησε στὸ κεφάλι τῆς μικρῆς πού στεκόταν πιὸ κοντά του.

— Πῶς σὲ λένε ; τὴ ρώτησε.

— Φρόσω, ἀπάντησε ἡ μικρὴ καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὸ ἄθωο παιδιαστικό βλέμμα της.

Ὁ Δημητρός σὰν νὰ ταραχτήκε λίγο ἀκούοντας ἐκεῖνο τ' ὄνομα.

— Φρόσω ! ψιθύρισε. Τῆς Φρόσως τῆς κόρης μου τ' ὄνομα...

— Ἐχετε κόρη ; Ποῦ εἶναι ; Πόσων χρονῶν εἶναι ;

— Στὴν ἡλικία σου.

— Ἄ, τί καλά ! Θὰ γίνωμε φίλες. Ποῦ εἶναι ; Θαρρῇ σήμερα ἐδῶ νὰ σᾶς βρῇ ; Καὶ βέβαια θαρρῇ. Τέτοια μέρα δὲ μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ τὸ μπαμπάκι της.

Ὁ Δημητρός μὲ δυσκολία τώραμποροῦσε νὰ πνίξῃ τὴ συγκίνηση, πού τοῦ φούσκωνε τὰ στήθια. Στὴν ἀνάμνησή του τώρα ἦταν ὁλοζώντανες οἱ μορφὲς τῶν παιδιῶν του. Τοῦ ἤρθε νὰ κλάψῃ. Ἕνας κόμπος τοῦ ἔσφιγγε τὸ λαιμό.

Ὡστόσο οἱ δυὸ μικρὲς ἐξακολούθησαν νὰ τοῦ μιλᾶνε μὲ ὅλη τους τὴν ἀφέλεια.

— Πηγαίνει στὸ Σχολεῖο ἡ Φρόσω σας ; Σὲ ποιά τάξη εἶναι ;

— Δὲν ξέρω... ἀπάντησε ὁ Δημητρός μὲ στεναγμό.

Ἄνοιξαν διάπλατα τὰ μεγάλα τους μάτια.

— Δὲν ξέρετε ; Πῶς δὲν ξέρετε ;

— Εἶναι στὸ χωριό.

— Ἄ, τί κρίμα ! Τὸ ξέρει πῶς εἴσαστε ἄρρωστος ; Βέβαια, θὰ τὸ ξέρῃ. Θὰ τῆς τὸ γράψατε ἐσεῖς. Μὰ γιατί κλαῖτε ; Ἐννοία σας. Θὰ γίνετε γρήγορα καλά. Θὰ σᾶς κάμῃ καλά ὁ Χριστοῦλης. Ἡ κορούλα σας θὰ κάνῃ τὴν προσευχή της γιὰ σᾶς. Βέβαια, θὰ σᾶς κάνῃ καλά καὶ σᾶς ὁ Θεός. Θὰ πᾶτε νὰ δῆτε τὴ Φρόσω σας. Μὴν κλαῖτε, μὴν κλαῖτε !..

Λέγοντας αὐτά, ἄνοιξαν τὶς σακουλίτσες καὶ τὰ κουτιά πού κρατοῦσαν, κι' ἄρχισαν νὰ βγάζουν ἀπὸ κεῖ ἕνα σωρὸ δῶρα. Σοκολάτες, γλυκά, φρούτα, κι' ἕνα μπουκετάκι ἀπὸ ὁμορφα λουλούδια. Τὸ τραπεζάκι γέμισε. Τὰ ταχτοποιήσαν ὁμορφα - ὁμορφα, κι' ὕστερα γύρισαν νὰ τὸν ἀποχαιρετήσουν.

Τὰ μάτια του ἦταν ἀκόμη βουρκωμένα. Πῆρε τὰ χεράκια τους μέσα στὰ δικά του χέρια, τὰ ἔσφιξε μὲ στοργὴ καὶ τὰ φίλησε μ' εὐγνώμοσύνη. Κάτι θέλησε νὰ τοὺς πῇ, μὰ δὲ μπόρεσε. Ψιθύρισε μόνο δυὸ λέξεις :

— Σᾶς εὐχαριστῶ !

Κι' ἀναλύθηκε σὲ λυγμούς...

Ὅταν πέρασε ἡ πρώτη συγκίνηση, ὁ θάλαμος εἶχε ἀδειάσει πιά ἀπ' τὰ παιδιά. Τώρα οἱ γλυκειές τους

ψαλμωδίες άκούονταν πίο άσθενικές. Είχαν πάει σ' άλλο θάλαμο, νά σκορπίσουν κι' εκεί ένα κομμάτι άπ' τή χαρά τής άθώας ψυχής τους.

Ο Δημητρός, συγκινημένος ακόμα, έσκυψε και πήρε άπ' τή τραπεζάκι τή μικρή μπουκέτο. Πόσο όμορφα μύριζαν τά λουλούδια του ! Άρχισε νά τή χαϊδεύη, νά τή φιλή, σάν νά είχαν ψυχή. Του φαινόταν πώς τή γλυκή τους μοσχοβόλχη ήταν τής καρδιάς των παιδιών εκείνων. Έξακολουθούσε ακόμη νά έχη τήν έντύπωση, πώς δυό άγγελούδια είχαν άπλώσει τις φτερούγες τους πάνω άπ' τή κρεβάτι του γιά λίγες στιγμές.

Κι' ό νοϋς του πετάει ακόμα επίμονα στό σπίτι του, στό παιδιά του. "Ω, ναι. Τά βλέπει. Τά βλέπει μπροστά του και τή τρία. Τόν κυττάνε μέ αγάπη, μέ στοργή. Κι' ό μικρός ό Χριστάκης άπλώνει τή χεράκια του και θέλει νά τόν άγκαλιάση, νά τόν φιλήση. Τά βλέπει... "Η φαντασία του τή φέρνει μπροστά του. Μά ει'ν' άληθινό ; "Α, όχι, όχι ! Ψέμα είναι ! Τά παιδιά του δέν τόν κυττάνε μέ στοργή. Δέν έρχονται νά τόν άγκαλιάσουν. Έκεί μακριά, στό χωριό τους, κλαΐνε τήν όρφάνια τους και θυμούνται πώς κάποτε είχαν έναν πατέρα... Κι' ή μητέρα τους, ή γυναίκα του, προσπαθεί νά γλυκάνη τήν πίκρα τους και νά λαφρώση τόν πόνο τής όρφάνιας, μά τήν νά βρή κουράγιο στην έρημιά, στην έγκατάλειψή της ;

"Αχ ! Νά μπορούσε νά γίνη καλά ! Νά μπορούσε νά ζήση ! Θα πήγαινε νά τους εύρισκε. Θα ζούσε πιά μαζί τους. Θα δούλευε γι' αυτούς. Θα μεγάλωνε τή παιδιά του. Θα προστάτευε τή γυναίκα του. "Αχ ! νά μπορούσε νά ζήση ! Ναι, ήθελε νά ζήση. "Ω, άς έβγαιναν άληθινά τά λόγια των καλών αυτών παιδιών !

Τά μάτια του έπεσαν πάλι στό τραπεζάκι μέ τή δώρα τους. Πιο πέρα, εκεί πίσω άπ' τή μπουκάλα, μισοκρυμμένο, ήταν τή ποτήρι του νερού... Μιά άνατριχίλα ένιωσε νά περνά τή σώμα του, καθώς τή έπαιρνε πάλι στό χέρια του. Μά δέν τή κράτησε πολύ. Μέ μία κίνηση ζωηρή, τή έχυσε έξω άπ' τ' άνοιχτό παράθυρο. Τότε τή φάνηκε νά γεμίζει ή ψυχή της σάν άπό κάποιο αΐσθημα άπολυτρώσεως. Κι' άνέπνευσε έλεύθερα.

Ο ήλιος τού άνοιξιάνικου άπομεσήμερου έστελνε ακόμη τή γλυκειά ζεστασιά σ' άρρωστημένα κορμιά άπ' τ' άνοιχτά παράθυρα τού θαλάμου. Κι' άπό τ' άντικρυνό περίπτερο τού Νοσοκομείου άκούονταν πάλι των παιδιών οί γλυκιές ψαλμωδίες...

Στό κύλισμα των χρόνων και των καιρών, τή Πάσχα έρχεται και περνά και ζανάρχεται πάλι. Και στό μικρό χωριουδάκι εκεί μακριά άπ' τήν Άθήνα, κάθε Πάσχα, κάθε χρόνο τή μεγάλη νύχτα, οί καμπάνες χτυπάνε πάλι χαρμόσυνα κι' άντιλαλεί στους χτύπους των τή χωριό κι' ώς πέρα οί ρεματιές κι' οί λόγγοι. Κι' οί χωριανοί φοράνε πάλι τή γιορτινά τους, και κρατώντας λαμπάδες στό χέρια, ψάλλουν μαζί μέ τόν ψάλτη τού χωριού χαρούμενοι τή «Χριστός άνέστη». "Ανάμεσά τους κι' ό Δημητρός... Κι' όταν εκείνοι γυρίζουν στό σπίτι τους, γυρίζει κι' αυτός χαρούμενος στό μικρό του σπιτάκι, κι' εκεί, τριγυρισμένος άπ' τή τρία γελαστά παιδάκια του και τήν εύτυχισμένη του γυναίκα, τούς διηγείται πάντα τήν ιστορία του, πούναι ίσως ιστορία και πολλών άλλων...

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΠΟΨΕΙΣ

Του κ. Χρήστου Σίδηρη

Τελευταίος μήνας τού χειμώνα ό Κουτσοφλέβαρος, γνωστή ταυτότης και δέν χρειάζονται συστάσεις. Δέν ξέρω αν έχη διπλωμα κοπτικής - ραπτικής, αλλά μόλις περιλάβε τή βάρδια του άρχισε νά εργάζεται μέ ζήλο γιά νά κάνει μαζί τήν άσπρη τουαλέτα των βουνών. Και στό χαμηλά ύψώματα φόρεσε χιονένιους σκούφους.

Τή κρύο δαγκώνει ακόμα και τή σκεπασμένα μέρη τού σώματος. Τή τουρτούρισμα και τή παράπονα γιά τήν κακοκαιρία είναι στην ήμερησία διάταξη.

Τή πρωινό λεωφορείο ξεκινούσε άπό τή χωριό γιά τήν έπαρχιακή πόλη. "Ενας άπό τούς επιβάτες έτυχε νά είμαι και έγώ.

Δίπλα μου καθόταν ένας κύριος 45 - 50 ετών, καλοτυλιγμένος στό παλτό του. Τόν είχα δή στό πρακτορείο, πού ήταν και καφενείο, νά έχη κάνει καλή άνθράκευση μέ τσάι, βουτήματα και κονιάκ ντοϋμπλεξ.

Τή άμάξι προχωρούσε σάν χελώνα στόν μισοπαγωμένο δρόμο και μέσα βασιλεύε μια κρύα σιωπή.

— Παλιόκαιρος, είπα γιά νά σπάσω λίγο τόν πάγο τής σιωπής.

— "Οχι και παλιόκαιρος, μήν είμαστε υπερβολικοί, άποκρίθηκε ό κύριος, άπλως είναι κάπως ψυχρός.

— Μά, σās παρακαλώ, κάπως ψυχρόν τόν λέτε αυτόν τόν καιρό, νά σου ξεφλουδίξη ό βοριάς τή μύτη και νά νομίζης πώς είναι τή πόδια σου κατεψυγμένα κοτόπουλα ; "Ασε και τις άνατριχίλες τής ραχοκοκκαλιάς, σάν νά κατρακυλάνε παγάκια πάνω της.

— Γιά σιγά, νά πάρωμε τή πράγματα άπό τήν άρχή. "Εχομε τρεις μήνες χειμώνα ;

— Έχομε.

— Άπό αυτούς περνάει έδω στόν τόπο μας ένας μήνας σχεδόν μέ λιακάδες και τή ξεχνάει νά βρέξη ;

— Πολλές φορές ναι.

— Και σέ όλον τόν χειμώνα άλλες 20 - 30 μέρες συννεφίες χωρίς βροχή όμως και χωρίς κρύο ; Βάλε και καμιά δεκαπενταριά μέρες μέ βροχές μαλακές, μέ χαμηλές άντάρες, πού τις λένε φουσκοδεντρίες. Μας μένουν λοιπόν 15 μέρες περίπου μέ κρύο και βοριά σκόρπιες σέ όλον τόν χειμώνα και τή μαθαίνουν τή άντερα ! Τί νά πούν κάτι βόρειοι πού κάνουν 4 - 5 μήνες νά ιδούν ήλιο ; Αυτών ούτε τή καλοκαιρί τους δέν είναι σάν τόν δικό μας τόν χειμώνα.

— Μά είμαστε εύκρατος ζώνη, είναι τή κλίμα μας τέτοιο.

— Και γώ σου λέω έχομε τή καλύτερο κλίμα τής γής, αλλά είμαστε μαθημένοι νά γκρινιάζωμε. Κάνει κρύο ; Χού, χού, χού τή χέρια μας και τουρτουρίζωμε ψέλνοντας στό χειμώνα τή άμάξη. Κάνει ζέστη ; Ούφ, σκάσαμε. Περνάμε τή καλοκαιρί γενεές δεκατέσσερες και κατεβάζωμε λεμονάδες, άναψυκτικά και πετάμε τή ένα κοντά στό άλλο τή ρούχα μας, κάνοντας στρίπ-τήζ μέχρι εκεί πού μας επιτρέπεται...

Ο κύριος έδειχνε ισχυρός συζητητής και φιλόσοφος, αλλά και έγώ νόμιζα πώς είχα τή σχετικό μου δικίο και τού λέω :

— Μά είναι νά μη γκρινιάζωμε, νά ξεκινās γιά τή δουλειά σου κάθε πρωί και νά έχης τή χειμώνα, τή κρύο, τόν άέρα, τήν παγωνιά, τήν ύγρασία, όλόκληρο στρατό τής γρίπης. Και τή καλοκαιρί τή ζέστη, τόν ιδρώτα, τή μπαϊλντισμα, τή ξεβίδωμα. "Ολα αυτά παραπάνω από τόν κάματο τής δουλειάς.

— "Α, και γιά τήν εργασία έχω νά σου πώ μερικά, ένω τήν άνέφερες. Αυτή έχει βελτιωθεί άρκετά. Άρκεί νά σου πώ, ότι οί εργαζόμενοι δουλεύουν λίγο παραπάνω άπό τόν μισό χρόνο και τόν πληρώνονται όλόκληρον και βάλε !

— Αυτό είναι κι αν είναι άπό τή άπίστευτα, άπαντώ.

— "Οχι, είναι γεγονός, μου λέει και αν θέλεις άθήσε νά τή μετρήσωμε.

— (Βρέ, πού έμπλεξα!) Μά, μήπως είσθε μαθηματικός ;

(συνέχεια στή σελίδα 34)

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ

FETE PATRONALE D'ARACHOVA

Μια από τις γραφικότερες και πιο χαρακτηριστικές εκδηλώσεις της περιοχής μας και ένα από τα πιο όμορφα ρουμελιώτικα έθιμα, είναι το πανηγύρι της Αράχωβας.

Γίνεται κάθε χρόνο στις 23 Απριλίου, εις μνήμην του πολιούχου της πόλεως Αγίου Γεωργίου και σε ανάμνησι της ιστορικής νίκης του Καραϊσκάκη εναντίον των Τούρκων, το 1826. Έτσι, οι εκδηλώσεις έχουν ένα διπλό χαρακτήρα, θρησκευτικό και εθνικό, κατανυκτικό και ήρωικό, εύλαβικό και πανηγυρικό. Οι κάτοικοι τιμούν τον Άγιο τους και ξεφαντώνουν για την νίκη του Στρατάρχου της Ρούμελης. Επί τρεις μέρες η Αράχωβα δονείται από τον υποβλητικό ήχο της καμπάνας και από το χαρακτηριστικό παιχνίδισμα της πίπιζας, που γεμίζει τον αέρα με το τραγούδι :

«Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στον Αϊ-Γιώργη...»

Είναι το παραβολικό τραγούδι της μάχης, μελοποιημένο σ' ένα ιδιωματικό σκοπό, αρκετά άργό, αλλά έντονα ρυθμικό, που δεν συναντάται σε κανένα άλλο μέρος της Ελλάδος. Τα αλληγορικά του λόγια λένε :

«Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στον Αϊ-Γιώργη.

Το πανηγύρι ήταν πολύ κι ο τόπος ήταν λίγος.

Βαστάει ο Δράκος το νερό, διψάει το πανηγύρι.

Σκάσαν' οι μούλες για νερό και τα στοιχειά απ' τη δίψα

κι αυτά τα λιανομούλαρα πέσανε να ψοφήσουν.

Τρεις λυγρές συνάζονται να πάν να ειπούν του Δράκου:

Απόλα, Δράκο μ', το νερό να πιή το πανηγύρι».

Κάτω από τα κοινά αυτά λόγια και πίσω από την εικόνα αυτή, την κάπως βγαλμένη από κάποιο παραμύθι, κρύβεται μία πραγματικότητα. Πανηγυράκι είναι η μάχη της Αράχωβας. Δράκος ή Τουρκία, που κρατάει την ελευθερία των Ελλήνων, πολύτιμη κι' απαραίτητη όσο και το νερό. Μούλες είναι οι Έλληνες, που ζούνε κάτω από τον ζυγό της σκλαβιάς, στοιχειά είναι οι κλέφτες και οι άρματολοι και λιανομούλαρα οι νέοι, τα παιδιά. Και οι τρεις λυγρές δεν είναι άλλες από τις τότε μεγάλες δυνάμεις Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία, που μεσολάβησαν και βοήθησαν για την απελευθέρωσι. Το «Πανηγυράκι» είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της φαντασίας του ελληνικού λαού και της ικανότητός του να περιγράψει γεγονότα με λέξεις συμβολικές, απόλυτα όμως ταιριασμένες στην έννοια.

Το πανηγύρι αρχίζει ουσιαστικά από την παραμονή το απόγευμα. Από τα καμπαναριά της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου, που βρίσκεται στην κορυφή της πόλεως, ξεχύνονται οι χαρμόσυνοι και μελωδικοί ήχοι από τις καμπάνες και σέρνονται στους φαρδείς δρόμους και τα στενά καλντερίμια, κατεβαίνουν από τις κόκκινες κεραμένιες στέγες και μπαίνουν μέσα στα σπίτια από τα μισάνοιχτα παράθυρα και τις μπαλκονόπορτες. Και οι κάτοικοι της Αράχωβας φοράνε τα «καλά τους» και άνηφορίζουν προς την εκκλησία. Τη στιγμή εκείνη όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον Αϊ-Γιώργη. Δρόμοι καθαροί από συνήθεια, που την ημέρα αυτή είναι ιδιαίτερα φροντισμένοι. Σφιχτοσκευασμένοι και φρεσκοασβετωμένοι. Γιορτάζει ο «Αφέντης» ο Αϊ-Γιώργης και η υποδειγματική καθαριότητα είναι μια προσφορά... Ξέχωρα, που θάρθουν εκατοντάδες άνθρωποι από τις γύρω πόλεις και τα χωριά κι' απ' την Αθήνα ακόμη και δεν πρέπει να τους βρούν ψεγάδια, να τους «κοροϊδέψουν».

Αμέσως μετά τον Έσπερινό, κάτοικοι και επισκέπτες συγκεντρώνονται στο προαύλιο της εκκλησίας, για να παρακολουθήσουν τον χορό. Γέροντες και παλληκάρια, παντρεμένες γυναίκες και δλοδόρσα κορίτσια, πιάνονται χέρι-χέρι και χορεύουν με τους ήχους της πίπιζας και του νταουλιού. Οι άνδρες φοράνε κάτασπρες φουστανέλλες με σκουρόχρωμα φέσια στο κεφάλι και φουντωτά τσαρούχια στα πόδια. Κάπου κάπου και

Une des manifestations les plus pittoresques de notre région et l'une des coutumes les plus belles de Rouméli (Grèce Continentale) est la fête patronale d'Arachova.

Elle a lieu chaque année le 23 avril, en mémoire de Saint-Georges, protecteur de la ville, et en commémoration de la victoire de Karaïskakis sur les Turcs en 1826. Pour cette raison, ces manifestations revêtent un double caractère : religieux et national, affectif et héroïque, pieux et solennel. Les habitants honorent leur Saint Protecteur et fêtent la victoire du Maréchal de Rouméli. Pendant trois jours, l'on n'entend à Arachova, que les cloches et les sons des instruments de musique populaire (la pipiza) qui remplissent l'air partout avec la chanson : «Une fête a lieu là-haut à Saint-Georges...»

C'est une chanson à double sens, qui concerne la bataille qui a eu lieu ce jour-là, composée d'un air tout à fait particulier, assez lent, mais très rythmé, que l'on ne rencontre nulle part ailleurs en Grèce. Ces paroles allégoriques disent :

«Fête a lieu là-haut à Saint-Georges.

La fête est grande, mais la place est petite.

Le Dragon garde l'eau, les gens de la fête ont soif.

Les mules crèvent de soif, de même que les revenants.

Les jeunes mulets risquent de mourir.

Trois belles se réunissent et vont dire au Dragon :

Laisse, mon Dragon, l'eau libre pour que ceux qui [fêtent en boivent].»

Sous ces mots simples et derrière cette image qui ressemble à un conte, se cache la réalité. Le mot Fête

Το Πανηγύρι αρχίζει την παραμονή, με τον Μ. Έσπερινό και την λιτάνευσι της ιερής εικόνας του Αγ. Γεωργίου.

La «St. Georges» à Arachova a débuté la veille par les vêpres et la procession de l'icône de Saint-Georges.

καμιά παληά κουμπούρα στη μέση! Τα σεγγούνια είναι ή στολή των γυναικών, που συμπληρώνεται από μια πλουμιστή ποδιά, μερικές σειρές φλουριά στο στήθος και αρκετά παληά κοσμήματα, δαχτυλίδια, βραχιόλια, σκουλαρίκια. Οι λεύτερες έχουν ζωνάρι κόκκινο, οι παντρεμένες βυσσινύ.

Τρεις νιόπαντρες — οι τρεις λυγρές — θ' ανοίξουν το χορό. Θ' αρχίσουν φυσικά με το «Πανηγυράκι». Όπως ή μελωδία του τραγουδιού, έτσι και ο χορός είναι έντονα ιδιωματικός, άγνωστος σ' άλλο μέρος. Δεν έχει φιγούρες και τσακίσματα, αλλά είναι άργος, ρυθμικός, συγκρατημένος και μεγαλόπρεπος. Μονάχα το λίκνισμα των γυναικών απαλύνει κάπως το αύστηρό του ύφος. Είναι χορός με κάποιο θρησκευτικό μεγαλείο, χορός που ταιριάζει απόλυτα σ' μια θρησκευτική γιορτή. Θ' ακολουθήσουν φυσικά και οι άλλοι ελληνικοί χοροί, το καλαματιανό και το τσάμικο, που θα τους οδηγήσει ο ήχος του κλαρίνου πλέον. Τότε θ' ανεμίσουν στον αέρα οι φουστάνελλες και θα «βροντήσουν» τα φλουριά και τα βραχιόλια...

Αφού τελειώσει ο χορός, γίνεται ή έκφορα της εικόνας του Αγίου Γεωργίου από την εκκλησία και ή λιτανεύσις της στην πόλη. Σχηματίζεται μια μεγαλειώδης πομπή, της οποίας προηγείται ή φιλαρμονική. Ακολουθεί μια ομάδα από κοπέλες με σεγγούνια και πίσω έρχονται τα χρυσοκέντητα λάβαρα και τα άστραφτερά εξαπτέρυγα. Ύστερα οι ψάλτες και άμέσως κατόπιν ο Δεσπότης περιστοιχισμένος από τους ιερείς. Ακολουθεί ή ιερά εικόνα, που την βαστάνε δυο γέροντες φουστανελλοφόροι, με συνοδεία από νέους και νέες με τοπικές ένδυμασις. Η όλη πομπή πλαισιώνεται από ένα τιμητικό στρατιωτικό απόσπασμα, ενώ δύο κανόνια στον λόφο απέναντι από την εκκλησία συνοδεύουν με τις τρομερές βροντές τους τη λιτανεία μέχρι το τέλος. Ο Αγ. Γεώργιος δεν είναι μονάχα προστάτης της Αράχωβας, αλλά και του στρατού (πεζικό).

Την άλλη μέρα το πρωί, χαράματα ακόμη, ένας σαλπικτής γυροφέρνει την εκκλησία σαλπίζοντας ένα πρωινό έγερτήριο. Παλιότερα ένας άλλος έπαιζε μελωδικούς σκοπούς με τη φλογέρα. Ύστερα βροντάνε τα κανόνια, ήχουε οι καμπάνες χαρμόσυνα και ζυπνάει ολόκληρη ή πόλις. Σε λίγο αρχίζει ή μεγάλη άρχιερατική λειτουργία, που θα κρατήσει μέχρι τις 10.30 περίπου.

Τότε θα γίνη στον απέναντι λόφο, στο Μουσάμπεη όπως λένε, το γραφικώτατο άγώνισμα του άνωμάλου άνηφορικού δρόμου γερόντων φουστανελλοφόρων. Είναι ένα έξιμο παληό,

Στο προαύλιο της εκκλησίας στήνεται ο χορός, κάτω από τους ήχους του νταουλίου και του κλαρίνου.

Sur le parvis de l'Eglise on danse au son du «Daouli» et de la «Clarinette».

signifie la bataille d'Arachova. Le Dragon est la Turquie qui tient la liberté des Hellènes entre ses mains, précieuse et indispensable comme l'eau. Les mules sont les Hellènes qui vivent sous le joug de l'occupation, les revenants, les gendarmes, et les petits mulets les jeunes gens et les enfants. Les trois Belles sont les trois grandes Forces de cette époque-là: l'Angleterre, la France et la Russie, qui sont intervenues et ont contribué à la libération. La «Fête» est un exemple caractéristique de l'imagination du peuple hellénique et de sa qualité de pouvoir décrire avec exactitude les événements, à travers des symboles.

La fête commence depuis l'après-midi de la veille. Le clocher de l'église de Saint-Georges, qui se trouve tout en haut de la ville, résonne et l'on entend partout dans la ville, les sons joyeux et mélodieux qui sortent des cloches pour prendre ensuite les larges rues et les petites ruelles, descendre du toit des maisons et entrer dans les demeures par les fenêtres et les portes ouvertes. Et les habitants d'Arachova parés de leurs plus beaux habits, montent vers l'église. A ce moment-là, toutes les rues mènent vers l'église de Saint-Georges. Ces rues qui, d'habitude propres, sont, ce jour-là particulièrement soignées, toutes bien balayées et blanchies à la chaux. C'est la fête du «Patron Saint-Georges», et la propreté exemplaire est une offrande... Aussi, les visiteurs qui arriveront des villages environnants et même d'Athènes, ne doivent trouver aucune imperfection, ni se moquer d'eux.

Après les vêpres, les habitants et les visiteurs se réunissent au parvis de l'église pour participer à la danse. Des vieillards et des jeunes gens, des femmes mariées et des jeunes filles, se tenant par la main, dansent aux sons des instruments de musique populaires (la pipiza et le daouli). Les hommes portent des fustanelles blanches, des calottes foncées sur la tête et des souliers avec des houppes touffues. Certains parfois ont même des pistolets! Les femmes portent des costumes locaux garnis d'un tablier brodé, de quelques rangées de sequins, de bijoux anciens, bagues, bracelets, boucles d'oreille. Les jeunes filles portent une ceinture rouge et les femmes mariées, une grenat.

Trois jeunes mariées — les trois Belles — commencent à danser, et naturellement, aux sons de la chanson ci-dessus. Comme la mélodie de la chanson, la danse est aussi fort particulière et inconnue ailleurs. Elle est simple, mais lente, très rythmée, majestueuse. Seulement les minauderies des filles adoucissent un peu son style austère. C'est une danse un peu religieuse, qui cadre parfaitement avec cette fête. Elle est, naturellement, suivie des autres danses populaires helléniques, telles que le «kalamatianos» et le «tsamikos», aux sons de la clarinette, alors que les fustanelles flottent au vent et que les sequins et les bracelets cliquent.

Après la danse, l'icône de Saint-Georges est emmenée en procession de l'église à travers la ville. Un grand cortège se forme, précédé par l'orchestre philharmonique. Un groupe de jeunes filles, en costumes locaux, suit. Viennent ensuite les étendards tout brodés d'or et les bannières d'argent, puis les chantes et l'Evêque entouré des prêtres. Ensuite passe l'icône, tenue par deux vieillards habillés en evzones, accompagnés de jeunes filles et de jeunes gens en costumes locaux. Tout le cortège est encadré par un détachement militaire, alors que les canons sur la colline en face de l'église accompagnent la procession de leurs bruits effrayants, car Saint-Georges n'est pas seulement le patron d'Arachova mais il est également celui de l'Armée (Infanterie).

Le lendemain matin, aux aurores, un clairon sonne le réveil en faisant le tour de l'église. Autrefois, un homme jouait à la flûte de belles mélodies. Ensuite les canons tirent, les cloches sonnent joyeusement et la ville entière s'éveille. Peu après commence la messe qui durera jusqu'à 10h30 environ.

Ψήσιμο τῶν ἀρνιῶν κατὰ γειτονιές, σὲ μεγάλες ὑπαίθριες φωτιές.

Dans tous les quartiers les agneaux à la broche grillent, au dessus de grands feux en plein air.

πού θέλει νὰ τιμήσῃ τὰ παλληκάρια τοῦ Καραϊσκάκη, πού ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχισαν νὰ κυνηγᾶνε τοὺς Τούρκους κατὰ τὴν τρομερὴ μάχη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1826. Σήμερα, γέροι ἐβδομήντα χρόνων καὶ πλέον, ντυμένοι μὲ τὶς φουστανέλλες, ἀνηφορίζουν τρεχάτοι στὴν πλαγιά τοῦ λόφου. Στὴν κορυφὴ περιμένει τὸν νικητὴ τὸ ἔπαθλο — ἓνα ζωντανὸ ἀρνί — καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, πού στὰ συγχαρητήριά τους προσθέτουν καὶ τὴν εὐχὴ «καὶ τοῦ χρόνου». Δηλαδή νὰ τὸν φυλάξῃ ὁ Ἅϊ-Γιώργης γερὸ καὶ δυνατό, γιὰ νὰ τρέξῃ ξανά καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο.

Στὴ συνέχεια γίνεται δρόμος ἀνδρῶν καὶ ἐφήβων — πάντοτε φουστανελλοφόρων — καὶ στὸ τέλος ὅλοι μαζί ἐπιστρέφουν στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας νὰ χορέψουν, ὅπως τὴν παραμονὴ τὸ ἀπόγευμα. Ὁ χορὸς διαρκεῖ ἀρκετά, γιὰτὶ πρέπει νὰ χορέψουν ὅλοι ὅσοι εἶναι ντυμένοι μὲ φουστανέλλες καὶ σεγγούνια, γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν Ἅγιο. Καὶ «χορεύω», σημαίνει «σέρνω τὸν χορὸ», καὶ ὄχι ἀπλῶς ἀκολουθεῖ τοὺς ἄλλους!

Ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ πῶς ἐνωρίς ἡ Ἀράχωβα ἔχει ...συννεφιάσει ἀπὸ ...καπνοὺς! Εἶναι οἱ μεγάλες ὑπαίθριες φωτιές, πού ἐτοιμάζονται κατὰ γειτονιές, γιὰ νὰ ψήσουν τ' ἀρνιά στὴ σούβλα. Δὲν ὑπάρχει τὴν ἡμέρα ἐκείνη οἰκογένεια πού νὰ μὴν ψήσῃ ἓνα ἀρνί — πάντα γιὰ τὸν Ἅγιο!.. Καὶ ὅπως συγκεντρώνονται πολλὲς οἰκογένειες μαζί κι' ἀρχίζουν σὲ λίγο νὰ κερνιοῦνται μεζέδες καὶ κρασί, δίνουν μιὰ ἀλλή γραφικὴ εἰκόνα, πού παίρνει καινούργιες διαστάσεις, ὅταν ἀρχίσῃ ὁ χορὸς γύρω ἀπὸ τὰ ἀρνιά πού ροδοψήνονται καὶ μοσχοβολᾶνε...

Τὸ ἀπόγευμα γίνεται συνήθως τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου 5.000 μ. καὶ χορεύουν στὴν πλατεῖα μαθηταὶ καὶ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου, μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες. Τὸ βράδυ, ντόπιοι καὶ ἐπισκέπτες, κατακλύζουν τὶς ταβέρνες καὶ τὰ καφενεῖα, μερικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα φιλοξενοῦν συγκεροτήματα λαϊκῆς καὶ δημοτικῆς μουσικῆς. (Δὲν συνιστῶνται σ' αὐτοὺς πού ἔχουν εὐαίσθητα αὐτιά!).

Τὶς δύο ἐπόμενες μέρες τὸ πανηγύρι συνεχίζεται μὲ τὴν θεία λειτουργία — τὸ πρωί — καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν τέλεσι διαφόρων ἀγωνισμάτων στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας. Τὰ ἀγωνίσματα εἶναι ἄλματα (ἀπλοῦν, τριπλοῦν, εἰς ὕψος καὶ ἐπὶ κοντῶ), σφαιροβολία, λιθοβολία καὶ ἄρσις βαρῶν. Παληότερα γινόνταν καὶ τὸ ἀγώνισμα τῆς πάλης! Πάντως ὅλοι οἱ ἀθλητὲς εἶναι ἐρασιτέχνες καὶ ὅλα τὰ ἔπαθλα εἶναι ζωντανὰ ἀρνιά! Τάχουν προσφέρει στὸν Ἅϊ-Γιώργη οἱ τοσπάνηδες, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ περάσουν καλὰ τὸ καλοκαίρι στὸν Παρνασσό.

Τὴν τελευταία μέρα, μετὰ τοὺς ἀγῶνες, συγκεντρώνονται ὅλοι ὅσοι εἶχαν ντυθῇ μὲ τὶς τοπικὲς ἐνδυμασίες — τὶς ὁποῖες φορᾶνε, βέβαια — γιὰ νὰ «χαλάσουν» τὸ πανηγύρι, δηλαδή νὰ ...κλείσουν τὶς ἐκδηλώσεις. Καὶ τὸ «χάλασμα» αὐτὸ εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ ψήνονται ἀρκετὰ ἀρνιά ἐκεῖ, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, κάτω ἀπὸ τὸν μεγάλο πλάτανο, ἀκολουθεῖ ἓνα γερὸ φαγοπότι μέσα σὲ γενικὴ εὐθυμία καὶ ζαναρχίζει ὁ χορὸς γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς ἐκκλησίας. Τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες κατηφορίζουν πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, τὴν ἀγορά, τραγουδώντας ὅλοι μαζί μὲ συνοδεία, φυσικά, τὴν πίπιζα, τὸ κλαρίνο καὶ τὸ νταούλι...

Γ.Β.

A ce moment-là, commence sur la colline de Moustambey en face de l'église, la course pittoresque sur terrain irrégulier exécutée par des vieillards habillés en evzones. C'est une coutume très ancienne qui a pour but d'honorer les braves hommes de Karaïskakis qui, de cet endroit-là avaient commencé la chasse aux Turcs, au cours de la bataille terrible de novembre 1826. Aujourd'hui, ces vieillards de plus de soixante dix ans, montent la colline en courant. Au sommet, le vainqueur reçoit son prix — un mouton vivant — et les félicitations des spectateurs qui applaudissent et lui souhaitent «à l'année prochaine», c'est-à-dire que Saint-Georges lui donne une bonne santé au cours de l'année pour qu'il puisse participer à la fête l'année prochaine.

Ensuite se déroule la course des hommes et des jeunes — toujours en costume d'evzone — et, à la fin, tous reviennent au parvis de l'église pour danser, comme l'après-midi de la veille. Cela dure assez longtemps, car tous ceux qui portent des costumes locaux, hommes et femmes, doivent danser pour honorer le Saint! Et ici, «danser» veut dire «être en tête de la file» et non pas suivre seulement les autres!

Entre temps, les fumées couvrent comme des nuages le ciel d'Arachova... Se sont les grands feux que l'on prépare dans les différents quartiers pour rôtir les moutons à la broche. Et dans chaque famille on rôtit un mouton... toujours pour honorer le Saint! Et, comme plusieurs familles se rassemblent pour fêter et prendre un «mezé» et un pot de vin, l'on voit une autre image pittoresque de la ville qui s'étend lorsque la danse commence et que les moutons à la broche sentent partout...

L'après-midi a lieu la course des 5.000 mètres et les élèves, garçons et filles du Gymnase dansent sur la place, toujours en costumes. Le soir, les gens du village et les visiteurs envahissent les tavernes et les cafés dont quelques uns font venir des groupes de musiciens populaires. (Nous ne vous conseillons pas cette expérience si vous avez les oreilles délicates!).

Les deux jours suivants, la fête se poursuit avec la messe — le matin — et le déroulement de divers concours au parvis de l'église, tels que saut simple, triple, saut en hauteur et saut à la perche, lancement de poids, lancement de pierre et poids et haltères. Autrefois, l'on faisait aussi le sport de la lutte. Dans tous les cas, tous les athlètes sont des amateurs et tous les prix sont des moutons vivants! Ce sont les bergers qui les offrent à Saint-Georges pour qu'il les aide à passer un bon été au Parnasse.

Le dernier jour, après les compétitions, tous ceux qui portent le costume local se réunissent pour terminer cette fête, c'est-à-dire, clore les manifestations. Autour de l'église on rôtit des moutons sous un grand platane, puis dans une ambiance de gaieté générale l'on mange et l'on danse de nouveau. L'après-midi l'on descend vers le centre de la ville, vers les boutiques, en chantant tous ensemble accompagnés, naturellement, du son de la clarinette, de la pipiza et d'autres instruments.

J.V.

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Ἡ δραστηριότητα τῆς Λέσχης μας κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1971 μέχρι 13 Φεβρουαρίου 1972 ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Στὶς 5 Δεκεμβρίου 1971 ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ νέου Σταδίου τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν, παρουσία ἑνὸς πρωτοφανοῦς σὲ ὄγκο πλήθους, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν κάτοικοι τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν καθὼς καὶ τῶν διαφόρων χωριῶν τῆς περιοχῆς. Προηγήθηκε ὁ φιλικὸς ἀγὼν ποδοσφαίρου μεταξὺ τῆς ομάδος τῆς Λέσχης μας καὶ τοῦ ΛΕΒΑΔΕΙΑΚΟΥ, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνεδείχθη νικητὴς μὲ 5 - 1. Ἀκολούθησε ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς Ἀσπρῶν Σπιτιῶν καὶ Διστόμου καὶ ἀμέσως κατόπιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐργοστασίου κ. David ἔκοψε τὴν ταινία, ποὺ ἔφρασε τὴν εἴσοδο τοῦ Σταδίου καὶ δύο ποδοσφαιρικὲς ομάδες τῶν Ἀθηνῶν μπῆκαν στὸ γήπεδο κάτω ἀπὸ τὶς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν θεατῶν. Ἐπρόκειτο γιὰ τὶς ἐρασιτεχνικὲς ομάδες τῆς ΑΕΚ καὶ τοῦ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ, οἱ ὁποῖες προσέφεραν ἓνα ἱκανοποιητικὸ θέαμα στοὺς Ἀσπροσπιτιῶτες μὲ τὸν ἀγῶνα τῶν, ποὺ ἔληξε ἰσόπαλος 1 - 1. Τὸ ἀθλοθετηθὲν κύπελλον κατέκτησε ἡ ομάδα τῆς ΑΕΚ, διότι ἀνεδείχθη νικήτρια στὰ πέναλτυ μὲ 3 - 2. Στὶς ἐκδηλώσεις τῶν ἐγκαίνιων παρευρέθη ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Βοιωτίας κ. Ἰατρίδης, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Καστάνιας, ἀντιπρόσωπος τοῦ Νομάρχου καὶ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐκδηλώσεων, ἡ Δ/σις τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Λέσχης ἐδεξιώθησαν τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς παίκτας τῶν ομάδων στὸ Καφέ - Ζαχαροπλαστεῖον τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν.

Notre Club MEDEON

L'activité de notre Club pendant la période du 12 novembre 1971 au 13 février 1972 a été la suivante :

FOOTBALL

Le 5 décembre 1971 a été inauguré officiellement le nouveau Stade d'Aspra Spitia en présence d'une très grande foule venue d'Aspra Spitia et des divers villages de la région. L'inauguration fut précédée d'une rencontre amicale de football entre notre équipe de Médéon et l'équipe de «Lévadiakos» qui remporta la victoire par 5 buts à 1. Ensuite, la bénédiction eut lieu par les prêtres d'Aspra Spitia et de Distomon. M. David Directeur de l'Usine, a ensuite coupé le ruban et les joueurs des deux équipes de football d'Athènes sont entrés sur le stade sous les acclamations des spectateurs. C'étaient les équipes d'amateurs des Clubs Sportifs AEK et Panathinaïkos qui ont offert aux Asprospitiotes un beau match qui se termina par un but de part et d'autre. La coupe a été offerte à l'équipe de AEK, car elle avait gagné 3-2 pénaltis. Ont assisté à ces manifestations le Commandant Militaire de la Béotie, M. Iatridis, l'Inspecteur de Culture Physique M. Kastanias, un représentant de M. le Préfet et d'autres autorités locales. A l'issue de ces manifestations, la Direction de l'Usine et le Comité du Club offrirent un apéritif aux personnalités locales et aux joueurs, au Café-Pâtisserie d'Aspra Spitia.

Οἱ παίκτες τῶν ποδοσφαιρικῶν ομάδων τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ τοῦ ΜΕΔΕΩΝΟΣ πρὶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς 25-1-72.

Les joueurs des équipes de Football de l'O.T.E. et de Médéon posent pour les lecteurs d'«AL-REVUE» avant le match du 25-1-72

Αξίζει να σημειωθεί, ότι το καινούργιο Στάδιο, που κατασκευάστηκε από την Έταιρία για την άθλησι και την ψυχαγωγία των κατοίκων των Ασπρων Σπιτιών, είναι από τα πιο σύγχρονα της χώρας μας. Διαθέτει γήπεδο ποδοσφαίρου με χορτοτάπητα, περιφερειακόν στίβον, κερκίδες για τούς θεατάς, αποδυτήρια και πλήρη φωτισμό για νυκτερινούς αγώνες. Ο χορτοτάπητς του γηπέδου ποτίζεται ...υπογείως, με την βοήθεια ειδικού δικτύου σωληνώσεων, σύστημα που εφαρμόζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Έν τω μεταξύ ή ποδοσφαιρική όμας του Μεδεώνος είχε άρχισι τίσ φιλικές συναντήσεις στο καινούργιο Στάδιο από τά μέσα Νοεμβρίου. Σημειώνομε τούς σχετικούς αγώνες και τά αντίστοιχα αποτελέσματα :

14.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ	5 - 5
21.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΡΟΔΟΜΗ	8 - 3
27.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΧΙΛΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ	1 - 0
12.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΡΜΗΣ ΑΙΓΑΛΕΩ	6 - 2
19.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΑΟ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ	5 - 1
9.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΓΑΛΑΞΙΑΣ ΑΙΓΑΛΕΩ	5 - 0
16.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΑΝΤΙΚΥΡΕΥΣ	1 - 2
30.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΚΙΡΡΑΣ	4 - 1
6.2.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΑΡΑΧΩΒΗΣ	4 - 2

Πάντως, ό φιλικός αγών που προκάλεσε τό μεγαλύτερο ενδιαφέρον ήταν εκείνος τής 30.1.72 μεταξύ του ...ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΑ και του ...ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΑ ! Αγών παλαιμάχων τής Υπηρεσίας Συντηρήσεως που έφερε άβιαστα τά γέλια στους θεατάς. Νικητής ό ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΑΣ με 2 - 0 !

Παράλληλα ή όμας του Μεδεώνος έδωσε και ώρισμένους αγώνες στα πλαίσια του πρωταθλήματος Έπιχειρήσεων, έκπροσωπούσα έν προκειμένω τό Άλουμίνιον τής Ελλάδος. Τά αποτελέσματα έχουν ως εξής :

17.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ	0 - 3
23.12.71 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ - ΜΕΔΕΩΝ	4 - 0
28.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΚΡΑΤ. ΕΡΓΟΣΤ. ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ	1 - 0
12.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΔΕΗ	1 - 6
25.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΤΕ	2 - 6

ΒΟΛΛΕΪ

Η όμας βόλλεϋ τής Λέσχης έπωφελήθηκε από τίσ καλές ήμέρες του χειμώνος και πραγματοποιήσε αρκετές προπονήσεις, στην προσπάθειά της νά έτοιμασθι για τό πρωτάθλημα Έπιχειρήσεων. Στίς 27.11.71 έδωσε και ένα φιλικόν αγώνα πρός την όμάδα του ΧΙΛΤΟΝ Άθηνων, αλλά έχασε με 3 - 1.

Στά πλαίσια του πρωταθλήματος Έπιχειρήσεων έγιναν οι εξής αγώνες :

25.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΤΕ	0 - 3
5.2.72 ΑΛΟΥΜΙΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗ - ΜΕΔΕΩΝ	0 - 3 (άνευ αγώνος)
13.2.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	0 - 3

TENNIS

Κατά την διάρκεια του Σαββάτου 20 και τής Κυριακής 21 Νοεμβρίου 1971 διωργανώθηκε ένα έσωτερικό «τουρνουά» τέννις με συμμετοχή 14 παικτών. Ύστερα από μιá σειρά ωραίων αγώνων, πρώτος νικητής άνεδείχθη ό κ. Laheurte, με τούς κ.κ. Barillon και Roulaín στη δεύτερη και τρίτη θέση αντίστοιχως.

ΜΠΑΣΚΕΤ

Τά μέλη τής Λέσχης προπονούνται συχνά στο γήπεδο του μπάσκετ, σύντομα δε θα διεξαχθι ένα ενδιαφέρον «τουρνουά» μεταξύ των εργαζομένων.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ

Κατά την περίοδο από 8 Ιανουαρίου μέχρι 18 Μαρτίου 1972, ό κ. Carot, εύγενώς προσφερθείς, παρέδιδε μαθήματα σκι για αρχάριους στον Παρνασσό κάθε έλεύθερο Σάββατο. Η Διεύθυνσις, μάλιστα, του Έργοστασίου διέθετε και ένα ειδικό λεωφορείο για την μεταφορά των ενδιαφερομένων στην πίστα του Παρνασσού.

Ο άθλητισμός είναι ένα θαυμάσιο φάρμακο για όλες τις σκοτούρες ... σε όλη την κλίμακα τής ιεραρχίας. Ο πλέον γνωστός από τούς «άρχηγούς» μας κατά την διάρκεια ενός αγώνος, ίσως ... διεθνούς !

Excellent dérivatif à tous les soucis: Le sport ... à tous les échelons. Le plus connu de nos capitaines au cours d'un match, peut-être international !...

Il est à noter que le nouveau Stade, construit par la Société pour le divertissement et les compétitions sportives des habitants d'Aspra Spitia, est un des stades les plus modernes de notre pays. Il dispose d'un terrain à gazon, d'une piste de courses, de gradins pour les spectateurs, de vestiaires et d'un éclairage complet pour les rencontres nocturnes. Le tapis de gazon est irrigué à l'aide d'un réseau de tuyauteries souterraines, système appliqué pour la première fois en Grèce.

En outre, l'équipe de Médéon a commencé les rencontres amicales au nouveau stade depuis la mi-novembre. Nous notons les rencontres avec les résultats correspondants :

14.11.71 Médéon - Gymnase d'Aspra Spitia	5 - 5
21.11.71 Médéon - Prodomi	8 - 3
27.11.71 Médéon - Hilton d'Athènes	1 - 0
12.12.71 Médéon - Hermès d'Aigaléo	6 - 2
19.12.71 Médéon - PAO de Kyriaki	5 - 1
9.1.72 Médéon - Galaxias de Aigaléo	5 - 0
16.1.72 Médéon - Antikyrefs	1 - 2
30.1.72 Médéon - Olympiakos d'Itéa	4 - 1
6.2.72 Médéon - Parnassos d'Arachova	4 - 1

Par ailleurs, la rencontre qui provoqua le plus grand intérêt fut celle du 30.1.72 entre l'«Hydravlikéas» et «l'lectrolyséas» ! Une rencontre des vétérans du Service Entretien qui provoqua les rires des spectateurs. Le vainqueur du match fut l'«llectrolyséas» par 2 - 0 !

L'équipe de Médéon organise aussi quelques matches dans le cadre du Tournoi des Entreprises, représentant ainsi la Société Aluminium de Grèce. Les résultats en sont les suivants :

17.12.71 Médéon - Postes Helléniques	0 - 3
--------------------------------------	-------

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Κατόπιν προσκλήσεως της Έπιθεωρήσεως Σωματικής Αγωγής του Νομού Βοιωτίας, μία ομάδα αθλητών της Λέσχης μας έλαβε μέρος στον ανώμαλο δρόμο για το Νομαρχιακό πρωτάθλημα, που διεξήχθη στη Λειβαδιά στις 16 Ιανουαρίου 1972. Η εμφάνισις των αθλητών μας υπήρξε ικανοποιητική.

ΝΑΥΤΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η Έφορία των θαλασσίων σπόρ έχει προγραμματίσει ήδη τις έφετινές ναυταθλητικές εκδηλώσεις, οι οποίες θα ένθουσιν τους φίλους του ύγρου στίβου. Εκτός τούτου η Λέσχη μας θα συμμετάσχη και στις εκδηλώσεις των Όμοσπονδιών Κολυμβήσεως και Ίστιοπλοίας, δηλαδή στους πανεπαρχιακούς και περιφερειακούς κολυμβητικούς αγώνες, που θα γίνουν στα Χανιά της Κρήτης και στην Καλαμάτα αντίστοιχως, καθώς και στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ιστιοπλοίας σκαφών «420» στην Θεσσαλονίκη.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Στις 14 Δεκεμβρίου 1971 η Λέσχη προέβαλε στον Κινηματογράφο «ΑΚΤΗ» την ταινία «ΜΑΙΤΡ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ» και την 1η Φεβρουαρίου 1972 παρουσίασε το φιλμ «ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΙΑ».

Οι δύο αυτές προβολές γνώρισαν μεγάλη επιτυχία, δεδομένου ότι τις παρκολούθησαν περίπου 900 άτομα. Κατόπιν αυτού η Λέσχη έλαβε την απόφασις να προβάλλη πιο συχνά τέτοιες ταινίες πρώτης προβολής.

Παράλληλα η Λέσχη μας έγινε μέλος της «ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», με αποτέλεσμα να έχη την δυνατότητα να προβάλλη στο Έντευκτήριό της ταινίες ποιότητας. Για την καλύτερη οργάνωσι του τμήματος αυτού συνεστήθη Έπιτροπή, την οποία αποτελούν οι κυρίες David και Πολίτου και οι κύριοι Κωνσταντινίδης, Cousin, Καρκασίνας, Μπόζοβιτς και Άνδριανόπουλος.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Οι συγκεντρώσεις των φιλοτελιστών συνεχίζονται με μεγάλο ενδιαφέρον στο Έντευκτήριο της Λέσχης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Στα πλαίσια των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων του Μεδεώνος, η Δεσποινίς Νόνη Πολίτου διωργάνωσε στις 9.12.71 στο Έντευκτήριο της Λέσχης μια έκθεσι διακοσμητικών αντικειμένων με την τεχνικήν του μπατίκ. Χρώματα ζεστά, αρμονικά συνδυασμένα, σχέδια πρωτότυπα και ένα ύφος αρκετά προσωπικό,

Οι παλαιάμοχοι του «ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΑ» και του «ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΣΕΑ» σέ μιά άναμνηστική φωτογραφία πρίν από την συνάντησίν των της 30-1-72.

Les anciens des deux équipes bien connues de l'Entretien «Hydra-vlikéas» et «Plectrolysséas» posent pour la posterité en souvenir de la rencontre du 30-1-72.

23.12.71	Chantiers Navals - Médéon	4 - 0
28.12.71	Médéon - Usines d'Avions de l'Etat	1 - 0
12.1.72	Médéon - DEH	1 - 6
25.1.72	Médéon - OTE	2 - 6

VOLLEY

L'équipe de volley du Club a profité des quelques beaux jours de cet hiver pour reprendre les entraînements afin de se préparer pour le Tournoi des Entreprises. Le 27.11.71 elle a rencontré dans un match amical, l'équipe du Hilton d'Athènes et perdit par 3 jeux contre 1.

Dans le cadre du Tournoi des Entreprises, les rencontres suivantes ont eu lieu :

25.1.72	Médéon - OTE	0 - 3 jeux
5.2.72	Alouminoplastiki - Médéon	0 - 3 (la rencontre n'a pas eu lieu)
13.2.72	Médéon - Banque Commerciale	0 - 3

TENNIS

Le samedi 20 et le dimanche 21 novembre 1971, un «tournoi» intérieur de tennis a été organisé avec la participation de 14 joueurs. Après une série de belles rencontres le vainqueur fut M. Laheurte, suivi de M. Barrillon et M. Poulain.

BASKET

Les membres du Club s'entraînent souvent sur le terrain de basket en vue d'un «tournoi» intéressant qui aura lieu entre les agents des différents services.

SKI

Pendant la période du 8 janvier au 18 mars 1972, M. Capot s'est gracieusement offert pour donner aux débutants des leçons de ski au Parnasse tous les samedis libres. La Direction de l'Usine a même mis à la disposition des intéressés, un car spécial pour le Parnasse.

COURSE SUR TERRAIN IRREGULIER

Sur invitation de l'Inspecteur de la Culture Physique du Département de Béotie, une équipe d'athlètes de notre Club a participé à la course sur terrain irrégulier pour le championnat départemental qui a eu lieu à Lévidia le 16 janvier 1972. La présentation de notre équipe fut satisfaisante.

SPORTS NAUTIQUES

Le Comité des sports nautiques a déjà préparé le programme des manifestations de sports nautiques de cette année au grand plaisir des adeptes de ces sports. En outre, notre Club participera également aux manifestations de la Fédération de Natation et de Voile, c'est à dire aux compétitions départementales et régionales de natation qui auront lieu respectivement à la Canée en Crète et à Kalamata, ainsi qu'au championnat panhellénique des bateaux à voile «420» qui aura lieu à Salonique.

CINEMA

Le Club a projeté le 14 décembre 1971 dans la salle du cinéma «AKTI» le film français «LE VOYOU» et le 1er février 1972 le film «SANS MOBILE APPARENT», qui ont connu un grand succès puisqu'ils ont été suivis par 900 personnes environ. Devant ce succès, le Club a décidé de multiplier ces séances en première vision.

Parallèlement, notre Club est devenu membre de la «Cinémathèque de Grèce», afin que notre Club puisse projeter dans son local des films de qualité. Pour que

Οι αθλητές άνωμάλου δρόμου του ΜΕΔΕΩΝΟΣ, οι όποιοι έλαβαν μέρος στον άγώνα γιά τό Νομαρχιακό πρωτάθλημα.

Les athlètes du Club MEDEON, ayant participé à la course «Tous terrains» organisée par la Préfecture de Béotie.

χαρκτηρίζαν τά εκθέματα τής δεσποινίδος Πολίτου, πού άρχιζαν άπό μαξιλαράκια και πορτατίφ και έφθαναν μέχρι τίς άνδρικές γραβάτες. Ήταν μία εκδήλωση αληθινά ενδιαφέρουσα, πού έσημείωσε έπιτυχία, δεδομένου ότι επωλήθη τό σύνολον σχεδόν τών εκθεμάτων.

ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τό βράδυ τής 31ης Δεκεμβρίου 1971 ή Λέσχη διοργάνωσε τό πρωτοχρονιάτικο ρεβεγιόν γιά τά Μέλη και τούς φίλους τής στο Καφέ - Ζαχαροπλαστεϊόν τών Άσπρων Σπιτιών. Ή αϊθουσα ήταν άσφυκτικά γεμάτη και ή γνωστή μας άπό προηγούμενες εμφανίσεις εξαμελής όρχήστρα «ALLEGRO SONGS» τού κ. Μιχαλοπούλου σκόρπισε τήν εύθυμία και κράτησε άμείωτο τό κέφι μέχρι τίς πρωινές ώρες. Διενεμήθησαν επίσης, με κλήρωσι, πλούσια δώρα και ή γενική έντύπωση υπήρξε, ότι τό ρεβεγιόν αυτό ήταν άπό τά πιο έπιτυχημένα.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Τήν Πέμπτη 20 Ίανουαρίου έγινε τό καθιερωμένο κόψιμο τής πίττας τής Λέσχης στο Έντευκτήριο τών Άσπρων Σπιτιών, παρουσία πολλών Μελών και μέσα σέ μία άτμόσφαιρα φιλική και έγκάρδια.

Τήν πίττα έκοψε ό Πρόεδρος τής Λέσχης κ. Χρ. Μπόζοβιτς και τυχεροί στην άνεύρεσι τών δύο νομισμάτων άνεδείχθησαν ό Έφορος κ. Νικ. Κώττης και ή κόρη τού κ. Λεων. Σαραντίδη.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Τό άπόγευμα τής Κυριακής 13 Φεβρουαρίου ή Λέσχη διοργάνωσε στο Έντευκτήριό τής με πολύ μεγάλη έπιτυχία ένα αποκριάτικο χορό γιά παιδιά ηλικίας 3 - 11 έτών. Μοιράστηκαν γλυκά και άναψυκτικά και τά παιδάκια χόρεψαν, τραγούδησαν, έπλεξαν τό «γαϊτανάκι», ... ξεφάντωσαν.

Σύμφωνα με τήν άπόφασι τής ειδικής Έπιτροπής, τά τρία καλύτερα μεταμφιεσμένα κορίτσια ήσαν ή Σοφία Παπαζαχαροπούλου, ή Άννα - Μαρία Μαρκοπούλου και ή Michèle Magne και άπό τά άγόρια ό Παναγιώτης Βγόντζας, ό Εύάγγελος Άγαπάκης και ό Ρεϋμόν Σαλβετά. Επίσης ή πιο πρωτότυπη άμφίεσι ήταν τών παιδιών τού κ. Λεων. Μακρίδη.

cette section soit mieux organisée, il a été constitué un Comité par Mmes. David et Politou, et MM. Constantinidis, Cousin, Karkassinas, Bozovits et Andrianopoulos.

PHILATELIE

Les rencontres des philatélistes se déroulent toujours dans le local du Club et sont suivies avec beaucoup d'intérêt.

EXPOSITION

Dans le cadre des manifestations artistiques du Médéon, Melle Noni Politou a organisé le 9.12.1971 dans le local du Club, une exposition d'objets décoratifs exécutés avec le procédé du Batik. Des couleurs douces, harmonieusement combinées, des dessins originaux et le style personnel de Melle Politou caractérisaient ces objets qui étaient des coussins, portatifs, cravates d'hommes et autres. C'était une manifestation fort intéressante, marquée par un grand succès puisque la quasi totalité des objets exposés a été vendue.

REVEILLON DU NOUVEL AN

Dans la nuit du 31 décembre 1971, le Club a organisé un réveillon pour ses Membres et leurs Amis dans le local du Café-Pâtisserie d'Aspra Spitia. La salle était pleine et les participants ont dansé jusqu'à l'aurore aux sons de l'orchestre de M. Michalopoulos et de ses cinq amis les «ALLEGRO SONGS» que nous connaissons déjà. De très beaux cadeaux ont également été tirés au sort. De l'avis général, ce fut un réveillon des plus réussis.

GATEAU DES ROIS

Le jeudi 20 janvier se déroula la fête traditionnelle du Gâteau des Rois dans le local du Club d'Aspra Spitia, en présence de plusieurs membres et dans une ambiance cordiale.

M. Chr. Bozovits, Président du Comité du Club, a coupé le gâteau. M. Nic. Kottis et la fillette de M. Léon. Sarandidis ont eu la chance de trouver chacun une pièce de monnaie en or.

BAL MASQUE POUR ENFANTS

L'après-midi du dimanche 13 février, le Club a organisé dans son local un bal masqué pour les enfants âgés de 3 à 11 ans. Des boissons et gâteaux ont été distribués aux enfants qui ont dansé, chanté et se sont follement amusés...

Sur avis d'un Comité spécial, les trois meilleurs costumes pour filles étaient ceux de Sophie Papazacharopoulou, Anne-Marie Marcopoulou et Michèle Magne, et pour les garçons : Panayotis Vgontzas, Evangelos Agapakis et Reymond Salvétat. Pour le déguisement le plus original : les enfants de M. Léonidas Makridis.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ό Πρόεδρος τού ΜΕΔΕΩΝΟΣ κ. Χρ. Μπόζοβιτς κόβει τήν πίττα γιά τόν καινούργιο χρόνο, περιστοιχιζόμενος άπό μέλη τού Δ. Συμβουλίου τής Λέσχης.

A GAUCHE

Le Président du Club MEDEON, M. Bozovits, coupe le gâteau du nouvel an, entouré des membres du Comité.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ORADOUR

Στήν Γαλλία υπάρχει ένα χωριό, τοῦ ὁποῖου ὁ πληθυσμὸς ἐσφάγη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ναζί κατ' ὁμοίον τρόπον ὥπως καὶ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Διστόμου.

Ἡ ἀφορμὴ ὑπῆρξε ἡ ἰδίᾳ : ἡ Γαλλικὴ Ἀντίστασις ἐφόνευσε Γερμανοὺς στρατιώτας καὶ οἱ ἐπὶ κεφαλῇς τῶν Γερμανῶν διέταξαν γενικὴν σφαγὴν τοῦ χωριοῦ, μὴ κάνοντας διάκρισιν φύλου ἢ ἡλικίας.

Ἐσφάγησαν 642 ἄτομα ἐν συνόλῳ, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα ἦσαν γυναικόπαιδα (νήπια καὶ ὑπερήλικες).

Τὸ χωριὸ ὀνομάζεται Oradour-sur-Glane καὶ βρίσκεται στὴν νότια Γαλλία, 400 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Παρίσι, κοντὰ εἰς τὴν πόλιν Bordeaux.

Τὸ καταπληκτικόν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ σπανίαν σύμπτωση, εἶναι ὁ χρόνος, δηλ. τὸ ἔτος, ὁ μῆνας καὶ ἡ ἡμέρα ποὺ ἐγίνε ἡ σφαγὴ τόσο εἰς τὸ Δίστομον ὅσον καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸ χωριὸ Oradour. Καὶ εἰς τὰ δύο χωριά, ἡ σφαγὴ ἐγίνε τὸ ἔτος 1944 εἰς τὰς 10 Ἰουνίου καὶ ἡμέραν Σάββατον.

Αἱ ἐκτελέσεις εἰς τὸ Oradour ἐγίναν ὁμαδικές. Πολλὰ ἄτομα ἐφονεύθησαν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἕτερα ἐκάψαν μέσα εἰς ἕνα ἀχερῶνα. Εἰς τὸ Oradour, ἐφονεύθησαν 642 ἄτομα καὶ εἰς τὸ Δίστομον 232.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πρέπει νὰ φέρῃ πλησιέστερα τὰ δύο χωριά, καθὼς καὶ τοὺς ἐδῶ Ἕλληνας μὲ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ Ἐργοστάσιον Γάλλους.

Καλὸν εἶναι ἐπίσης ὥπως ἡ Δημαρχία Διστόμου ὀνομάσῃ μίαν ὁδὸν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ χωριοῦ τῆς Γαλλίας Oradour.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἑσωτερικαὶ Ὑπηρεσίαι

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τίς σημειώσεις τοῦ «Ἱστορία τοῦ Διστόμου»)

Oradour-sur-Glane. La ville musée... (Photo «Rapho Maltête»).

Oradour-sur-Glane. Ἡ πόλις μουσεῖο ...

LE MASSACRE D'ORADOUR

Il y a, en France, un village dont la population fut massacrée par les Nazis Allemands de la même manière que les habitants de Distomon.

La raison en fut la même: la Résistance Française tua quelques soldats Allemands et leur Chef ordonna le massacre général du village entier sans distinction de sexe ou d'âge.

642 personnes en tout furent massacrées dont la plupart étaient femmes, enfants et vieillards.

Ce village s'appelle Oradour-sur-Glane et se trouve à 400 kilomètres au Sud de Paris près de la ville de Bordeaux.

Le plus étonnant, qui constitue d'ailleurs une rare coïncidence, est le temps, c'est-à-dire, l'année, le mois et le jour du massacre tant à Distomon qu'au village français d'Oradour.

Aux deux villages, le massacre eut lieu le samedi 10 juin de l'année 1944.

A Oradour les massacres ont été faits en masse. Plusieurs personnes furent tuées dans l'église, d'autres brûlées dans un pailler. A Oradour furent tuées 642 personnes et à Distomon 232.

Cet événement doit rapprocher les deux villages ainsi que les Grecs de notre région et les Français qui travaillent ici.

Il serait bon, également que la Commune de Distomon donne à l'une de ses rues le nom du village frère d'Oradour.

GEORGIOS NICOLAOU

Service Intérieur

(Extrait de ses notes «Histoire de Distomon»)

Δίστομον. Γενικὴ ἄποψις.

Distomon. Vue générale.

Καρναβάλι στο Γαλλικό Σχολείο της Παιδουπόλεως, στις 11 Φεβρουαρίου 1972: Διδάσκαλοι και μαθηταί ήταν ντυμένοι με αποκρηάτικες φορεσιές και πέρασαν ένα πολύ ευχάριστο απόγευμα.

Le Carnaval au Centre Scolaire de Paidopolis le 11-2-72. Professeurs et élèves, tous déguisés, ont passé un agréable après-midi.

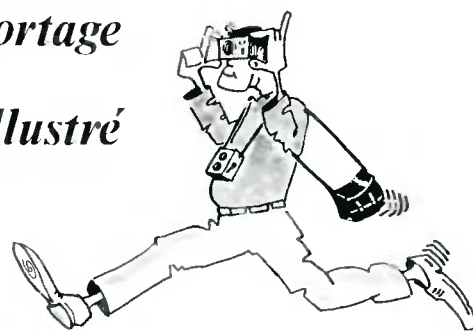
Μερικά στιγμιότυπα από την επίσκεψη του Γάλλου Υφυπουργού των Ύψωτερικων κ. Jean de Lipkowski στο Έργοστάσιό μας την 30-1-1972.

Quelques photos prises pendant la visite du Sous - Secrétaire d'Etat Français aux Affaires Etrangères, M. Jean de Lipkowski, à notre Usine le 30-1-1972.

le reportage

illustré

τό φωτο-ρεπορτάζ

Ο Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου της Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Marchandise υποδέχεται τον κ. Lipkowski άμέσως μετά την κάθοδό του από το ελικόπτερο. Άριστερα διακρίνεται ο Γάλλος Πρέσβης κ. Bernard Durand και δεξιά ο Γενικός μας Διευθυντής κ. Massol.

Le Président du Conseil d'Administration de la S.A. ALUMINIUM DE GRECE, M. Marchandise, accueillant M. de Lipkowski à sa descente d'hélicoptère. On remarque à gauche l'Ambassadeur de France M. Bernard Durand et à droite notre Directeur Général M. Massol.

Ο κ. Lipkowski σφίγγει εγκάρδια τὸ χέρι τοῦ κ. Ozanne κατά τὴν διάρκεια τῆς παρουσιάσεως τῶν Μηχανικῶν καὶ Στελεχῶν τῆς Ἑταιρίας στὴν αἴθουσα συνεδριάσεων.

M. de Lipkowski serrant cordialement la main de M. Ozanne au cours de la présentation des Ingénieurs et Cadres de la Société dans la salle de Conférence.

Ο Διευθυντής τοῦ Έργοστασίου κ. David παρουσιάζει στὸν κ. Lipkowski τὴν μακέτα τοῦ οἰκισμοῦ τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν καὶ τοῦ δίνει μερικὲς γενικὲς πληροφορίες.

Le Directeur de l'Usine, M. David, présentant la maquette de la Cité d'Aspra Spitia à M. de Lipkowski, lui donne à cette occasion quelques détails sur la vie de notre Cité.

Τρείς φωτογραφίες από την διανομή των δώρων στα παιδιά του προσωπικού της Έταιρίας :

Trois photos prises au cours de la distribution des cadeaux aux enfants du Personnel de la Société, à l'occasion de Noël.

Μπορεί το δώρο να είναι πολύ μεγάλο, αλλά και το Χριστουγεννιάτικο δένδρο που δείχνει ο Άι-Βασίλης είναι τόσο ωραίο !...

Voici un énorme paquet au pied de l'arbre de Noël tout aussi fascinant que les cadeaux.

Όταν το δώρο είναι πολύ βαρύ, βοηθά και η μητέρα !...

Lorsque le cadeau est trop lourd la maman donne un coup de main !...

Όταν όμως το δώρο είναι ποδήλατο, τότε ποιος κρατάει το μικρό να μην το καβαλήσει άμέσως και μάλιστα όπως βρίσκεται μέσα στη ... σακούλα !

Mais, lorsqu'il s'agit d'une bicyclette, qui peut empêcher le petit d'y monter tout de suite même quand elle se trouve encore dans le sac d'emballage !...

Ο Διευθυντής του Έργουστασίου κ. David κόβει την πίττα στην όμορφη γιορτή του Κεντρικού Συνεργείου της 30-12-1971.

Le Directeur de l'Usine, M. David, coupe le gâteau traditionnel au cours de la petite fête organisée par l'Atelier Central le 30-12-1971.

ΑΝΩ:

Ο τυχερός της κληρώσεως κ. Ε. Φωτιάς παραλαμβάνει το κλουβί με την γαλοπούλα, εν μέσω γενικής εὐθυμίας.

ΚΑΤΩ:

Στιγμιότυπο από ένα διασκεδαστικό σκέτς που έπαιξαν οι Πρόσκοποι των Άσπρων Σπιτιών κατά την διάρκεια της χαρούμενης γιορτής για το κόψιμο της πίττας των (25-1-72).

EN HAUT

L'heureux gagnant de la loterie M. E. Fotias, prend la dinde dans sa cage au grand amusement de tous.

EN BAS

Un instantané pris au cours de la petite fête organisée par les Scouts d'Aspra Spitia avant de couper le gâteau des Rois (25-1-72).

Φωτογραφία από την τελετή της καταδύσεως του Σταυρού στη θάλασσα την ημέρα των Θεοφανείων, στα Άσπρα Σπίτια.

Photo prise à Aspra Spitia au cours de la fête de la Croix lancée dans la mer le jour de l'Épiphanie.

Ἡ Μονὴ Ἀγίας Τριάδος πάνω ἀπὸ τὴν Καλαμπάκα. Πιὸ πίσω διακρίνεται ἡ φαρδύειά κοίτη τοῦ Πηνειοῦ. (Φωτ. Α. Κιτροεφ).

Le Monastère de Aghia Trias au dessus de Kalambaka. En arrière on remarquera le large lit de Pinios (Photo M. Kitroeff).

ΜΕΤΕΩΡΑ

Ἡ παραμονή μας στὸ Μέτσοβο πῆρε τέλος. Σφίγγομε ἐγκάρδια τὸ χέρι τῶν κατοίκων πού γνωρίσαμε καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ φιλόξενα αἰσθήματά τους. Ἐπιθυμοῦμε στ' ἀλήθεια νὰ ξαναβρεθοῦμε στὴν ὀμορφὴ αὐτὴ κωμόπολι, πού μᾶς ξεκούρασε πραγματικά καὶ μᾶς ἡρέμησε.

Βγαίνομε στὸν κεντρικὸ δρόμο Ἰωαννίνων - Καλαμπάκας καὶ παίρνομε τὴν κατεύθυνσι πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ὁ ἐπόμενος σταθμὸς μας εἶναι τὰ Μετέωρα, μιὰ τοποθεσία τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ ὅλες ὅσες γνωρίσαμε μέχρι σήμερα.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ

Ἡ διαδρομὴ Μέτσοβο - Καλαμπάκα εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες τῆς χώρας μας. Περιλαμβάνει ἓνα μεγάλο ὁδικὸ τμήμα μέσα σὲ δάσος ἀπὸ πεῦκα καὶ ἔλατα καὶ περνᾷ ἀπὸ τὴν πασίγνωστη τοποθεσία «Κατάρ», πού παλαιότερα προκαλοῦσε φόβο στοὺς ταξιδιώτες, κυρίως τὸν χειμῶνα.

Στὴν ἀρχὴ τῆς διαδρομῆς ἀφήνομε ἀριστερά μας τὸ «τελεσιέζ» τοῦ Ἰδρύματος Τοσίτσα, ἀποχαιρετᾶμε τὸ ζωκλήσι τοῦ Προφήτη Ἡλία καὶ τὴν «Κρύα Βρύση» καὶ σὲ λίγο συναντᾶμε ἓνα δάσος ἀπὸ πεῦκα, ἐνῶ μόλις ἔχομε διανύσει 8 χιλμ. ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ Μετσόβου.

Ὁ δρόμος εἶναι σὲ ἀρκετὰ καλὴ κατάσταση. Παρ' ὅλον ὅτι εἶναι ἀσφαλτοστρωμένος, δὲν σᾶς συνιστοῦμε νὰ ἀναπτύξετε μεγάλη ταχύτητα, διότι σὲ μερικὰ σημεῖα τὸ ἔδαφος εἶναι ἀσταθές καὶ δημιουργεῖ μικρὲς ἢ μεγάλες ἀνωμαλίες στὸ κατάρωμα, πού μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουν ἀκόμη σημανθῇ! Πάντως μεταξύ τοῦ 9ου καὶ 10ου χιλμ., πού τὸ ἔδαφος ὕψιστο συνεχεῖς κατωλισθήσεις ἔγινε μιὰ καινούργια παραλλαγή, πού φαίνεται νὰ ἔλυσε ὀριστικὰ τὸ πρόβλημα αὐτό.

METEORES

Nous voici au terme de notre séjour à Metsovon. Nous serrons amicalement la main des habitants que nous avons connus et les remercions pour leurs sentiments cordiaux. Nous désirons nous retrouver de nouveau dans cette belle petite ville où nous avons trouvé le repos et une véritable détente.

Nous reprenons la route centrale de Ioannina à Kalambaka et nous nous dirigeons vers l'Est. Notre prochain arrêt seront les Météores, un site totalement différent de ceux que nous avons connus jusqu'à présent.

DE METSOVON A KALAMBAKA

Le trajet Metsovon - Kalambaka est un des plus intéressants de notre pays. Une grande partie de la route traverse un bois de pins et de sapins et passe par le lieu bien connu sous le nom de «Katar» (malédiction), qui, dans le passé, inspirait une peur terrible aux voyageurs, surtout pendant l'hiver.

Au début du trajet, nous laissons à gauche le «télé-siège» de l'Institution Tossitsas, nous passons une dernière fois par la chapelle de Profitis Ilias et par «Krya Vrissi» et rencontrons, tout de suite après, un bois de pins alors que nous avons à peine parcouru 8 kilomètres depuis le centre de la ville de Metsovon.

La route est en assez bon état. Bien qu'elle soit asphaltée, nous ne vous conseillons pas d'accélérer car à certains endroits le sol est instable et l'on remarque des petites ou parfois même de grandes anomalies sur la chaussée qui n'ont peut-être pas encore été réparées !

"Υστερα από χίλια περίπου μέτρα στρέφουμε το κεφάλι μας προς τα πίσω, για να ριζώμε μια τελευταία ματιά στο Μέτσοβο, που μοιάζει σφιχτά γαντζωμένο στην πλαγιά του Κιτίου, με τις κόκκινες στέγες των σπιτιών του να λαμποκοπάνε στον άπογευματινό ήλιο. Μια όμορφη εικόνα, που την άπωθούμε όμως γρήγορα στα βάθη της μνήμης μας, γιατί καινούργιες εικόνες ξανοίγονται μπροστά μας, καθώς διασχίζουμε το θαυμάσιο δάσος από έλατα, σ' ένα ύψόμετρο πάνω από 1700 μ.

Σε λίγο φθάνουμε σε μια ράχη, που μοιάζει να είναι το ψηλότερο σημείο της διαδρομής μας. Ο δρόμος είναι επί 1200 μ. πλακόστρωτος και οι μικρές, στενόμακρες πλάκες προεξέχουν κάπως και προκαλούν μια γενική... τρεμούλα σε αυτόκινητο και επιβάτες! Είναι ίσως μια... προετοιμασία για το επικίνδυνο πέρασμα της Κατάρας, που αρχίζει ακριβώς μπροστά μας! Μην ανησυχήτε όμως. Επικίνδυνο ήταν κάποτε. Τώρα ο δρόμος έχει διαπλατυνθεί, οι κλειστές στροφές έχουν βελτιωθεί, τα ασταθή σημεία έχουν σιγουρευθεί και η ασφάλτος καλύπτει το κατάστρωμα του δρόμου σ' όλο το μήκος του. Μονάχα τον χειμώνα θα παρουσιάσει δυσκολίες με τα χιόνια, τις παγωνιές και την όμιχλη.

Ατηλλαγμένοι λοιπόν από ιδιαίτερες φροντίδες, αφήνουμε το αυτόκινητο να κυλήσει άπαλά στον κατηφορικό δρόμο και το βλέμμα μας να πλανηθεί στο βαθυπράσινο δάσος και να αγκαλιάσει τα λυγερόκορμα έλατα. Η κυκλοφορία είναι πολύ άραιη και η ήσυχία απόλυτη. Ρουφάμε αχόρταγα την μοσχολιά των ελάτων και νοιώθουμε πως βρισκόμαστε κάπου ανάμεσα στη γη και στον ουρανό. Μά μήπως βέλομε και τίποτε άλλο, εκτός από βουνοκορφές και ούρανό;

"Ας προσγειωθούμε όμως πάλι, γιατί ο δρόμος μας είναι άγνωστος και γεμάτος στροφές. Στο 22 χιλμ. βρισκόμαστε σ' ένα μεγάλο ζέφωτο, που λέγεται «Κάμπος του Δεσπότη». Υπάρχει μια βρύση με δροσερό νερό και δίπλα ένα Πανδοχείο, όπου μπορείτε—στην ανάγκη—να γευματίσετε.

Συνεχίζουμε τον κατηφορικό δρόμο, ενώ τα πύκα αντικαθιστούν τα έλατα, και βγαίνουμε οριστικά από το δάσος ύστερα από 4 χιλιόμετρα. Περνάμε αριστερά από το χωριό Μαλακάσι, που οι τσιγκινες στέγες των σπιτιών αστράφτουν στον δυνατό ήλιο. Ο δρόμος εξακολουθεί να κατεβαίνει, αλλά είναι πολύ βελτιωμένος και το τοπίο έχει αρχίσει να ημερεύει. Μετά το χωριό Κορυδαλλός συναντάμε τα πρώτα άμπέλια, ενώ στο χωριό Ανάλυψις (42 χιλμ.) υπάρχει πρατήριο βενζίνης της ΒΡ. Περνάμε το χωριό Τρυγόνα. Στο βάθος αρχίζει να διαφαίνεται ο θεσσαλικός κάμπος και στα δεξιά μας αρχίζει να μάς συντροφεύει ο ποταμός Πηνειός.

Στο 61 χιλμ., μέσα σ' ένα πραγματικό δάσος από πλατάνια, βρίσκεται το Χάνι Μουργκάνι. Εύκαιρία για ένα καφέ ή ακόμη και για φαγητό. Μετά το Χάνι μια διακλάδωση του δρόμου, αριστερά, οδηγεί στα Γρεβενά. Το τοπίο έχει γίνει ειδυλλιακό. "Αφθονο πράσινο παντού. Τα περιβόλια γεμάτα λαχανικά και όπωροφόρα δένδρα. Τα πλατάνια σχηματίζουν ατέλειωτες σειρές στις όχθες του ποταμού και στις ρεματιές. Τα νερά του Πηνειού αργοκυλάνε νωχελικά στη φαρδιά του κοίτη. Και μπροστά μας διαγράφονται καθαρά οι σκουρόχρωμοι βράχοι των Μετεώρων. Σε λίγο βρισκόμαστε στην πρώτη πλατεία της Καλαμπάκας, έχοντας συμπληρώσει 71 χιλμ. από το Μέτσοβο.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Μετέωρα! Μια παραξενιά της φύσεως. Ένα φαινόμενο σπάνιο. Μια εικόνα που σου προκαλεί δέος. Κάθετοι βράχοι φαλακροί, σπαρμένοι εδώ κι εκεί, με πλευρές λείες και μουντές, που μοιάζουν με πύργους λαζευτούς και με κορμούς δένδρων γιγάντιων. Γυμνοί, ασάλευτοι μέσα στην ψυχή τους απομόνωσι, σε κρατούν άφωνο μπροστά τους. Μά σαν πλησίωσης στη ρίζα κάποιου βράχου και κυττάξης προς τα επάνω, νομίζεις πως η κορυφή του χάνεται στον ουρανό, αναζητώντας την Άλθθεια. Καταλαβαίνεις έτσι τι ήταν αυτό, που έφερε τους πρώτους ασκητές στα κοιλάματα των αφιλόξενων αυτών βράχων από τις αρχές του ΙΑ' μ.Χ. αιώνας.

Οι έρημιτες αυτοί εγκατέλειπαν τις σπηλιές και τα πρόχειρα κελιά τους μια φορά την εβδομάδα, για να συγκεντρωθούν στην μικρή έκκλησία της Δούπιανης (κοντά στο σημερινό χωριό Καστράκι) και να τελέσουν την θεία λειτουργία. Έτσι σχηματίστηκε μια μικρή μοναχική πολιτεία, που ωνομάστηκε «Σκήτη Σταγών», από το παλαιότερο όνομα της Καλαμπάκας

Dans tous les cas, entre le 9e et 10e kilomètre où le sol subit des glissements, il a été crée une nouvelle déviation qui semble avoir résolu définitivement ce problème.

Au bout d'un kilomètre, si nous nous retournons, nous verrons, pour une dernière fois, Metsovon qui semble étroitement accroché à la pente du mont Kition avec les toits rouges de ses maisons qui brillent sous les rayons du soleil de l'après-midi. Une belle image que nous gardons bien au fond de notre mémoire car, un autre spectacle s'offre à nous pendant que nous traversons la superbe forêt de sapins à une altitude de plus de 1.700 mètres.

Nous arrivons bientôt à une crête qui semble être le point culminant de notre trajet. Sur 1.200 mètres, la route est dallée et les petits pavés rectangulaires et étroits, provoquent un tremblement général... tant de la voiture que des passagers! L'on se prépare pour le passage dangereux de Katara qui s'étend devant nous! Mais ne vous inquiétez pas. Il y a longtemps que cet endroit constituait un danger car maintenant la route a été élargie, les virages étroits ont été améliorés, les passages difficiles réparés et la route est maintenant asphaltée dans toute sa longueur. Ce n'est qu'en hiver qu'elle doit présenter quelques difficultés avec les neiges, le gel et le brouillard.

Sans aucun souci alors, nous laissons la voiture glisser sur la route en pente tout en regardant la forêt verte qui embrasse les hauts sapins. La circulation est très rare ici et le calme absolu. Nous sentons la belle odeur des sapins et croyons nous trouver quelque part entre la terre et ce ciel, car nous ne voyons que les pointes des montagnes et le ciel!..

Nous... atterrissons de nouveau car la route aux nombreux virages nous est inconnue. Au kilomètre 22 nous sommes sur un grand plateau qu'on appelle «la plaine de l'Evêque». Il y a ici une fontaine d'eau fraîche et à côté une auberge où vous pouvez, au besoin, déjeuner.

La route descend toujours; les pins remplacent maintenant les sapins et nous sortons finalement de la forêt après 4 kilomètres. Nous passons, à gauche, par le village Malakassi dont les toits en tôle des maisons brillent sous les rayons du soleil brûlant. La route continue à descendre toujours mais elle est nettement meilleure et le passage commence à être plus doux. Après le village de Korydallos, nous rencontrons les premières vignes. Au km. 42, au village d'Analypsis, il y a une station d'essence de B.P. Nous passons par le village de Trigona et apercevons, au fond, la plaine

Το χωριό Καστράκι, στο πόδια πανύψηλων βράχων.

Le village Kastraki aux pieds d'immenses rochers.

«Σταγού». Στην αρχή υπαγόταν στην επισκοπή Σταγών, αλλά από τις αρχές του ΙΔ' αιώνας έγινε ανεξάρτητη και την διοίκηση είχε ο «Πρώτος» της Σκήτης που έμενε στη Δούπιανη.

Από τον ΙΔ' αιώνα αρχίζει η λαμπρότερη περίοδος της μοναχικής αυτής πολιτείας. Τότε ο Άγιος Άθανάσιος ο Μετεωρίτης και ο φίλος του Βαρλαάμ έρχονται και εγκαθίστανται στους βράχους πάνω από την Δούπιανη. Παράλληλα ο πρώτος της Σκήτης ιερομόναχος Νείλος ιδρύει τέσσερις εκκλησίες, γύρω από τις οποίες σχηματίζονται μικρά μοναστήρια. Οι μοναχοί πληθαίνουν γρήγορα και τα μοναστήρια δεν άργησαν να αυξηθούν σε 24. Χάρis στην ανεξαρτησία της και στα πολλά προνόμιά της, η μοναχική πολιτεία απέκτησε μεγάλη φήμη, αλλά και πολλά περιουσιακά στοιχεία.

Τα υλικά αγαθά όμως δεν συμβιβάστηκαν με την ασκητική ζωή. Ξύπνησαν τις ανθρώπινες αδυναμίες. Έφεραν τον ανταγωνισμό και τις φιλονεικίες για τα πρωτεία, ενώ οι άρπαγες και οι λεηλασίες από Τούρκους και Άλβανούς απογύμνωναν τα μοναστήρια από τους θησαυρούς των. Άρχισε έτσι η παρακμή, που έφερε την έρημωση. Τα μοναστήρια έμειναν μονάχα τέσσερα. Τον ΙΗ' αιώνα ζούσαν στα Μετέωρα κυρίως εξόριστοι και καταδικασμένοι μοναχοί. Σήμερα λειτουργούν έξι μοναστήρια, που μπορούμε να τα επισκεφθούμε εύκολα, χάρis στον άμαξιτό δρόμο, που τα ένώνει και στα σκαλοπάτια, που έχουν λαξευθεί στους βράχους.

ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Ξεκινάμε από την Καλαμπάκα προς τα ΒΔ και στο 2 χιλμ. συναντάμε το χωριό Καστράκι, στα πόδια πανύψηλων βράχων. Στην έξοδο του χωριού, άριστερά του δρόμου, βρίσκεται ένα εκκλησάκι της Παναγίας, πιθανώς του ΙΒ' αιώνας, που υπήρξε η πρώτη εκκλησία της Σκήτης των Σταγών, πριν χτιστούν τα μοναστήρια. Στο έσωτερικό του υπάρχουν σπάνιες άγιογραφίες, δυστυχώς όμως δεν έχει ακόμη αποδοθεί στους επισκέπτες.

Στο 3 χιλμ. σταματάμε, για να επισκεφθούμε την **μονή Αγίου Νικολάου του Άναπαυσά**, που ύψωνεται άριστερά μας. Χτίστηκε το 1388, άγιογραφήθηκε γύρω στο 1527 από τον κρητικό μοναχό και ζωγράφο Θεοφάνη και επεξετάθη το 1628. Η επαναλειτουργία της άρχισε πρόσφατα, με την έλευσι ενός καινούργιου μοναχού, ο οποίος εργάζεται με πάθος για την επισκευή και την ανακαίνισή της.

Προσωπικά, γνωρίσαμε αυτό το μοναστήρι κάτω από εξαιρετικές συνθήκες: Ήταν Κυριακή πρωί (5.9.1971) που ανεβαίναμε τα σκαλοπάτια του και άκουσαμε απαλές ψαλμωδίες. Όταν φθάσαμε στη μικρή εκκλησία, βρεθήκαμε ανάμεσα σε μια ομάδα από πεντέξι ηλικιωμένα άτομα και μερικά μικρά παιδιά, που είχαν έλθει με τον παπά από την γειτονική Καλαμπάκα, για το μνημόσυνο του πατέρα του μοναχού. Το έσωτερικό της εκκλησίας γεμάτο τοιχογραφίες, σε καλή κατάσταση. Το φως από τα κεριά και τους φεγγίτες, λιγοστό. Η μορφή του ηλικιωμένου παπά, σεβάσμια. Το πρόσωπο του νέου μοναχού, ασκητικό και γαλήνιο. Ήσυχια απόλυτη. Και η ψαλμωδία σιγανή, σε καθαρό βυζαντινό ήχο, γέμιζε την μικρή εκκλησία και ξεχυνόταν προς τα έξω από τους φεγγίτες... Μια σκηνή, που μάς έφερε ιερή συγκίνηση, ανεξάρτητα από τον βαθμό της πίστεώς μας.

Ξανακατεβαίνομε στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο και προχωρούμε. Στο 5 χιλμ. ύψωνεται δεξιά μας ένας από τους πιο χαρακτηριστικούς βράχους των Μετεώρων, πανύψηλος και λείος. Στην κορυφή του, σαν φωλιά πελαργών, η **μονή Ρουσάνου**. Μέχρι το 1897 το ανέβασμα γινόταν μόνον με ανεμόσκαλα, ενώ σήμερα μια στενή γέφυρα τη συνδέει με την απέναντι πλαγιά. Το πρώτο έρημητήρι ιδρύθηκε το 1388 και το 1545 οι αὐτάδελφοι μοναχοί Μάξιμος και Ίωάσαφ, από τα Ίωάννινα, το μετέτρεψαν σε μοναστήρι. Οι ίδιοι έκτισαν και τον ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, βυζαντινού ρυθμού με τρούλλο, που άγιογραφήθηκε το 1561. Οι άγιογραφίες του θεωρούνται εξαιρετικής τέχνης.

Σε απόσταση 800 μ. ο δρόμος διακλαδίζεται. Ακολουθώντας τον άριστερο κλάδο φθάνομε στο 7 χιλμ. όπου υπάρχει ένα μικρό πάρκινγκ. Μπροστά μας ύψωνεται η **μονή Βαρλαάμ**, που πήρε το όνομά της από τον πρώτο μοναχό που έφθασε εδώ επάνω γύρω στα 1350, τον Όσιο Βαρλαάμ. Ο μοναχός αυτός ήταν, φαίνεται, πολύ γενναίος, γιατί οι ληστές που λεηλατούσαν τα μοναστήρια δεν τολμούσαν να πλησιάσουν στο δικό του. «Ο Βαρλαάμ εφύλαττε διά σφενδόνης το σπήλαιον από των ληστών».

Ο εξώστης της Μονής Βαρλαάμ (άριστερά), από τον οποίο κατέβαζαν παλαιότερα το δίχτυ, για να μεταφέρουν επάνω προμήθειες ή ... μοναχούς! Στο βάθος το Μεγάλο Μετέωρο.

Le balcon du couvent de Varlaam (à gauche), d'où pendait jadis le filet pour remonter les provisions ou ... les moines! Au fond, le «Grand Météore».

de Thessalie qui commence à se dessiner alors qu'à notre droite le Pinios nous accompagne tout le long de la route.

Au kilomètre 62, dans une véritable forêt de platanes, se trouve l'auberge Mourghani, où vous pouvez prendre un café ou même déjeuner. Après l'auberge, une bifurcation de la route à gauche, mène à Grevena. Le paysage devient romantique. Du vert partout ! Les jardins sont pleins de légumes et d'arbres fruitiers. Les platanes forment d'interminables rangées le long des rives du fleuve et des torrents. Les eaux du Pinios coulent lentement dans leur large lit. Et devant nous se présentent maintenant les rochers des Météores. Nous nous trouvons, quelques instants après, à la première place de Kalambaka, après avoir parcouru 71 kilomètres depuis Metsovon.

LES METEORES

Les Météores ! Un caprice de la nature. Un rare phénomène. Une image qui provoque la peur. Des rochers verticaux tout nus, éparpillés çà et là, les côtés très lisses et sombres qui ressemblent à des tours taillées ou à des arbres géants. Nus et immobiles dans leur strict isolement, ils vous coupent le souffle. Mais si vous vous approchez aux pieds d'un rocher et vous regardez vers le haut vous avez l'impression que son sommet s'égare dans le ciel cherchant la Vérité. L'on se rend compte alors des raisons qui ont poussé les premiers ascètes à se réfugier dans les cavités de ces rochers inhospitaliers depuis le début du XIe siècle après J.C.

Ces ermites quittaient une fois par semaine leurs caves et leurs cellules provisoires pour se réunir dans la petite église de Doupiani (près du village actuel de Kastraki) pour célébrer la messe. Ainsi fut créée une petite cité monacale qui fut nommée «Skiti Staghon» de l'ancien nom de Kalambaka «Staghi». Elle dépendait, au début, de l'Evêché de Staghi, mais depuis le début du XIVe siècle elle est devenue indépendante et fut dirigée par le «Premier» de la communauté qui résidait à Doupiani.

γράφουν τα χρονικά. Το 1518 οι αδελφοί Νεκτάριος και Θεοφάνης, της αρχοντικής οικογενείας των Ξαφάρδων από τα Ίωάννινα, ήλθαν επάνω στο βράχο και έκτισαν το μοναστήρι στα ερείπια του ερημητηρίου του Βαρλαάμ. Ανακαίνισαν την ερειπωμένη εκκλησία των Αγίων Πάντων και το παρεκκλήσι των Τριών Ίεραρχων και ξανάφτιαξαν τις σκάλες και τις υδροδεξαμενές. Η εκκλησία έχει κατατάξει τους μοναχούς αυτούς στους Αγίους της.

Σήμερα, μόλις περάσαμε την εξώπορτα του μοναστηριού, θα συναντήσουμε ένα μικρό κήπο με λίγα λουλούδια και μερικές άμυγδαλιές. Προς τα ανατολικά βρίσκεται η εκκλησία των Αγ. Πάντων. Το έσωτερικό του κυρίως ναού και του νάρθηκος φέρει πολύ αξιόλογες τοιχογραφίες ενός από τους πιο φημισμένους αγιογράφους της μεταβυζαντινής περιόδου, του Φράγκου Κατελλάνου και του αδελφού του ιερέως Γεωργίου από την Θήβα. Στα δυτικά είναι τα κελιά των μοναχών και προς βορράν το σκευοφυλάκιον με μία πλούσια συλλογή από ιερά άμφια, εκκλησιαστικά σκεύη, χειρόγραφα Ευαγγέλια και βιβλία και άλλα κειμήλια.

Σε μικρή απόσταση από την μονή Βαρλαάμ βρίσκεται το **Μεγάλο Μετέωρο ή μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος**, πάνω στον πιο απότομο, τον πιο χαρακτηριστικό και τον πιο μεγάλο βράχο των Μετεώρων (ύψ. 613 μ.), που τα χρονικά τον ονομάζουν «Πλατύν λιθον». Έδώ επάνω έφθασε το 1356 ο μοναχός Αθανάσιος, καταγόμενος από μία εύγενή οικογένεια των Νέων Πατρών (Υπάτης) και άρχισε να χτίζει το πρώτο μοναστήρι, που το ονόμασε «Μετεώρων» και το όνομα αυτό δόθηκε αργότερα σε όλο το συγκρότημα των μοναστηριών. Το 1388 ο Ίωάσαφ ή Ίωάννης Ούρεσις Παλαιολόγος, άνεψιός του Σέρβου κατακτητού της Θεσσαλίας Στεφάνου Δουσάν, εγκατέλειψε τις τιμές και τα αξιώματα, έγινε μοναχός και μεγάλωσε το μοναστήρι του Αθανασίου. Ο πρώτος ναός της Μεταμορφώσεως χτίστηκε από τον Αθανάσιο, συμπληρώθηκε από τον Ίωάσαφ και το 1464 τοιχογραφήθηκε. Ο νεώτερος ναός χτίστηκε το 1545 - 1552, περιλαμβάνοντας και τον προηγούμενο, και αγιογραφήθηκε κατά το 1559. Είναι βυζαντινού ρυθμού με δωδεκάπλευρο τρούλλο και θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους και λαμπρότερους ναούς που σώζονται στην Ελλάδα. Εκτός από τις περίφημες αγιογραφίες και τις προσωπογραφίες των Αγίων Αθανασίου και Ίωάσαφ, θαυμάζουμε τον ξυλόγλυπτο αρχιερατικό θρόνο (1616) και το τέμπλο της εκκλησίας (1771). Στο σκευοφυλάκιο της μονής φυλάσσονται ιερά κειμήλια και βιβλία άνυπολογίστου αξίας.

Ξαναγυρίζουμε στην διασταύρωση του 5,8 χιλμ. και συνεχίζουμε προς τα ανατολικά. Ύστερα από 2,5 χιλμ. αντικρίζουμε δεξιά την **μονή Αγίας Τριάδος**. Ιδρύθηκε, κατά την παράδοση, από τον μοναχό Δομέτιο το 1458. Μία κυκλική σκάλα, που σκαλίστηκε το 1925, οδηγεί στο μοναστήρι. Αριστερά μας καθώς ανεβαίνουμε βρίσκεται σκαλισμένο στο βράχο το μικρό παρεκκλήσι του Αγ. Ίωάννου του Προδρόμου με αγιογραφίες του 1682. Οι αγιογραφίες της εκκλησίας της Αγ. Τριάδος χρονολογούνται από το 1692. Το σκευοφυλάκιο αυτής της μονής λεηλατήθηκε δυστυχώς κατά την Γερμανική κατοχή.

Αλλα εξακόσια μέτρα ακόμη και ο άμαξιτος δρόμος τελειώνει μπροστά στην **μονή Αγίου Στεφάνου**. Μπαίνοντας μέσα παρατηρήσαμε μία έντυπωσιακή διαφορά. Όλα τα μοναστήρια είναι καθαρά και περιποιημένα, αλλά έτούτο φαινόταν ιδιαίτερα φροντισμένο. Και εκείνες οι άμετρητες γλάστρες με τα πολύχρωμα λουλούδια, έπρεπε να ήταν έργο γυναικείων χεριών. Πράγματι, στον Άγιο Στέφανο μένουν 20 μοναχές, οι οποίες έχουν και την φροντίδα των 24 όρφανών κοριτσιών, που ζούν στο Όρφανοτροφείο της μονής.

Από μία επιγραφή χαραγμένη πάνω στο βράχο στην είσοδο του μοναστηριού, φαίνεται πως το μέρος αυτό έκαιτο τούλαχιστον από το 1192. Αργότερα, κατά το 1312, ο μοναχός Ιερεμίας έκτισε μία μικρή εκκλησία με δυο κελιά, που εξελίχθηκαν σε μοναστήρι το 1333, χάρις στα χρήματα που προσέφερε ο αυτοκράτωρ του Βυζαντίου Ανδρόνικος Β΄ Παλαιολόγος.

Τον μικρό και σκοτεινό ναό του Αγίου Στεφάνου, που αγιογραφήθηκε το 1501 από τον α΄ Ιωάννη τον από Σταγούς, δέν επιτρέπεται να τον έπισκεφθούμε. Μπαίνουμε έτσι στην εκκλησία του Αγ. Χαλαάμπους, που κτίστηκε το 1798. Έχει θαυμάσια ξυλόγλυπτα και ώραιες εικόνες. Ο ήγουμενικός θρόνος και τα ανάλογια των ψαλτών έχουν στολίδια από σεντέφι, ενώ σε μία άσημνη θήκη φυλάσσεται η κάρα του Αγίου Χαλαάμπους.

Από το XIVε σιέκλε κομμενσε λα περίοδε λα πλυσέλερε δε σέτε σιτέ μονακαλε. Σαιντ Αθανασσιος λε Μετέοριτε ετ σον αμι Βαρλααμ σοντ βενους αλors σ'ινατταλερ dans les rochers au dessus de Doupiani. Παράλληλεμεντ, λε πριεμιερ μοινε δε Σκιτι, Νιλος, φονδα quatres εgliseς autour desquelles se σοντ formés des petits monastères. Λε νουμβερε δεσ μοινεσ αυγαμταίτ rapideμεντ ετ λεσ monastères σ'ελεβέραντ α νουμβερε δε 24. Γράσε α σον ιντέπεντανσε ετ α γραντ νουμβερε δε pri-vi-lèges dont elle jouissait, λα petite σιτέ μονακαλε α αcuquis une grande réputation ετ une grande fortune.

Mais les biens matériels ne s'accordaient pas avec λα vie ascétique. Les faiblesses humaines se réveillèrent. Elles ont alors apporté λα concurrence ετ λεσ contestations pour λα premiere place, αλors que λεσ rapines ετ λεσ pillages δε λα part des Turcs ετ des Albanais vidaient λεs trésors des monastères. Ainsi κομμενσα λα décadence qui mena α λα dévastation. Les monastères σοντ restés α νουμβερε δε quatre σεulement. Au XVIIIe σιέκλε vivaient aux Μετέορες surtout des moines exilés ετ condamnés. Aujourd'hui il y α six monastères que nous pouvons facilement visiter grâce α λα route asphaltée qui λεs relie ετ αux marches taillées dans λεs rochers qui en permettent l'accès.

VISITE DES MONASTERES

Nous partons de Kalambaka vers λε Nord-Ouest ετ αu bout δε 2 km nous rencontrons λε village de Kastraki aux pieds de rochers très hauts. Α λα sortie du village, α gauche δε λα route, il y α une chapelle δε λα Vierge qui date probablement du XIe σιέκλε ετ qui fut λα premiere εglise δε Skiti de Staghi, avant λα construction des monastères. Elle renferme des icônes très rares, mais malheureusement elle n'est pas ouverte αu public.

Au km 3 nous nous arrêtons pour visiter λε monastère de Aghios Nicolaos Anapafsas qui se dresse α notre gauche. Il fut construit en 1388, décoré aux environs δε 1527 par λε μοινε ετ peintre crétois Théophanis ετ fut agrandi en 1628. Il a repris ses activités dernièrement grâce α l'arrivée d'un nouveau μοινε qui travaille avec passion α sa réparation ετ α son aménagement.

Personnellement, nous avons connu ce monastère dans d'excellentes conditions: C'était un dimanche (de

Γλάστρες με λουλούδια και καλλωπιστικά φυτά στην είσοδο της εκκλησίας του Αγ. Χαλαάμπους. Απόδειξις της γυναικείας παρουσίας στην Μονή Αγίου Στεφάνου.

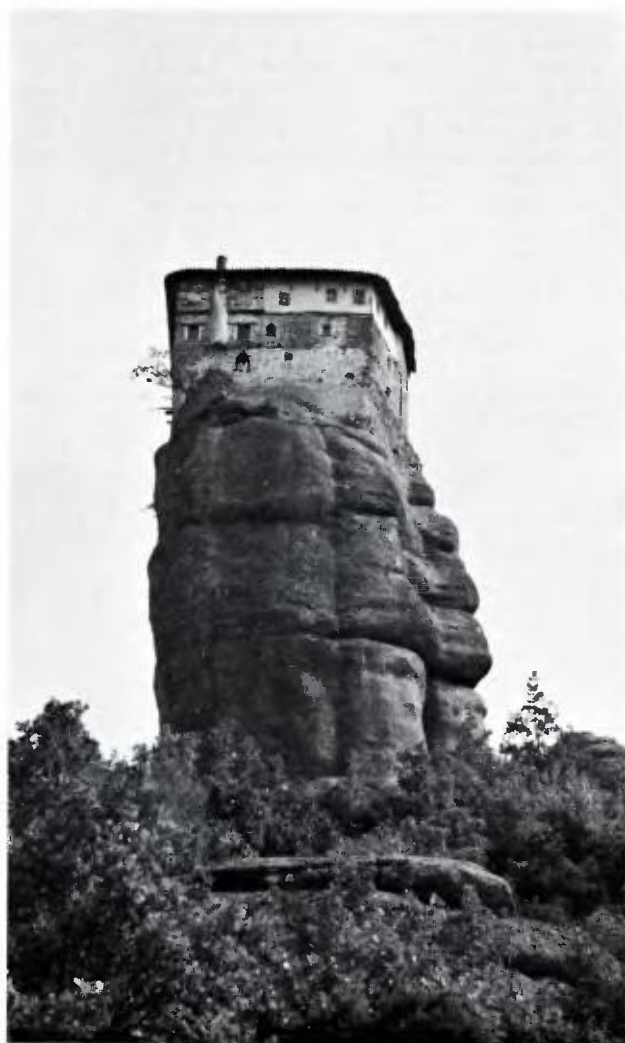
Preuve de la présence féminine dans λε monastère de Aghios Stéfanos, λε cloître d'Aghios Charalambos garni δε plantes vertes.

λάμπους, σταλμένη το 1398 από τον ήγεμόνα της Ούγγροβλαχίας Ιωάννη Βλαδίσλαο. Πριν φύγουμε από το μοναστήρι, αξίζει ν' αγναντέψουμε από την φυσική του βεράντα. Κάτω, ακριβώς μπροστά μας, ξαπλωμένη ή Καλαμπάκα. Πιο πίσω ο Πηνειός με την πλατεία του κοίτη και ολόγυρα ο θαλός θεσσαλικός κάμπος.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

«Η επίσκεψις τελείωσε. Άρκετά κουραστική, είναι αλήθεια — άχ, εκείνα τὰ σκαλοπάτια! — αλλά άξιζε τόν κόπο πραγματικά. Μήπως ξεχάσαμε καμιά πληροφορία; »Α, ναι. Τὰ μοναστήρια έχουν ...ώραρια. Του Βαρλαάμ, του Ρουσάνου, της Αγ. Τριάδος και του Αγίου Στεφάνου είναι άνοικτά (τò καλοκαίρι) 8-12 π.μ. και 3-6 μ.μ., της Μεταμορφώσεως 10 π.μ. - 5 μ.μ. και του Αγίου Νικολάου άνοικτό όλη την ήμέρα. Δεν επιτρέπεται, επίσης, ή είσοδος σέ άνδρες χωρίς σακκάκι και σέ γυναίκες με πανταλόνια ή κοντές φούστες και χωρίς ζακέτα. Άπαγορεύεται άκόμη ή λήψις φωτογραφιών στο έσωτερικό τών εκκλησιών όλων τών μοναστηριών.

Και μιά τελευταία πληροφορία : Έκτός από μιά κινητή καντίνα, που στέκεται συνήθως στο πάρκινγκ της μονής Βαρλαάμ, δεν υπάρχει τίποτε άλλο στα Μετέωρα για την εξυπηρέτησι τών επισκεπτών. Εύτυχώς όμως ή Καλαμπάκα δεν είναι μακριά και διαθέτει καλά ξενοδοχεία, ένα καθαρό έσπιατόριο, μερικές ψησταριές και ένα καλό ζαχαροπλαστείο.

Στην κορυφή ενός άπομονωμένου κατακόρυφου βράχου, ή Μονή Ρουσάνου.

Au sommet d'un rocher vertical isolé, le couvent de Roussanos.

Septembre 71), lorsque, en montant les escaliers nous avons entendu des chants très doux. Arrivés dans la petite chapelle nous nous sommes trouvés parmi un groupe de quelques personnes âgées et quelques enfants venus ici avec un prêtre de Kalambaka pour la messe des quarante jours de la mort du père du moine. L'intérieur de l'église, en bon état, est couvert de fresques. La lumière des chandelles et des lucarnes, minime. Le visage du prêtre âgé est vénérable. Le visage du jeune moine maigre et serein. Partout un calme absolu. Les chants doux, d'un son purement byzantin, remplissaient la petite église et se répandaient vers l'extérieur par les lucarnes... Une scène qui vous donne une émotion sacrée que vous croyez ou pas.

Nous redescendons la route asphaltée. A cinq kilomètres se dresse à notre droite un rocher des Météores des plus caractéristiques, très haut et lisse. A son sommet, comme un nid d'aigle, **le couvent Roussanos**. Jusqu'en 1897 la montée se faisait seulement avec une échelle volante, alors qu'aujourd'hui un petit pont étroit le relie avec la pente qui lui fait face. Le premier ermitage fut fondé en 1386. En 1545 les frères germains Maximos et Ioannis, moines, de Ioannina, l'ont transformé en monastère. Ils ont également construit l'église de la Transfiguration du Sauveur, de style byzantin avec coupole, qui fut décorée en 1561. Ses hagiographies sont d'un art exceptionnel.

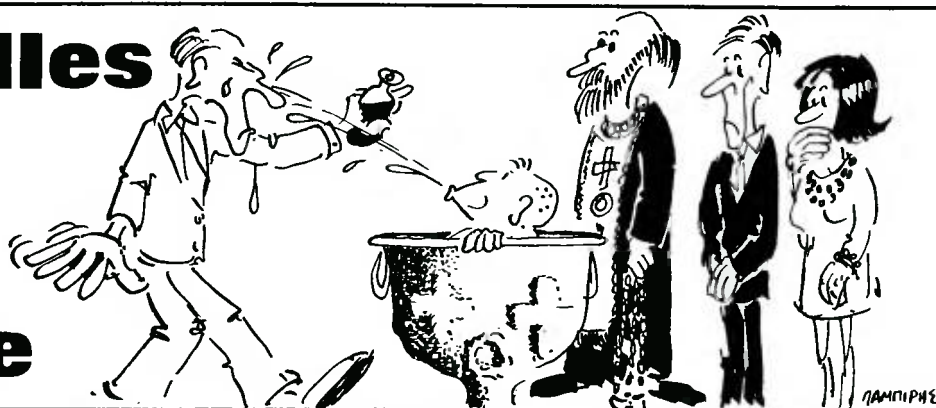
A une distance de 800 mètres, la route se divise. Nous empruntons la bifurcation à gauche et arrivons au kilomètre 7 à un petit parking. Devant nous se dresse **le couvent de Varlaam**, qui prit son nom du premier moine arrivé ici aux environs de 1350, le Saint Varlaam. Il paraît que ce moine était très courageux car les brigands qui pillaient les monastères n'osaient pas s'approcher du sien. «Varlaam gardait la caverne avec la fronde contre les brigands», nous disent les chroniques. En 1518, les frères Nektarios et Théofanis, de la famille noble des Apsarades de Ioannina, sont venus sur le rocher et ont construit le monastère sur les ruines de l'ermitage de Varlaam. Ils ont aménagé l'église «Aghion Panton» (de Toussaint) qui était presque en ruines et la chapelle Tris Iérarchès et ont refait l'escalier et les réservoirs d'eau. L'église compte ces deux moines parmi les Saints.

Aujourd'hui, si nous passons par la porte extérieure du monastère, nous rencontrons un petit jardin avec quelques fleurs et quelques amandiers. A l'Ouest se trouve l'église «Aghion Panton». L'intérieur de l'église principale et du narthex renferme des fresques très importantes exécutées par Frangos Katellanos, un des hagiographes les plus fameux de l'époque post-Byzantine et de son frère Georgios, prêtre de Thèbes. A l'Ouest se trouvent les cellules des moines et vers le Nord la sacristie, avec une riche collection d'ornements. d'objets sacrés, d'Evangelies manuscrits, de livres et d'autres objets précieux.

A une petite distance du couvent de Varlaam se trouve **le Grand Météore ou Couvent de la Transfiguration du Sauveur**, sur le plus grand, le plus abrupt et le plus caractéristique rocher des Météores (613 m d'altitude), que les chroniques appellent «Pierre Plate». Ici, en 1356, est arrivé le moine Athanassios, originaire d'une famille noble de Néon Patron (d'Hypati) et commença la construction du premier monastère qu'il nomma «Météoron» et ce nom fut ensuite donné à tout l'ensemble des monastères. En 1388, Ioassaf ou Ioannis Oouressis Palaiologuou, neveu de Stéfanos Doussan, conquérant Serbe de Thessalie, abandonna tous les honneurs et les plus hautes dignités, devint moine et agrandit le monastère de Athanassios. La première église de la Transfiguration fut construite par Athanassios, complétée par Ioassaf et décorée en 1464. La nouvelle église fut construite de 1545 à 1552; elle contenait la précédente et fut décorée en 1559. De style byzantin avec coupole à douze côtés, elle est considérée comme la plus grande

(Suite page 27)

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILLES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles suivantes :

- de M. Evangelos Kefalidis, du Laboratoire, et Mlle Aikaterini Dimitrakopoulou, du Service Achats, le 25.11.71.
- de M. Vassilios Gavoyannakis, des Electrodes, et Mlle Toulia Nicolaou, le 1.1.72.
- de M. Georgios Maguioros, des Services Techniques Généraux, et Mlle Birginia Exindari, le 22.1.72.
- de M. Georgios Stefanopoulos, du Groupe Energétique, et Mlle Evangelia Pantelidou, le 22.1.72.

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants :

- de M. Panayotis Stantzios, de l'Alumine, et Mlle Georgia Florou, le 14.11.71.
- de M. Nicolaos Aiguinitis, de l'Aluminium, et Mlle Niki Chassou, le 21.11.71.
- de M. Panayotis Gourguiotis, de l'Aluminium, et Mlle Olga Boutsoli, le 28.11.71.
- de M. Efstathios Trizis, du Service Entretien, et Mlle Nicolitsa Statha, le 28.11.71.
- de M. Constantinos Foukas, des Services Centraux (Athènes), et Mlle Athanassia Mamareli, le 19.12.72.
- de M. Georgios Morfopoulos, du Service Entretien, et Mlle Ioanna Koussia, le 26.12.71.
- de M. Emmanouil Damblis, de la Fonderie, et Mlle Stavroula Theodossi, le 9.1.72.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes :

- un fils, chez M. et Mme Georgios Kypreos, Agent de Maîtrise Aluminium, le 31.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Christos Mastorakis, de la Fonderie, le 2.11.71.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Bozovits, du Service Mesures et Régulation, le 17.11.71.
- une fille, chez M. et Mme Anastassios Tsekouras, du Groupe Energétique, le 19.11.71.
- un fils, chez M. et Mme Vassilios Spanopoulos, des Electrodes, le 20.11.71.
- un fils, chez M. et Mme Georgios Soultanakis, du Service Manutentions et Transports, le 25.11.71.

- une fille, chez M. et Mme Christos Stavrou, du Service Entretien, le 26.11.71.
- une fille, chez M. et Mme Pavlos Xanthopoulos, de la Comptabilité, le 30.11.71.
- un fils, chez M. et Mme Dimos Karouzos, du Magasin Général, le 1.12.71.
- un fils, chez M. et Mme Georgios Valtinos, du Laboratoire, le 4.12.71.
- une fille, chez M. et Mme Dimitrios Baziotis, du Service Manutentions et Transports, le 16.12.71.
- une fille, chez M. et Mme Dimitrios Trogadas, des Electrodes, le 2.1.72.
- une fille, chez M. et Mme Evangelos Ziaras, des Electrodes, le 2.1.72.
- un fils, chez M. et Mme Constantinos Stroumbos, médecin de notre Société, le 8.1.72.
- un fils, chez M. et Mme Spyridon Karalis, du Service Manutentions et Transports, le 16.1.72.
- un fils, chez M. et Mme Marcos Karidis, Conducteur de travaux du Service Travaux Neufs, le 22.1.72.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Antonakis, de l'Alumine, le 26.1.72.
- un fils, chez M. et Mme Athanassios Tsimikos, des Services Techniques Généraux, le 27.1.72.
- une fille, chez M. et Mme Christos Mantzavinos, du Service Entretien, le 29.1.72.
- un fils, chez M. et Mme Loucas Mourgos, de l'Alumine, le 31.1.72.
- une fille, Meline, chez M. et Mme Papadakis Ion, Ingénieur de l'Alumine, le 1.2.72.
- un fils, Sébastien, chez M. et Mme Jean - Mari Devaud, Chef des Services Centraux (Athènes), le 14.2.72.
- une fille, chez M. et Mme Dagrés, des Services Centraux (Athènes), le 14.2.72.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 1er Novembre 1971 et leurs présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Aluminium: Constantinos Marouglianis (Ingénieur), Georgios Dalkidis, Vassilios Alexandris, Georgios Kaniouras, Georgios Poullos, Stylianos Tsamatis, Spyridon Marcostamos, Aristomenis Karayannis, Athanasios Zitouniatis, Andreas Karvounis, Athanassios Za-

chariadis, Loucas Gouras, Nicolaos Charissis, Vlassios Georgantzis, Kyriakos Simsirogrou, Vassilios Krelis, Christos Toutoufas, Constantinos Yantsios, Christos Tsouparelos, Georgios Bouyetsas, Fotios Marinos, Panayotis Tsokos, Evangelos Kalogrias, Achillefs Vaitis, Georgios Gratsanis, Anastassios Polytarchos, Spyridon Xanthas, Ioannis Petsis (ouvriers), Panayotis Pantazidis, Ioannis Lambrakis, Georgios Vassiliadis, Michail Nicolaou et Theofanis Chatziordanou (agents de maîtrise en formation).

Fonderie: Nicolaos Dimou, Dimitrios Alafoyannis, Panayotis Koroyannos, Ilias Avgeris, Ilias Tsiyannis, Zacharias Papaloukas, Theofilos Drolapas, Evangelos Stoupis et Stefanos Stamos (ouvriers).

Alumine: Dimitrios Koutsodontis, Athanassios Fakos, Georgios Stefanopoulos, Ioannis Dragassis, Dimitrios Chatzinicolaou, Charalambos Anagnostopoulos, Georgios Porfyris, Ioannis Kotsalas et Dimitrios Poulos (ouvriers).

Services Techniques Généraux: Christos Zissopoulos, Athanassios Tsimikos, Aristidis Papachristos, Fotios Ioannou, Panayotis Koutouloukis, Manthos Kalavrezos, Christos Nassios, Errikos Bromis, Dimitrios Papageorgiou, Nicolaos Baltsakis, Iossif Dovletoglou, Ilias Constantinou, Georgios Malamakis (ouvriers) et Eleni Spinassa (dessinatrice).

Electrodes: Georgios Kotsou et Christos Masouras (ouvriers).

Labo: Andreas Mavrochalividis (spectrographiste en formation).

Service Cité: Alphonso Sargologos (employé).

Service Achats: Panayota Christodoulou (employée).

Alumine - Service bauxites: Diamantis Bartsiotas et Georgios Aguelakis (sondeurs).

Direction Services Commerciaux: Gavriella Asklipiadou (employée).

Services Centraux (Athènes): Ioannis Delivanis (Cadre Administratif).

MUTATIONS - PROMOTIONS

Le 22 novembre 1971, M. Spyridon Aspréas a été muté à Athènes pour assurer les fonctions de Chef du Centre d'Information Aluminium, dans le cadre de la Direction des Services Commerciaux.

A partir de cette même date, M. Ioannis Christofis a remplacé M. Aspréas dans ses fonctions de Chef du Service Achats.

En attendant la nomination du nouveau responsable du Bureau d'Etudes, Monsieur Delahaye du Service EPA de Gardanne, a été détaché à l'Usine de Saint-Nicolas depuis le 29 novembre 1971, pour remplacer le Responsable du Bureau d'Etudes.

M. Etienne Avakian, Contremaître du Service Electrique a quitté la Grèce le 25 novembre 1971 pour l'Usine de Gardanne, après un séjour d'environ sept ans à l'Aluminium de Grèce.

M. Jean Matray, Contremaître Alumine nous a quitté le 1er décembre 1971 pour rejoindre l'Usine de Salindres après un séjour de six ans en Grèce.

M. Bruno Milesi, arrivé à l'Usine de Saint-Nicolas le 1er décembre 1969 à l'occasion des travaux de la récente extension, a quitté l'Usine le 15 décembre 1971 pour l'Usine de Gardanne.

M. Roger Figuières avait été nommé Chef du Service Fonderie le 1er mai 1969. Il a quitté l'Usine le 17 décembre 1971 pour rejoindre le Centre de Recherche de Vorrepe. M. Roger Malhomme lui a succédé dans ses fonctions.

Le 8 janvier 1972, M. Athanase Athanassacopoulos est parti pour l'étranger où il séjournera pendant plusieurs mois pour études et information, avant que lui soient confiées de nouvelles fonctions. M. Alexandre Papa-

dakis lui a succédé dans ses fonctions de Chef du Service Production Alumine.

Le 15 janvier 1972, M. Robert Descoubès, Chef du Service Contrôle de Gestion a quitté l'Usine pour Paris (Pechiney Ugine Kuhlmann) après un séjour de six ans environ à Aluminium de Grèce. M. Gérard Desbazeille lui a succédé.

M. Claude Joly, Chef du Groupe Extension, arrivé à l'Usine de Saint-Nicolas le 15 janvier 1970, a quitté la Grèce le 20 janvier 1972 pour Aluminium Pechiney/Affaires Yougoslaves.

Un certain nombre de promotions ont eu lieu depuis le 1er janvier 1972. Ainsi :

MM. Nikiforos Léfas, Stéfanos Mougakos et Dimitrios Parliaros, ont été nommés Contremaîtres au Service Production Alumine.

M. Panayotis Galatis a été nommé Contremaître Adjoint au Service Manutentions et Transports.

MM. Iossif Mariakis et Hervé Maffre ont été nommés respectivement Contremaîtres Adjoints à l'Entretien Electrodes et à l'Entretien Alumine. M. Ioannis Philippou a été nommé Agent de Maîtrise à la Section EN/MM.

M. Panayotis Lilakos a été nommé Contremaître Adjoint au Service Electrique et reste affecté à l'Atelier Central de ce même Service.

M. Ioannis Yannelos a été nommé Agent de Maîtrise à l'Electrolyse, Séries A-B.

LE SECRETAIRE GENERAL

Par décision de M. Marchandise, Président de la Société, il a été créé à partir du 1er janvier 1972, un poste de Secrétaire Général de la S.A. Aluminium de Grèce.

Sous l'autorité du Directeur Général, le Secrétaire Général a la responsabilité des services suivants: Services Centraux et Financiers, Contrôle de Gestion et Comptabilité, en ce qui concerne leurs activités «société», Commercialisation des produits de la Société et Développement. En outre, il exerce les responsabilités du Directeur Général en l'absence de ce dernier.

A partir de cette même date, M. Michel Machenaud est nommé Secrétaire Général de la S.A. Aluminium de Grèce.

FETES

La fête traditionnelle de l'arbre de Noël pour les enfants des agents travaillant à l'Usine fut organisée les 22 et 23 décembre dans la grande salle du cinéma «AKTI». Le responsable du Service Cité, M. Agapakis, a transmis les vœux de la Direction aux enfants et à leurs parents. Puis... le Père Noël commença la distribution des cadeaux avec l'aide des employés de ce même Service. Les cadeaux très importants et choisis avec beaucoup de soin, firent le bonheur des enfants — âgés jusqu'à 14 ans. Enfin, petits et grands ont suivi avec le même intérêt la projection des films qui clôturaient cette fête.

Le Service Cité a décoré les rues principales d'Aspra Spitia avec des lampions multicolores qui donnaient un air de fête à notre petite ville. Mais cette année, il a eu affaire à la concurrence des habitants des nouveaux logements du centre qui, avec beaucoup de goût, avaient décoré les grandes fenêtres de leurs maisons.

L'Usine a également participé à ces festivités. Outre la décoration lumineuse de l'entrée principale, les divers services ont organisé des petites fêtes réunissant leur personnel pour souhaiter la Noël et le Nouvel An. Parmi celles-ci, la plus remarquée fut celle des Services Techniques Généraux. Dans l'après-midi du 30.12.71 au grand atelier central magnifiquement décoré, se réunirent 500 personnes environ. Dans une ambiance très cordiale, M. Cogné, Chef des Services Techniques Généraux, s'adressa aux agents du service, puis Monsieur David, Directeur de l'Usine, a coupé le

gâteau du Nouvel An et tous les participants ont levé leur verre en se souhaitant une bonne et heureuse nouvelle année.

Les chanceux du jour furent M. Ioannis Vlagoulis qui gagna la livre or du gâteau et M. Efthymios Fotias qui eut une dinde vivante dans ...sa cage !

PRIMES

Nous savions jusqu'à présent que la Société accordait une allocation de 1.000 drachmes par mois aux agents dont les enfants suivent des études à l'Ecole Polytechnique, à l'Université, dans d'autres Ecoles Supérieures ou encore des Ecoles Techniques reconnues.

Un avis de la Direction de l'Usine du mois de janvier dernier, nous informe que la Société accordera pour chaque naissance une prime de 4.000 drachmes !

MANIFESTATION ARTISTIQUE

Dans le cadre de ses diverses activités, le Service des Relations Culturelles de l'Ambassade de France à Athènes organise des tournées d'artistes Français dans les différentes villes de la Grèce parmi lesquelles compteront, dorénavant Aspra Spitia.

La première manifestation eut lieu le lundi 6 décembre 1971, dans la salle du Foyer de Saint-Isidore et connut un très grand succès. Au programme, le «Comédien à une voix», M. André Frère, présenta quelques œuvres de son répertoire international.

INSTITUT

Depuis novembre dernier fonctionne à Aspra Spitia (rue Odysséos 21) un Institut des langues française et anglaise pour les élèves de toutes les classes de l'Ecole Primaire et du Gymnase. La Direction de cet Institut est

assurée par M. Kyrkos, auquel nous souhaitons le meilleur succès à la réalisation de son entreprise.

LE DEPART DE M. VASSILAKIS

Nous avons appris avec un vif regret au mois de décembre dernier, le départ du Commandant de la Base Aérienne d'Antikyra, le Colonel M. Vass. Vassilakis, qui fut un véritable ami d'Aluminium de Grèce et d'Aspra Spitia. Simple et cordial, il avait développé de nombreuses activités sociales qui lui valaient l'estime de tous.

A son remplaçant, le Col. Charal. Topitzis, nous souhaitons la «bienvenue» et sommes sûrs du succès de sa mission.

VISITES

Nous notons ci-dessous, quelques unes des visites de notre usine, au cours du trimestre écoulé :

- 5.12.71 M. Martin, journaliste du journal allemand «Die Welt», accompagné de M. Manoulakis, Directeur du Service Presse et Informations.
- 20.12.71 Visite de 120 personnes, organisée par la Société CEBAL du Groupe PECHINEY.
- 22.12.71 80 étudiants de la Section Chimie de l'Université de Salonique, accompagnés de M. Manoussakis.
- 7.1.72 M. Troccaz, Consul Général de France à Athènes, accompagné de M. Vauthier, représentant du Comité Supérieur des Français à l'Etranger.
- 30.1.72 Le Sous-Secrétaire d'Etat Français aux Affaires Etrangères, M. Jean de Lipkowski, accompagné de M. Bernard Durand, Ambassadeur de France à Athènes.
- 11.2.72 Un groupe de 120 Officiers Chefs de Poste de la Gendarmerie et de la Police, hôtes de l'institution Nationale.

METEORES

(Suite de la page 24)

et la plus belle des églises de Grèce. A part les fameuses fresques et les portraits des Saints Athanassios et Ioassaf, nous admirons le trône épiscopal sculpté en 1616 et le sanctuaire de la nef (1771). A la sacristie du couvent sont gardés des objets précieux sacrés et des livres d'une valeur inestimable.

Nous retournons à la bifurcation du kilomètre 5,8 et continuons vers l'Est. Après deux kilomètres et demi, nous rencontrons à droite le couvent de la Sainte Trinité, fondé, selon la tradition, en 1458, par le moine Dométios. Un escalier circulaire construit en 1925 mène au couvent. A gauche, en montant, nous voyons, taillée dans le rocher la petite chapelle d'Aghios Ioannis Prodromos avec des fresques qui datent de 1682, alors que les fresques de l'église de la Sainte Trinité datent de 1692. La sacristie de cette église fut, malheureusement pillée pendant l'occupation des Allemands.

Quelques six cents mètres encore et la route carrossable se termine devant le couvent de Saint Stéphane. En entrant, nous remarquons tout de suite une impressionnante différence. Tous les monastères sont propres et soignés, mais celui-ci l'est particulièrement. Les nombreux pots de fleurs multicolores révèlent une présence féminine. En effet, à Saint Stéphanos résident 20 nonnes qui s'occupent également des 24 filles orphelines, qui vivent à l'Orphélinat du Couvent.

D'une inscription gravée sur le rocher à l'entrée du monastère, il appert que ce lieu fut habité depuis au moins 1192. Plus tard, en 1312, le moine Iérémiasa construit une petite église avec deux cellules qui se développèrent en monastère en 1333, grâce aux donations de l'empereur de Byzance, Andronicos II, Palaiologos.

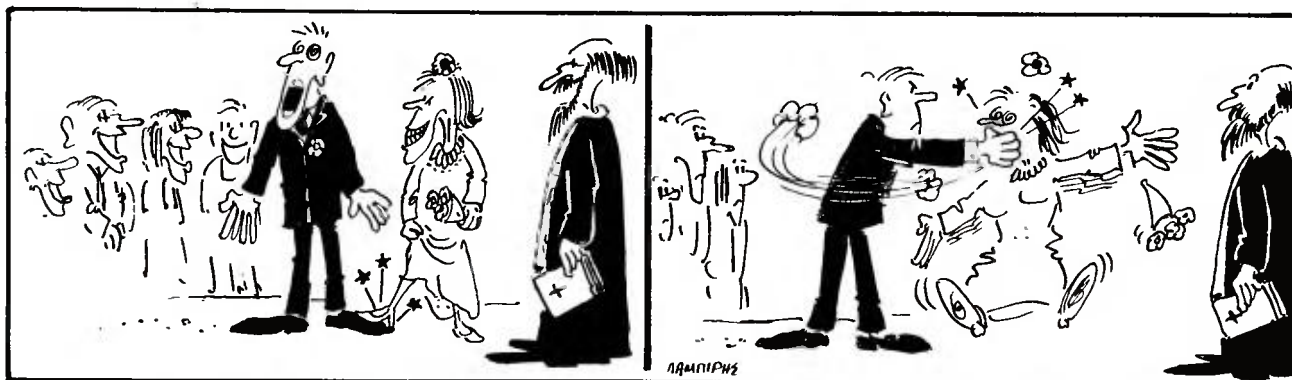
La visite de la petite église sombre de Saint Stéphanos, qui fut décorée en 1501 par «Jean originaire de

Staghi», est défendue. Nous entrons alors à l'église de Aghios Charalambos, construite en 1798, où nous voyons des sculptures en bois et de belles icônes. Le trône épiscopal et les lutrins des chœurs sont décorés avec du nacre alors que dans un étui en argent est gardé le chef de Saint Charalambos, envoyé en 1398 par le gouverneur de Hongrie et de Valachie, Ioannis Vladislaos. Avant de quitter le monastère il ne faut pas oublier de regarder par sa terrasse naturelle. Juste au-dessous de nous s'étend Kalambaka. Plus loin, le Pinios dans son large lit et tout autour la plaine de Thessalie.

CONCLUSION

Notre visite est terminée. Quelque peu fatigante, il est vrai —surtout les marches !— mais nous sommes récompensés de nos efforts. Avons-nous quelques renseignements ? Oui. Les monastères ont des horaires... Les monastères Varlaam, de Roussanos, d'Aghia Trias (Saint Trinité) et de Aghios Stéphanos sont ouverts (pendant l'été) de 8 à 12 heures et de 15 à 18 heures. Celui de la Transfiguration (Métamorphoséos) de 10 à 17 heures et celui d'Aghios Nicolaos reste ouvert toute la journée. L'entrée est également défendue aux hommes sans veste et aux femmes qui portent des pantalons ou mini jupes sans jaquette. Il est également défendu de prendre des photos à l'intérieur de tous les monastères.

Un dernier renseignement : A part une cantine ambulante, arrêtée d'habitude au parking du couvent de Varlaam, il n'y a rien d'autre aux Météores à la disposition des visiteurs. Heureusement, la ville de Kalambaka n'est pas loin et dispose de bons hôtels, un restaurant propre, quelques pâtisseries et une bonne pâtisserie.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΑΛΛΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

- 25.11.71 Ο κ. Εύαγγελος Κεφαλίδης, του Χημείου, και η Δίς Αικατερίνη Δημητρακοπούλου, της Ύπηρεσίας Προμηθειών.
- 1.1.72 Ο κ. Βασίλειος Γκαβογιαννάκης, των Ήλεκτροδίων, και η Δίς Τούλα Νικολάου.
- 22.1.72 Ο κ. Γεώργιος Μαγγιώρος, των Γενικών Τεχνικών Ύπηρεσιών, και η Δίς Βιργινία Έξηντάρη.
- 22.1.72 Ο κ. Γεώργιος Στεφανόπουλος, του Τμήματος Παραγωγής Ένεργειας, και η Δίς Εύαγγελία Παντελίδου.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

- 14.11.71 Ο κ. Παναγιώτης Στάντζος, της Άλουμίνας, και η Δίς Γεωργία Φλώρου.
- 21.11.71 Ο κ. Νικόλαος Αϊγινίτης, του Άλουμινίου, και η Δίς Νίκη Χάσου.
- 28.11.71 Ο κ. Παναγιώτης Γουργιώτης, του Άλουμινίου, και η Δίς Όλγα Μπουτσιώλη.
- 28.11.71 Ο κ. Ευστάθιος Τροϊζής, της Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δίς Νικολίτσα Σταθά.
- 19.12.71 Ο κ. Κων/νος Φούκας των Κεντρικών Ύπηρεσιών (Άθηνών), και η Δίς Άθανασία Μαμαρέλη.
- 26.12.71 Ο κ. Γεώργιος Μορφόπουλος, της Ύπηρεσίας Συντηρήσεως, και η Δίς Ιωάννα Κούσια.
- 9.1.72 Ο κ. Έμμανουήλ Ντάμπλιας, του Χυτηρίου, και η Δίς Σταυρούλα Θεοδόση.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

- 31.10.71 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γεώργιος Κυπραίος, Έργοδηγός Άλουμινίου.
- 2.11.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Χρήστος Μαστοράκης, του Χυτηρίου.
- 17.11.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Βασίλειος Μπόζοβιτς, της Ύπηρεσίας Μετρήσεων και Ρυθμίσεως.
- 19.11.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Άναστάσιος Τσεκούρας, του Τμήματος Παραγωγής Ένεργειας.
- 20.11.71 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Βασίλειος Σπανόπουλος, των Ήλεκτροδίων.
- 25.11.71 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γεώργιος Σουλτανάκης, της Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.
- 26.11.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Χρήστος Σταύρου, της Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 30.11.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Παύλος Ξανθόπουλος, του Λογιστηρίου.

- 1.12.71 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Δήμος Καρούζος, της Γενικής Αποθήκης.
- 4.12.71 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Γεώργιος Βαλτινός, του Χυτηρίου.
- 16.12.71 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Δημήτριος Μπαζιώτης, της Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.
- 2.1.72 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Δημήτριος Τρωγάδας, των Ήλεκτροδίων.
- 2.1.72 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Εύαγγελος Ζιάρας, των Ήλεκτροδίων.
- 16.1.72 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Σπυρίδων Καραλής, της Ύπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών.
- 22.1.72 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Μάρκος Καρύδης, Έργοδηγός της Ύπηρεσίας Νέων Έργων.
- 26.1.72 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Βασίλειος Άντωνάκης, της Άλουμίνας.
- 27.1.72 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Άθανάσιος Τσιμίκος, των Γενικών Τεχνικών Ύπηρεσιών.
- 29.1.72 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Χρήστος Μαντζαβίνος, της Ύπηρεσίας Συντηρήσεως.
- 31.1.72 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Λουκάς Μούργος, της Άλουμίνας.
- 1.2.72 Κόρη. Ή κ. και ό κ. Ίων Παπαδάκης, Μηχανικός της Άλουμίνας. Τήν ώνόμασαν Μελίνα.
- 14.2.72 Γυιό. Ή κ. και ό κ. Jean - Mari Devaud, Προϊστάμενος των Κεντρικών Ύπηρεσιών (Άθηνών). Τόν ώνόμασαν Sébastien.
- 14.2.72 Κόρη. Ό κ. και η κ. Δαγρέ, των Κεντρικών Ύπηρεσιών (Άθηνών).

ΠΡΟΣΛΗΦΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντας στην Έταιρία μας μετά την Ιην Νοεμβρίου 1971 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στό Άλουμίνιο: Κωνσταντίνος Μαρουγκλιάνης (Μηχανικός), Γεώργιος Νταλκίδης, Βασίλειος Άλεξανδρής, Γεώργιος Κανιούρας, Γεώργιος Πούλιος, Στυλιανός Τσαμάτης, Σπυρίδων Μαρκοστάμος, Άριστομένης Καραγιάννης, Άθανάσιος Ζητουλιάτης, Άνδρέας Καρβούνης, Άθανάσιος Ζαχαριάδης, Λουκάς Γούρας, Νικόλαος Χαρίσης, Βλάσιος Γεωργαντζής, Κυριάκος Σιμισιόγλου, Βασίλειος Κρέλιος, Χρήστος Τουτούφας, Κωνσταντίνος Γιάντσιος, Χρήστος Τσουπαρέλος, Γεώργιος Μπουγιέσας, Φώτιος Μαρίνος, Παναγιώτης Τσώκος, Εύαγγελος Καλογρηάς, Άχιλλεύς Βαΐτσης, Γεώργιος Γρατσάνης, Άναστάσιος Πολύταρχος, Σπυρίδων Ξανθός, Ίωάννης Πέτσης (έργατοτεχνίτες), Παναγιώτης Παναζίδης, Ίωάννης Λαμπράκης, Γεώργιος Βασιλειάδης, Μιχαήλ Νικολάου και Θεοφάνης Χατζηιορδάνου (έργοδηγοί υπό έκπαίδευσιν).

Στό Χυτήριο: Νικόλαος Δήμου, Δημήτριος Ἀλαφογιάννης, Παναγιώτης Κορόγιαννος, Ἡλίας Αὐγέρης, Ἡλίας Τσιγιάννης, Ζαχαρίας Παπαλουκάς, Θεόφιλος Δρόλαπας, Εὐάγγελος Στούπης καὶ Στέφανος Στάμος (ἐργατοτεχνίτες).

Στὴν Ἀλουμίνα: Δημήτριος Κουτσοδόντης, Ἀθανάσιος Φάκος, Γεώργιος Στεφανόπουλος, Ἰωάννης Δραγάσης, Δημήτριος Κατσηνικολάου, Χαράλαμπος Ἀναγνωστόπουλος, Γεώργιος Πορφύρης, Ἰωάννης Κοτσαλᾶς καὶ Δημήτριος Πούλος (ἐργατοτεχνίτες).

Στὶς Γενικὲς Τεχνικὲς Ὑπηρεσίες: Χρήστος Ζησόπουλος, Ἀθανάσιος Τσιμίκος, Ἀριστείδης Παπαχρήστος, Φώτιος Ἰωάννου, Παναγιώτης Κουτουλούκης, Μάνθος Καλαβρέζος, Χρήστος Νάσιος, Ἑρρίκος Μπρῶμης, Δημήτριος Παπαγεωργίου, Νικόλαος Μπαλτσάκης, Ἰωσήφ Δοβλέτογλου, Ἡλίας Κωνσταντίνου, Γεώργιος Μαλαμάκης (ἐργατοτεχνίτες) καὶ Ἑλένη Σπινάσα (σχεδιάστρια).

Στὰ Ἡλεκτροδία: Γεώργιος Κώτσου καὶ Χρήστος Μασούρας (ἐργατοτεχνίτες).

Στὸ Χημεῖο: Ἀνδρέας Μαυροχαλιβίδης (ἐκπαιδευόμενος χειριστὴς φασματογράφου).

Στὴν Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ: Ἀλφόνσος Σαργολόγος (ὑπάλληλος).

Στὴν Ὑπηρεσία Προμηθειῶν: Παναγιώτα Χριστοδούλου (ὑπάλληλος).

Στὴν Ἀλουμίνα - Ὑπηρεσία Βωξίτων: Διαμαντῆς Μπαρτσώτας καὶ Γεώργιος Ἀγγελάκης (γεωτρυπανισταί).

Στὴν Διεύθυνση Ἐμπορικῶν Ὑπηρεσιῶν: Γαβριέλλα Ἀσκληπιάδου (ὑπάλληλος).

Στὶς Κεντρικὲς Ὑπηρεσίες (Ἀθηνῶν): Ἰωάννης Δελιβάνης (Διοικητικὸν στέλεχος).

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Στὶς 22 Νοεμβρίου 1971 ὁ κ. Σπυρίδων Ἀσπρέας μετετέθη στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα Προϊστάμενου τοῦ Κέντρου Πληροφοριῶν Ἀλουμινίου, στὰ πλαίσια τῆς Διευθύνσεως τῶν Ἐμπορικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ ἡμερομηνία ὁ κ. Ἰωάννης Χριστοφῆς ἀντικατέστησε τὸν κ. Ἀσπρέα στὰ καθήκοντά του ὡς Προϊστάμενου τῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ὀνομασίας νέου ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου Μελετῶν, ὁ κ. Delahaye ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ΕΡΑ τῆς Gardanne στὸ ἔργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1971, γιὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν Προϊστάμενο τοῦ Γραφείου Μελετῶν.

Στὶς 25 Νοεμβρίου 1971 ἀνεχώρησε γιὰ τὸ ἔργοστάσιο τῆς Gardanne ὁ κ. Etienne Anakian, Ἀρχιεργοδηγὸς τῆς Ἡλεκτρολογικῆς Ὑπηρεσίας, ὕστερα ἀπὸ παραμονὴ σχεδὸν ἑπτὰ ἐτῶν στὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Jean Matray, Ἀρχιεργοδηγὸς τῆς Ἀλουμίνας, ἀνεχώρησε τὴν 1η Δεκεμβρίου 1971 γιὰ τὸ ἔργοστάσιο τῆς Salindres, ἀφοῦ εἶχε συμπληρώσει ἑξὶ χρόνια παραμονῆς στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Bruno Milesi ἔφθασε στὸ ἔργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου τὴν 1η Δεκεμβρίου 1969 μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς τελευταίας ἐπεκτάσεώς του. Ἀνεχώρησε στὶς 15 Δεκεμβρίου 1971 γιὰ τὴν Gardanne.

Ὁ κ. Roger Figuères εἶχε διορισθῇ Προϊστάμενος τοῦ Χυτηρίου τὴν 1η Μαΐου 1969. Ἀνεχώρησε στὶς 17 Δεκεμβρίου γιὰ τὸ Κέντρον Ἑρευνῶν τῆς Voreppe. Στὰ καθήκοντά του τὸν διεδέχθη ὁ κ. Roger Malhomme.

Στὶς 8 Ἰανουαρίου 1972 ἀνεχώρησε στὸ ἐξωτερικὸ ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀθανασακόπουλος, ὅπου θὰ παραμείνῃ γιὰ διάστημα πολλῶν μηνῶν γιὰ μελέτες καὶ ἐνημέρωσι, πρὶν τοῦ ἀνατεθῶν καινούργια καθήκοντα. Στὰ καθήκοντά του ὡς Προϊστάμενου τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγῆς Ἀλουμίνας τὸν ἀντικατέστησε ὁ κ. Ἀλέξανδρος Παπαδάκης.

Στὶς 15 Ἰανουαρίου 1972 ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Παρίσι (Pechiney Ugine Kuhlmann) ὁ κ. Robert Descoubès, Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Διαχειρίσεως, ὕστερα ἀπὸ παραμονὴ σχεδὸν ἑξὶ ἐτῶν στὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος. Τὴν θέσι του κατέλαβε ὁ κ. Gérard Desbazeille.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Συγκροτήματος Ἐπεκτάσεως κ. Claude Joly, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσει στὸ ἔργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου στὶς 15 Ἰανουαρίου 1970, ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Aluminium Pechiney/Affaires Yougoslaves, στὶς 15 Φεβρουαρίου 1972.

Ἀρκετὲς προαγωγὲς ἔγιναν στὸ ἔργοστάσιό μας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972. Ἔτσι:

Οἱ κ.κ. Νικηφόρος Λέφας, Στέφανος Μουγάκος καὶ Δημήτριος Παρλιάρος ὠνομάσθησαν Ἀρχιεργοδηγοὶ στὴν Ὑπηρεσία Παραγωγῆς Ἀλουμίνας.

Ὁ κ. Παναγιώτης Γαλάτης ὠνομάσθη Βοηθὸς Ἀρχιεργοδηγοῦ στὴν Ὑπηρεσία Φορτοεκφορτώσεων καὶ Μεταφορῶν.

Οἱ κ.κ. Ἰωσήφ Μαριάκης καὶ Hervé Maffre ὠνομάσθησαν Βοηθοὶ Ἀρχιεργοδηγῶν στὴν Συντήρησι Ἡλεκτροδίων καὶ στὴν Συντήρησι Ἀλουμίνας, ἀντιστοίχως, ἐνῶ ὁ κ. Ἰωάννης Φιλίππου ὠνομάσθη Ἐργοδηγὸς στὸ τμήμα ΕΝ/ΜΜ.

Ὁ κ. Παναγιώτης Λιλάκος ὠνομάσθη Βοηθὸς Ἀρχιεργοδηγοῦ στὴν Ἡλεκτρολογικὴ Ὑπηρεσία καὶ παραμένει στὸ κεντρικὸ συνεργεῖο.

Ὁ κ. Ἰωάννης Γιαννέλος ὠνομάσθη Ἐργοδηγὸς στὴν Ἡλεκτρόλυσι/Σειρά Α - Β.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρίας κ. Marchandise ἐδημιουργήθη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 θέσις Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν ἐξῆς ὑπηρεσιῶν: Τῶν Κεντρικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ Ἐλεγχοῦ Διαχειρίσεως καὶ Λογιστηρίου, ὅσον ἀφορᾷ τὶς δραστηριότητές των ὡς «Ἐταιρία», τῆς ἔμπορίας τῶν προϊόντων τῆς Ἐταιρίας καὶ ἀναπτύξεως. Ἐπὶ πλεόν, ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ ἡμερομηνία, ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος ὠρίσθη ὁ κ. Michel Machenaud.

ΓΙΟΡΤΕΣ

Ἡ καθιερωμένη πλέον Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων τοῦ ἔργοστασίου ὁργανώθηκε στὶς 22 καὶ 23 Δεκεμβρίου στὴν εὐρύχωρη αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου «ΑΚΤΗ». Ὁ ὑπεύθυνος τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ κ. Ἀγαπάκης διεβίβασε τὶς εὐχὲς τῆς Διευθύνσεως στὰ παιδιὰ καὶ τοὺς γονεῖς των καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ... Αἰ-Βασίλης ἄρχισε τὴν διανομὴ τῶν δώρων, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἰδίας Ὑπηρεσίας. Τὰ δῶρα ἦσαν σημαντικὰ καὶ διαλεγμένα μὲ προσοχή, γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιὰ —ἡλικίας μέχρι 14 ἐτῶν— ἔδειχναν ὅλα εὐχαριστημένα. Στὸ τέλος ἔγινε ἡ προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν γιὰ τοὺς μικροὺς, ἀλλὰ φαίνεται πὼς καὶ οἱ μεγάλοι τὶς παρηκολούθησαν μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον.

Ἡ Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ εἶχε στολίσει τοὺς κεντρικοὺς δρόμους μὲ πολύχρωμα φῶτα, ποὺ σχημάτιζαν διάφορες παραστάσεις καὶ ἔδιναν μιὰ γιορταστικὴ νότα στὴ μικρὴ μας πολιτεία. Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως ἀντιμετώπισε τὸν ...ἀνταγωνισμὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν καινούργιων διαμερισμάτων, οἱ ὁποῖοι μὲ πολὺ γοῦστο εἶχαν διακοσμήσει τὰ μεγάλα παράθυρα τῶν κατοικιῶν αὐτῶν.

Τὸ ἔργοστάσιο δὲν ἔμεινε ἀμέτοχο τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων. Ἐξῆλθα ἀπὸ τὸν φωτεινὸ διάκοσμο τῆς κεντρικῆς εισόδου, οἱ διάφορες Ὑπηρεσίες διωργάνωσαν εἰδικὲς συγκεντρώσεις τοῦ προσωπικοῦ των, γιὰ νὰ ἀνταλλάξουν εὐχὲς γιὰ τὸ Χριστούγεννα καὶ τὸν καινούργιο χρόνον. Ἡ πιὸ ἐντυπωσιακὴ ἦταν τῶν Γενικῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Μέσα στὸ τεράστιο κεντρικὸ συνεργεῖο, ποὺ ἦταν πολὺ ὁμορφα στολισμένον, συγκεντρώθηκαν 500 περίπου ἄτομα τὸ ἀπόγευμα τῆς 30.12.71. Σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ζεστῇ καὶ ἐγκάρδια, μίλησε ὁ Προϊστάμενος τῆς STG κ. Cogné, ἔκοψε τὴν πίττα ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἔργοστασίου κ. David καὶ ὅλοι τοσούγκρισαν τὰ ποτήρια τοὺς εὐχόμενοι ἕνα χαρούμενον καὶ εὐτυχισμένον καινούργιον χρόνον. Τυχεροὶ τῆς ἡμέρας ἦσαν ὁ κ. Ἰωάννης Βλαγκούλης, ποὺ κέρδισε τὴν χρυσὴ λίρα τῆς πίττας, καὶ ὁ κ. Εὐθύμιος Φωτιάς, ποὺ κέρδισε μιὰ ζωντανὴ γαλοπούλα μὲ τὸ κλουβὶ τῆς !

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Μέχρι πρό τινος γνωρίζαμε, ότι η Έταιρία χορηγούσε μία υλική βοήθεια από 1.000 δραχμές τόν μήνα στους εργαζόμενους εκείνους, τών οποίων τά παιδιά φοιτούν στο Πολυτεχνείο, Πανεπιστήμιο ή άλλες Άνώτατες Σχολές ή ακόμη και σέ άναγνωρισμένες Τεχνικές Σχολές.

Μιά άνακοίνωσι δμως τής Διευθύνσεως του Έργοστασίου τόν περασμένο Άνουνάριο μās πληροφορόρησε, ότι η Έταιρία θά καταβάλλη και ένα επίδομα 4.000 δραχμών γιά κάθε παιδί, πού θά άποκτούν οι εργαζόμενοι από 1.1.72 και μετά !

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Η Ύπηρεσία Μορφωτικών Σχέσεων τής Γαλλικής Πρεσβείας Άθηνών, μέσα στα πλαίσια τών διαφόρων δραστηριοτήτων της, οργανώνει περιοδείες Γάλλων καλλιτεχνών στις διάφορες πόλεις τής Ελλάδος, μεταξύ τών οποίων θά συμπεριλαμβάνωνται στο έξής και τά Άσπρα Σπίτια.

Η πρώτη εκδήλωσις έγινε τήν Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου 1971 στο Έντευκτήριο Άγ. Ισιδώρου και έσημείωσε μεγάλη έπιτυχία. Τό πρόγραμμα εκράτησε ό κ. André Frère, «κωμικός μονολόγος», ό οποίος παρουσίασε έργα του διεθνούς ρεπερτορίου του.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Από τόν περασμένο Νοέμβριο λειτουργεί στα Άσπρα Σπίτια (Όδυσσέως 21) Φροντιστήριον γαλλικής και άγγλικής γλώσσης, γιά τούς μαθητάς όλων τών τάξεων Δημοτικού και Γυμνασίου. Τήν Διεύθυνσιν του Φροντιστηρίου έχει ό κ. Κύρκος, πρός τόν όποιον εύχόμαστε καλή έπιτυχία στο έργο του.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Με λύπη πληροφορηθήκαμε τόν περασμένο Δεκέμβριο τήν άποχώρησι λόγω συμπληρώσεως όρίου ήλικίας του Διοικητού τής Αεροπορικής Βάσεως Άντικύρας Σμηνάρχου κ. Βασ. Βασιλάκη. Ύπήρξε ένας πραγματικός φίλος του Άλουμινίου και τών Άσπρων Σπιτιών. Σάν άνθρωπος ήταν πάντα άπλός και εγκάρδιος και είχε αναπτύξει μία πολύμορφη κοινωνική δραστηριότητα, πού τόν είχε κάνει αγαπητό σέ όλους.

Στόν άντικαταστάτη του Έπισμηναγό κ. Χαρ. Τοπιτζή εύχόμαστε τό «καλώς ώρισε» και είμαστε βέβαιοι ότι θά έπιτύχη άπόλυτα στήν άποστολή του.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε πιά κάτω μερικές από τις έπισκέψεις, πού δέχθηκε τό Έργοστάσιό μας κατά τό περασμένο τρίμηνο.

- 5.12.71 Ο κ. Martin, δημοσιογράφος τής γερμανικής έφημερίδος DIE WELT, συνοδευόμενος από τόν κ. Μανουλάκη, Διευθυντήν τής Ύπηρεσίας Τύπου και Πληροφοριών.
- 20.12.71 Ομάς 120 προσώπων σέ έπίσκεψι ώργανωμένη από τήν Έταιρία CEBAL του Όμίλου PECHINEY.
- 22.12.71 Ογδόντα σπουδασταί του Χημικού τμήματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συνοδευόμενοι από τόν κ. Μανουσάκη.
- 7.1.72 Ο έν Άθήναις Γενικός Πρόξενος τής Γαλλίας κ. Troccaz, συνοδευόμενος από τόν κ. Vauthier, εκπρόσωπον του Άνωτάτου Συμβουλίου Γάλλων του Έξωτερικού.
- 30.1.72 Ο Γάλλος Ύφυπουργός τών Έξωτερικών κ. Jean de Lipkowski, συνοδευόμενος από τόν έν Άθήναις Πρέσβη τής Γαλλίας κ. Bernard Durand.
- 11.2.72 Ομάς 120 Άστυνομικών Σταθμαρχών τής Χωροφυλακής και τής Άστυνομίας Πόλεων, φιλοξενουμένων του Έθνικού Ίδρύματος.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΟ ΚΥΡΙΑΚΙ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ

ΜΕ ΤΟΝ

κ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΜΠΕΝΕΚΟ

«Η σημερινή μας συνέντευξη έχει ένα καινούργιο στοιχείο : Ο συνομιλητής μας διαμένει στο «μαγευτικό» Κυριάκι και έτσι θα μάς δοθή η ευκαιρία να ξαναβρεθούμε στο συμπαθητικό αυτό χωριό, που το είχαμε παρουσιάσει στο ύπ' αριθμόν 3 τεύχος του περιοδικού μας.

Ο κ. Νικόλαος Μπενέκος είναι ένας από τους πολυαριθμούς κατοίκους του Κυριακίου, που εργάζονται στο Έργοστασίό μας από την εποχή άκóμη της κατασκευής του και έχουν τόσο πολύ εξοικειωθεί με αυτό, ώστε το θεωρούν «δικό τους» κατά κάποιον τρόπο. Παράλληλα είναι ένας τύπος συμπαθητικός, ευθύς και διαθέτει αρκετή ευφράδεια, όπως διαπιστώσαμε κατά την διάρκεια της συνομιλίας μας.

— Κύριε Μπενέκο, θέλετε να σας θυμίσωμε για λίγο τα περασμένα και να μάς πείτε δυό λόγια για τα παιδικά σας χρόνια;

— Γεννήθηκα στο Κυριάκι το 1937. Ο πατέρας μου ήταν οικοδόμος και είχε και μερικά κτήματα, για να συμπληρώνη την απασχόλησί του και το εισόδημα της οικογενείας. Μόλις τελείωσα το Δημοτικό, ο πατέρας μου με πήρε μαζί του, για να μάθω και εγώ την τέχνη του οικοδόμου.

— Δεν σάς άρεσαν τα γράμματα, όπως λέμε, για να συνεχίσετε στο Γυμνάσιο ;

— Καί τα γράμματα μου άρεσαν και ή δασκάλα μου προσπάθησε να μεταπείση τον πατέρα μου να με στείλει στο Γυμνάσιο, αλλά δεν τα κατάφερε. Όχι μονάχα για οικονομικούς λόγους, επειδή το πιο κοντινό Γυμνάσιο ήταν της Λειβαδιάς, αλλά πρό πάντων για λόγους συναισθηματικούς. Δεν είχα άλλον αδελφό — εκτός από μία αδελφή μικρότερη — και ο πατέρας μου, προσκολλημένος στις αντιλήψεις που επικρατούσαν τότε στο χωριό, έλεγε και ξανάλεγε : «Ένα παιδί το έχω. Να το διώξω ; Και ποιόν θα έχω εγώ να με βοηθή ; Ποιός θα είναι το στήριγμά μου αργότερα ;» Σκεπτόταν. Φυσικά, πώς αν τελείωνα το Γυμνάσιο, δεν θα υπήρχαν πολλές πιθανότητες να ξαναγυρίσω στο χωριό. Έτσι έμαθα την τέχνη του οικοδόμου και δούλεψα μαζί με τον πατέρα μου μέχρι την ημέρα, που πήγα στρατιώτης.

— Μετά την εκπλήρωσι των στρατιωτικών σας υποχρεώσεων, συνεχίσατε το ίδιο επάγγελμα ;

— Τό ίδιο, αλλά άρχισα να εργάζωμαι έξω από το χωριό μου. Για την ακρίβεια, το 1962 με 1963 εργάσθηκα επί ένα χρόνο στην κατασκευή των αρδευτικών αυλάκων, που έκανε η εταιρία «ΕΡΚΥΝΑ» στον κάμπο της Λειβαδιάς. Έν τώ μεταξύ είχαν άρchiσει οι εργασίες για την ανέγερσι του Έργοστασίου και των Άσπρων Σπιτιών και αποφάσισα να έλθω εδώ, για να είμαι πιο κοντά στο χωριό μου. Ξεκίνησα από τον «ΚΥΚΛΟ», όπου έμεινα μόνο τρεις μήνες και μετά εργάσθηκα στον ΣΕΧΡΕΜΕΛΗ μέχρι την 1 Νοεμβρίου 1965, που προσελήφθηκα στο μόνιμο προσωπικό της Εταιρίας.

— Πόσα κερδίζατε στον ΣΕΧΡΕΜΕΛΗ τον τελευταίο καιρό ;

— Θυμάμαι, ότι έπαιρνα γύρω στις 120 δραχμές.

— Από ό,τι ξέραμε, με το ίδιο ήμερομίσθιο έγινε ή πρόσληψίς σας και στην Εταιρία μας. Τί ήταν εκείνο, που σάς έκανε

QUI EST QUI...

A KYRIAKI

UNE

INTERVIEW

DE

M. NICOLAOS BENEKOS

La présente interview comporte un nouvel élément: Notre interlocuteur habite le «ravisant» village de Kyriaki, ce qui nous donnera l'occasion de nous retrouver pour une deuxième fois, dans ce sympathique endroit que nous avons présenté à nos lecteurs au N° 3 de notre Revue.

M. Nicolaos Benekos, un des quelque habitants de Kyriaki qui travaillent à notre Usine depuis sa construction, s'est familiarisé à tel point avec l'Usine, qu'elle fait partie de lui-même. En même temps, il est très sympathique, droit et disposant d'une éloquence certaine, comme nous l'avons constaté au cours de notre entretien.

— Monsieur Benekos, voulez-vous nous dire quelques mots sur votre enfance ?

— Je suis né à Kyriaki en 1937. Mon père était ouvrier du bâtiment et possédait quelques terrains pour s'en occuper à ses moments libres et compléter le budget de la famille. J'ai terminé l'Ecole Primaire et mon

να ἐγκαταλείψετε τὸ ἐπάγγελμά σας καὶ νὰ μάθετε μιὰ καινούργια ἐργασία :

— Γιὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰκοδόμου δὲν ὑπάρχει ἀπασχόλησις ὅλον τὸν χρόνο, πρὸ πάντων στὴν ἐπαρχία. Οὔτε καμιά βαθμολογικὴ ἐξέλιξι περιμένεις, μιὰ καὶ ἐργάζεσαι σὲ διαφορετικὰ ἀφεντικά κάθε φορὰ ἢ σὰν ἀνεξάρτητος τεχνίτης. Ἐνῶ σὲ μιὰ μεγάλη Ἑταιρία, ὅπως εἶχε φανῇ ἀπὸ τότε πῶς θὰ ἦταν ἡ δική μας, ἐξασφαλίζεις συνεχὴ ἐργασία, αὐξήσεις τοῦ ἡμερομισθίου μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ μιὰ ἐξέλιξι ἀνάλογοι μὲ τὴς ἱκανότητές σου.

— Οἱ προβλέψεις αὐτὲς ἐπαληθεύθηκαν στὴν δική σας περίπτωση :

— Ἐγὼ προσωπικὰ δὲν μπορῶ νὰ πῶ τὸ ἀντίθετο. Προσελήφθηκα σὰν ἀπλὸς ἐργατοτεχνίτης (λεκανᾶς) καὶ τὸν περασμένο χρόνο ἔγινα ὁμαδάρχης. Ἐφέτος, ἀπὸ τὴς 17 Ἰανουαρίου, παρακολουθῶ κάθε μέρα τὰ εἰδικὰ μαθήματα ἐργοδηγοῦ, πού ἔχει ὁργανώσει ἡ Ὑπηρεσία μου, μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ γίνω μιὰ μέρα ἐργοδηγός.

— Σὲ τί συνίσταται ἡ ἐργασία τοῦ λεκανᾶ, πού κάνετε ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια :

— Οἱ βασικὲς καθημερινὲς ἐργασίες ἐνὸς λεκανᾶ εἶναι ἡ διάτρησις τῶν λεκανῶν, ἡ φόρτωσις τους μὲ καινούργια ἀλουμίνα, ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀνόδων, ὁ καθαρισμὸς τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ἀνόδων ἀπὸ τὴς κρούστες, ἡ ἀπάλεψις τῶν καύσεων καὶ ἡ ἐν γένει καθαριότητα, σκούπισμα κ.λπ. Λιγώτερο συχνὰ ἀσχολεῖται καὶ μὲ ἐργασίες πού παρουσιάζονται ἑκτακτὰ, ὅπως τὸ βούλωμα μιᾶς λεκάνης πού ἔχει τρυπήσει, ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀνόδων πού ἔχουν ἀποκολληθῇ ἀπὸ τὴς «τῖγες» καὶ ἔχουν πέσει μέσα στὴ λεκάνη, τὸ σπάσιμο τῶν «τακουινῶν» καὶ τῶν «μανιταρινῶν» πού σχηματίζονται μερικὲς φορὲς στὴς ἀνόδους κ.λπ.

— Σὰς δημιουργοῦσε προβλήματα αὐτὴ ἡ ἐργασία :

— Ἐμεῖς οἱ παλhoι εἶχαμε προσληφθῇ ὅταν οἱ λεκάνες βρίσκονταν ἀκόμη στὸ στάδιο τῆς κατασκευῆς. Ἀρχισε ἡ ἐκπαίδευσίς μας καὶ μέχρι μὲ τοὺς σὲ λειτουργία οἱ πρῶτες λεκάνες, στὴς 11 Φεβρουαρίου 1966, εἶχαμε ἤδη ...παληῶσει, εἶχαμε πάρει τὸν ἀέρα τῆς δουλειᾶς. Ἐτοὶ δὲν ἀντιμετωπίζαμε σοβαρὰ προβλήματα. Λίγο δύσκολο εἶναι γιὰ τοὺς καινούργιους, τὴς πρῶτες μέρες. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού βλέπουν ἐργοστάσιο ἀλουμίνου, μπαίνουν μέσα στὴς τεράστιες αἰθουσες μὲ τὴς σειρὲς τῶν λεκανῶν καὶ ἐντυπωσιάζονται, παθαίνουν ἕνα κάποιο τράκ. Μόλις ὅμως συνηθίσουν, ἐργάζονται καὶ αὐτοὶ κανονικά. Ἐπειτα ἔχουν γίνει ἀρκετὲς βελτιώσεις στὴν ἐργασία, πού μᾶς βοηθᾶνε σημαντικά.

— Θέλετε νὰ μᾶς ἀναφέρετε κάποια τέτοια βελτίωσι :

— Ἡ σπουδαιότερη βελτίωσι εἶναι ὁ αὐτοματισμὸς τῶν λεκανῶν, ἡ αὐτόματη δηλαδὴ ἀπάλεψις τῶν ἀνοδικῶν φαινομένων (καύσεων). Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ κερδίσθηκε σημαντικὸς χρόνος καὶ παράλληλα ὁ λεκανᾶς δὲν εἶναι ἀναγκασμένος νὰ παρατᾷ ὅποιαδήποτε ἄλλη δουλειὰ στὴ μέση, γιὰ νὰ τρέξῃ νὰ σβύσῃ μιὰ καῦσι. Ἐπειτα βελτιώθηκε ὁ τρόπος μετρήσεως τῆς στάθμης τοῦ μετάλλου τῆς λεκάνης, ἄλλαξε τὸ εἶδος τῶν τσιμπιδῶν, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ὁποίων βγάζομε τὴς ἀνόδους πού ἔχουν πέσει μέσα στὴ λεκάνη, καὶ φυσικὰ ἔγιναν καὶ ἄλλες βελτιώσεις σὲ πῶς δευτερεύοντα ζητήματα. Μιὰ πολὺ σπουδαία βελτίωσι βρίσκεται ἀκόμη στὸ στάδιο τῶν δοκιμῶν : Ὁ αὐτοματισμὸς τῶν μηχανῶν διατρήσεως -φορτώσεως, οἱ ὁποῖες σήμερα ἀπαιτοῦν περίπου τὸ 45 % τῆς συνολικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ λεκανᾶ.

— Κύριε Μπενέκο, σὰν παλhoς πού εἰσθε στὴν Ἑταιρία, μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε ποιά εἶναι τὰ βασικὰ γνωρίσματα ἐνὸς καλοῦ ἐργατοτεχνίτου :

— Ἐνας καλὸς ἐργατοτεχνίτης, ὅσο εἶναι καινούργιος, ἀκούει μὲ προσοχή. Θυμᾶται πάντα, ὅτι δὲν ἤξερε ἀπολύτως τίποτα πρὶν ἔλθῃ ἐδῶ, μιὰ καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλη βιομηχανία ἀλουμίνου στὴν Ἑλλάδα. Ὅσο παλhoνέι, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀκούῃ καὶ νὰ ρωτᾷ. Πάντα θὰ ὑπάρχῃ κάτι ἀκόμη γιὰ νὰ μάθῃ. Καὶ ὅπως ὁποτε οἱ ἐργοδηγοὶ θὰ ξέρουν περισσότερα ἀπ' αὐτόν. Ἐπειτα φροντίζει νὰ ὁργανώσῃ τὴ δουλειὰ του σωστὰ καὶ νὰ τὴν ἐκτελῇ μὲ σύστημα. Κερδίζει κόπο καὶ χρόνο. Ἡ συνεργασία μὲ τοὺς συναδέλφους του εἶναι βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν καλὴ ἐκτέλεσι τῆς ἐργασίας, μὲ λιγώτερη προσπάθεια. Καὶ οἱ ἐντολὲς καὶ ὁδηγίες τῶν Προϊσταμένων τὸν ἴδιο σκοπὸ ἔχουν : Τὴν διευκόλυνσι τῆς ἐργασίας. Θὰ ἤθελα τέλος νὰ προσθέσω, ὅτι ἕνας καλὸς ἐργατοτεχνίτης εἶναι πάντοτε λίγο φιλόδοξος.

— Τώρα ἂς πάρωμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Κυριάκι. Ἀλλὰ γιὰ πῆτε

père m'a pris avec lui pour que j'apprenne son métier d'ouvrier du bâtiment.

— Est-ce parce que vous n'aimiez pas les lettres, comme on dit, que vous n'avez pas suivi les études du Gymnase ?

— Au contraire. J'aimais l'école et mon institutrice avait essayé par tous les moyens de faire changer l'avis de mon père, mais elle n'avait pas réussi. Mon père ne voulait pas m'envoyer au Gymnase, d'une part, parce que ses moyens ne le lui permettaient pas et, d'autre part, parce que le Gymnase le plus près était celui de Lévia. Mais c'était surtout pour des raisons sentimentales. Je n'avais qu'une sœur et, mon père, attaché à la mentalité du village, disait toujours : « Je n'ai qu'un fils, je ne vais pas le chasser de la maison. Puis, qui est-ce qui va m'aider ? Qui sera mon appui plus tard ? » Il pensait, sans doute, que si je terminais le Gymnase, il n'y aurait pas beaucoup de chances que je retourne au village. Ainsi, j'ai appris le métier d'ouvrier du bâtiment et j'ai travaillé avec mon père jusqu'au jour où je suis parti au service militaire.

— Vos obligations militaires accomplies, avez-vous continué le même métier ?

— Oui, mais j'ai commencé à travailler loin de mon village. Plus précisément, en 1962 - 1963 j'ai travaillé pendant un an à la construction des travaux de canalisation d'irrigation, exécutés par la Société «ERKYNA» dans la plaine de Lévia. Entre temps, les travaux pour la construction de l'Usine et d'Aspra Spitia avaient commencé. J'ai décidé alors de venir ici pour être plus près de mon village. Au début, j'ai travaillé chez «KYKLOS» pendant trois mois, ensuite chez «SECHREMELIS» jusqu'au 1er novembre 1965, date à laquelle j'ai été embauché au personnel permanent de la Société.

— Quel était votre dernier salaire chez SECHREMELIS ?

— Si je me souviens bien, je gagnais entre 110 et 120 drachmes par jour.

— D'après ce que nous savons, votre embauche à la Société avait été faite à ce même salaire. Qu'est-ce qui vous a poussé à abandonner le métier d'ouvrier du bâtiment pour en apprendre un nouveau ?

— Dans le bâtiment, il n'y a pas de travail pendant toute l'année, surtout en province. On ne peut donc attendre de promotion, puisque l'on travaille tout le temps chez différents patrons ou bien à son compte. Alors que, dans une grande Société, comme nous est apparue la nôtre dès le début, le travail continu est assuré, les augmentations de salaire suivent l'ancienneté, et la promotion, les capacités personnelles.

— Dans votre cas personnel, vos prévisions ont-elles été accomplies ?

— Personnellement, je ne peux pas dire le contraire. J'ai été embauché comme simple ouvrier (cuviste) et l'année dernière je suis devenu chef d'équipe. Cette année, à partir du 17 janvier, je suis des cours spéciaux d'agent de maîtrise, organisés par mon Service, dans la perspective de devenir un jour agent de maîtrise.

— En quoi consiste le travail du cuviste que vous avez fait tant d'années ?

— Chaque jour, les principales occupations d'un cuviste sont : le piquage des cuves, leur remplissage en alumine, le changement des anodes, le nettoyage des déchets des anodes du bain, le déballage des effets anodiques des cuves et, en général, la propreté, ballayage etc... Moins souvent, un cuviste s'occupe de travaux exceptionnels, tels que le bouchage d'une cuve percée, le changement des anodes dégrafées tombées dans la cuve, l'enlèvement des «talons» et des «champignons» qui se forment parfois sur les anodes, etc...

— Avez-vous eu des problèmes dans votre travail ?

— Comme tous les anciens, embauchés lorsque les cuves étaient encore au stade de la construction, nous avions commencé notre formation sur place, et, au dé-

μας, τὸ γεγονός ὅτι ἐξακολουθεῖτε νὰ μένετε στὸ χωριό σας, τὸ θεωρεῖτε πλεονέκτημα ἢ μειονέκτημα, κύριε Μπενέκο ;

— Ἀσφαλῶς εἶναι μεγάλο πλεονέκτημα τὸ νὰ ζῆς ἀνάμεσα στὸς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶς καὶ σὲ ἀγαποῦν, ἀνάμεσα σὲ φίλους καὶ συγγενεῖς. Νὰ ὑπάρχει ὅχι ἓνας, ἀλλὰ πολλοί, ποὺ θὰ τρέξουν νὰ μοιρασθοῦν τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες σου, ποὺ θὰ σὲ βοηθήσουν σὲ κάθε δύσκολη στιγμή. Αἰσθάνεσαι τόση σιγουριά, ὅταν ζῆς μὲ τοὺς δικούς σου ἀνθρώπους ! Ἐπειτα μένεις στὸ σπίτι σου, διατηρεῖς τὰ κατοικίδια ζῶα σου, φροντίζεις ὅσο μπορεῖς τὰ κτήματά σου, ὅλα αὐτὰ σημαίνουν μιὰ μεγάλη οἰκονομία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὅμως, ἔχομε καὶ τὰ μειονεκτήματα. Τὸ σοβαρώτερο εἶναι τὸ πῆγαινε - ἔλα ἀπὸ τὸ χωριό μας στὸ Ἐργοστάσιο. Ἡ ἀπόσταση εἶναι 35 χιλμ., ἀλλὰ οἱ στροφές τοῦ Διστόμου καὶ τὰ 5 χιλμ. τοῦ χαλασμένου δρόμου ἔξω ἀπὸ τὸ Κυριάκι ἀνεβάζουν τὸ χρόνο τῆς διαδρομῆς σὲ 2,5 - 3 ὥρες, ἀλλῆ-ρετοῦρ φυσικά. Ἐλπίζομε ὅμως νὰ γίνῃ σύντομα ὁ καινούργιος δρόμος Ἀσπρῶν Σπιτιῶν - Διστόμου καὶ νὰ ἀνακαινισθῇ καὶ τὸ κομμάτι ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό μας. Ἄλλο μειονέκτημα, συγκριτικὰ μὲ τοὺς ἐργαζομένους ποὺ μένουν στὰ Ἀσπρα Σπίτια, εἶναι ὅτι στὸ Κυριάκι οὔτε γιатроὺς ἔχομε —ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀγροτικό— οὔτε φαρμακεῖο, οὔτε πλήρες Γυμνάσιο, οὔτε Στάδιο καὶ ἄλλους ἀθλητικούς χώρους, οὔτε Τράπεζα, οὔτε ...θάλασσα ! Θὰ μοῦ πῆτε ἔχομε τὰ ἔλατα, τὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸ ἐξαιρετικὸ κλίμα... Τέλος πάντων !

— Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς σας στὸ χωριό ἔχει καθόλου μεταβληθῇ ;

— Βεβαίως. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔχουν συνεχῆ ἐργασία. Ἄλλοι στὰ μεταλλεῖα καὶ οἱ πῖο πολλοὶ στὸ Ἐργοστάσιο (μόνιμοι ἢ στοὺς Ἐργολάβους). Ἐτσι ὅλοι ἔχουν ἓνα καλὸ εἰσόδημα. Χάρης σ' αὐτὸ φτιάχνουν καινούργια σπίτια ἢ βελτιώνουν τὰ παλιὰ καὶ τοὺς προσθέτουν ὅλες τὶς σύγχρονες ἀνάσεις. Ἐπὶ παραδείγματι ὅλα σχεδὸν τὰ σπίτια ἔχουν ἡλεκτρικὸ ψυγεῖο, πολλὰ διαθέτουν ἡλεκτρικὴ κουζίνα κ.λπ. Ὑστερὰ οἱ κάτοικοι διατρέφονται σωστά καὶ ντύνονται καλά. Δηλαδή μὲ δυὸ λόγια, ἀντιγράφομε σωστά τὴν ζωὴ τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν. Φυσικά, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα δὲν ἀλλάζουν εὐκολά.

— Ποῦ διαθέτετε τὸν ἐλεύθερο χρόνο σας ;

— Τὰ ρεπὸ τὰ ἀφιερῶνω συνήθως στὰ κτήματα. Τὶς ἄλλες μέρες κάτι θὰ βρῶ νὰ μαστορέψω στὸ σπίτι ἢ θὰ παίξω μὲ τὰ παιδιὰ —ἐχῶ δυὸ κόρες, 6 ἐτῶν καὶ 20 μηνῶν— ἢ ἀκόμη θὰ βρῶ στὸ καφενεῖο νὰ βρῶ τὴν παρέα μου.

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καφενεῖο, τί ἄλλο ἔχετε στὸ Κυριάκι γιὰ διασκέδασι ἢ ψυχαγωγία ;

— Ἐχομε τὸν κινηματογράφο, τὶς οἰκογενειακὲς συγκεντρώσεις, τὶς ταβέρνες μας... Σ' αὐτὲς τὶς τελευταῖες μάλιστα γίνονται συχνὰ μεγάλα γλέντια μὲ τὰ διάφορα συγκροτήματα λαϊκῶν καὶ δημοτικῶν τραγουδιῶν, ποὺ ἔρχονται γιὰ μιὰ ἢ περισσότερες βραδιὲς στὸ Κυριάκι.

— Ποιὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος στόχος στὴ ζωὴ σας ;

— Νὰ καλυτερέψω ὅσο μπορῶ τὴν ἐπαγγελματικὴ μου θέσι καὶ νὰ ἀποκαταστήσω τὰ παιδιὰ μου.

— Ἐκτὸς ἀπὸ ἐσᾶς, ποιὸς ἄλλος διαβάζει τὸ περιοδικό μας στὸ σπίτι σας ;

— Ὅλοι. Καὶ ἡ γυναῖκα μου καὶ οἱ γονεῖς μου, μὲ τοὺς ὁποίους συγκατοικῶ.

— Πῶς τὸ βρίσκετε λοιπὸν ...ὅλοι σας ;

— Διαβάζομε μὲ ἐνδιαφέρον ὅλα ὅσα γράφει, ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ τὰ μικρογεγονότα, ποὺ ἔχουν συμβῇ στὸ Ἐργοστάσιο καὶ τὰ ζέρομε ἤδη. Ἐγὼ προσωπικὰ θὰ ἤθελα νὰ προσθέσετε ἀκόμη λίγες σελίδες μὲ διάφορα μορφωτικὰ θέματα, εἴτε τεχνικά, εἴτε ὅχι. Ἀρκεῖ βέβαια νὰ εἶναι γραμμένα σὲ ἀπλὴ γλῶσσα. Ὅ,τι μαθαίνει κανένας, ποτὲ δὲν πηγαίνει χαμένο...

marrage des premières cuves le 11 février 1966, nous étions déjà les plus anciens à ce travail de cuviste. Nous n'avions donc pas de problèmes sérieux à résoudre, comme ceux que rencontrent les nouveaux cuvistés au début. Ils voient pour la première fois une Usine d'aluminium et, en entrant dans les immenses halls de l'Electrolyse, sont impressionnés par les séries de cuves et ont le trac. En outre, plusieurs améliorations ont été apportées à notre travail et nous aident beaucoup.

— Voulez-vous nous citer quelques unes de ces améliorations ?

— La plus importante est la régulation des cuves, c'est-à-dire le déballage automatique des effets anodiques des cuves. De cette manière, le cuviste gagne un temps considérable et, en même temps, il n'est pas obligé de laisser un autre travail pour courir déballer une cuve. Signalons aussi que, la mesure de la hauteur du métal a été améliorée, que les pinces avec lesquelles on dégraffe les anodes tombées dans la cuve ont été changées, et d'autres améliorations secondaires. Une amélioration très importante est en cours d'essai : L'automatisation des ponts d'une piqueuse-chargeuse qui demande aujourd'hui les 45% de l'occupation d'un cuviste.

— Monsieur Benekos, vous qui êtes un des plus anciens cuvistés de la Société, pouvez-vous nous dire quelles sont les qualités d'un bon ouvrier ?

— Un bon ouvrier, tant qu'il est nouveau au métier, écoute avec attention. Il se souvient surtout qu'il ne connaissait absolument rien avant de venir ici puisqu'il n'y a pas eu d'autres industries d'aluminium en Grèce. Avec le temps, il continue à écouter et à poser des questions. Il y a toujours de nouvelles choses à apprendre et, naturellement, les agents de maîtrise connaissent plus de choses que lui. Ensuite, il essaye d'organiser son travail correctement et de mettre de l'ordre dans son exécution, pour ne pas se fatiguer et perdre du temps. La collaboration avec ses collègues constitue un élément de base pour la bonne exécution du travail avec moins d'effort. Aussi, les consignes de ses Chefs sont données dans le même but : Faciliter le travail. Je voudrais, enfin, ajouter qu'un bon ouvrier est toujours un peu ambitieux.

— Prenons maintenant la route vers Kyriaki. Le fait de continuer à habiter votre village, constitue à votre avis, Monsieur Benekos, un avantage ou un désavantage ?

— C'est, sûrement, un grand avantage de continuer à vivre parmi les personnes que vous aimez, parmi les amis et les parents, et avoir en cas de besoin, plus d'une personne qui viendront vous secourir. On se sent en sécurité quand on vit avec les gens de son entourage ! Puis, l'on vit chez soi, l'on conserve ses bêtes domestiques, l'on prend soin de ses terres, ce qui signifie une grande économie. D'un autre côté, nous avons aussi des désavantages. Le plus important est le trajet de notre village à l'Usine. La distance est de 35 kilomètres, mais les virages de Distomon et les 5 kilomètres de mauvaise route à la sortie de Kyriaki, nous obligent à faire l'aller et retour en 2,5 ou 3 heures de plus que la normale. Nous espérons que la nouvelle route Aspra Spitia-Distomon sera réalisée assez rapidement et que le tronçon de route vers notre village sera réparé. Autres désavantages, sur les travailleurs qui habitent à Kyriaki : le manque à Kyriaki de médecins —à part le médecin rural— de pharmacie, de Gymnase complet, de Stade et autres installations sportives, de Banque, et de...la mer ! Vous me direz que nous avons les sapins, l'air pur, le climat exceptionnel ... Mais enfin !

— Votre vie au village a-t-elle changé ?

— Naturellement. Tous les habitants du village ont continuellement du travail, les uns aux mines, les autres, les plus nombreux, à l'Usine (ou dans les Entreprises). Ainsi, nous avons tous un bon revenu, grâce auquel l'on construit de nouvelles maisons ou l'on améliore les anciennes en y ajoutant tout le confort moderne. Toutes

(suite à la page 34)

ΑΠΟΨΕΙΣ

— Όχι, όμως μου άρέσει η ποίηση τών αριθμών. "Άκου λοιπόν. Ο χρόνος έχει 52 Κυριακές, συν 5 - 6 άργίες εξαιρετές ίσον 58. Δυό μήνες περίπου. Μας μένουν 10 μήνες, έξω ένας άδεια, 9. Έξω και ένας άκόμα άτύχημα ή ασθένεια — πολύ πιθανά μέσα σέ ένα χρόνο— μένουν 8 μήνες εργάσιμοι. Και οι μισθοί ξέρεις πόσοι είναι ; 13 με τώ δώρο τών Χριστουγέννων και άντε νά κάνωμε έκπτωση, τού Πάσχα και τής άδείας νά τούς βάλωμε γιά έναν παχύ και μεγάλον. 14 παρακαλώ. Γι' αυτό σου είπα οι εργαζόμενοι δουλεύουν σχεδόν τώ μισό χρόνο και πληρώνονται παραπάνω από όλόκληρον.

— Τι νά σου πώ ; Έγώ όσον καιρό δουλεύω ποτέ δέν πληρώθηκα μέρες, πού δέν τīs εργάστηκα και θυμήθηκα τώ λογαριασμό πού έκανε μιá άγράμματη παπαδιά, κατά τήν παροιμία, στίς έπίσης άγράμματες γυναίκες τού χωριού, πού πήγαν νά τή ρωτήσουν πότε είναι τώ Πάσχα. Λογάριαζε λοιπόν 20 και 20 ίσον 19 και 4 δεκαέξη και 5 έντεκα, στίς 72 τού μηνός, έχομε Λαμπρή !

Τώ λεωφορείο έφθασε στόν προορισμό του και εύτυχώς, γιατί φοβόμουν ότι αυτός ό κύριος, πώς νά τόν πώ, ό κύριος άπίθανος, δέν συστήθηκε κιόλας, θά μου έλεγε ότι οι εργαζόμενοι θά έπρεπε νά έπιστρέψουν τά παραπάνω σταούς εργοδότες τους ! Είχαμε κατεβή από τώ άμάξι, όταν θυμήθηκα και τόν ρώτησα.

— Πού εργάζεσθε κύριε ;

— Δέν εργάζομαι, μου λέει.

— Και πώς ζήτε ;

— Μé τά έσοδα κάποιων άκινήτων, πού έχω.

— Και γιατί νά τρώτε από τά έτοιμα, όταν ή εργασία έχει βελτιωθεί και συγκεντρώνει τόσα πλεονεκτήματα ;

— Μé συγχωρείτε, μου λέγει, έχω κάτι έπείγουσες δουλειές νά τακτοποιήσω. Καλημέρα σας.

Και μου τόσκασε χωρίς νά άπαντήσει.

Μόλις πρόλαβα νά τού φωνάξω : Άπόξω από τόν χορό...

Χρήστος Σίδερης

(suite de la page 33)

QUI EST QUI A KYRIAKI

les maisons, par exemple, ont un réfrigérateur électrique, plusieurs autres possèdent une cuisinière électrique etc. Aussi les habitants maintenant se nourrissent correctement et s'habillent bien. C'est-à-dire, en quelques mots, notre vie est une copie de celle d'Aspra Spitia. Il y a, naturellement, les mœurs et les coutumes qui ne changent pas facilement.

— Que faites-vous pendant vos moments libres ?

— Pendant mes jours de repos je vais aux champs. Les autres jours je bricole un peu à la maison ou bien je joue avec les enfants —j'ai deux filles, 6 ans et 20 mois— ou bien je vais au café voir mes amis.

— A part le café, quels autres amusements avez-vous à Kyriaki ?

— Nous avons le cinéma, les rencontres familiales, nos tavernes... Dans ces dernières l'on fait assez souvent de grandes fêtes avec des groupes de chanteurs populaires qui viennent à Kyriaki une soirée et parfois plus.

— Quel est le but principal de votre vie ?

— Améliorer, dans la mesure du possible, ma situation professionnelle, et assurer l'avenir de mes enfants.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Κάθε τι τώ εύχάριστο, τώ συμπαθές — Άναφ. άντωνυμία (γεν.).
2. Έποκοριστικόν γυναικείου ονόματος — Πρωθυπουργός τής Ελλάδος τώ 1826 - 1828 (γεν.).
3. Έτσι ονομάζουν τόν λύκο σέ μερικές περιοχές τής χώρας μας (αϊτ. δημ.) — Κατά τούς αρχαίους, νύμφη τών γλυκέων υδάτων.
4. Μικρό και χαμηλό όχημα, χωρίς πλευρές — Βουνό τής Μακεδονίας, γνωστό από μιá ελληνική νίκη κατά τών Βουλγάρων.
5. Έπιφανής σοφιστής και συγγραφέυς τών περιφήμων «Διαλόγων», γεννηθείς περί τώ 120 μ.Χ. στα Σαμόσατα (δοτ.).
6. Βουνό ελληνικής νήσου, ψηλό όσο και ό Παρνασσός — Μικρά έντομα πού μοιάζουν με σκνίπες.
7. Άρθρο — Και άλλο ένα στή γενική, άντιστρόφως — Μεγάλη τουριστική πόλις τής Γαλλίας στή Μεσόγειο.
8. Μυθικός ήρωας — Μουσική νότα.
9. Τώ νερό, πού πηγάζει κάτω από μερικές έκκλησίες.
10. Έχθρός τής άποδοτικής εργασίας (γεν.) — Τόπος περιπάτου και άναψυχής (πληθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Άφρογενής είναι ένα από τά πολλά έπωνύμιά της.
2. Προπολεμική όνομασία ενός εύρωπαϊκού κράτους — Μερικών ζώων είναι πολύτιμη (αϊτ.).
3. Έπονεί και χρηματικών έμβασμα — Σχεδόν ...άγια.
4. Βουνό τής Θεσσαλίας στή γενική (άντιστρ.) — Έχει και τήν έννοια τού άσημάντου.
5. Άνώτερες από ήθική και πνευματική έποψι (αϊτ.).
6. Άντιστροφή βυζαντινής νότας — Έρημητήριο μοναχού (γεν.).
7. Μεγάλη πόλις τής Κίνας, πρωτεύουσά της τώ 1928 — Άρχικά στρατιωτικής σχολής.
8. Έπηρεζαν πνευματικές ...θυγατέρες τού Έουστινιανού (άντιστρ.) — Άντιστροφή μουσικής νότας.
9. Μόλυνσις, βεβήλωσις (ένάρθρως).
10. Έχθρός του ή ναφθαλίνη — Έ τού ...ίχθύος είναι άπόλυτη.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

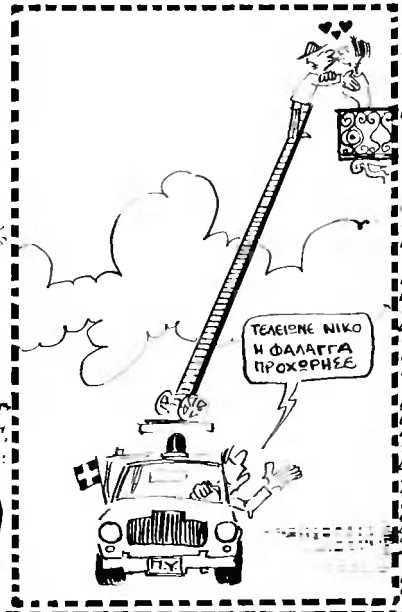
1. ΟΡΘΟΦΡΟΝΩ 2. ΙΕΡΑ — ΜΑΚΙ. 3. Η ΝΟΘΕΙΑ — ΕΟ (ΟΕ).
4. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ. 5. ΚΗΤΩΔΗ — ΝΙ. 6. ΚΕΝΗΝ — ΤΟΙΟ.
7. ΑΡΙΣ — ΜΗΡΟΥ. 8. ΣΩΑ — ΜΕΡΟΥΣ. 9. ΟΣΙΡΙΣ. 10. ΑΣΑΝΣΕΡ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΗΝ (ΝΗ) — ΚΑΖΟΣ. 2. ΠΙΝΟΚΕΡΩΣ. 3. ΘΕΟΜΗΝΙΑΙ.
4. ΟΡΘΟΘΗΣ — ΡΑ. 5. ΦΑΕΘΩΝ — ΜΙΣ. 6. ΙΕΔ (ΔΕΙ) — ΜΕΣΑ.
7. Ο ΜΑΣΗΤΗΡ. 8. ΝΑ — ΟΡΟΥΣ. 9. ΩΚΕΑΝΙΟΥ. 10. ΙΟΝΙΟΥΣ.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑ

ΓΑΜΠΙΡΗΣ

Γέροντες φουστανελλοφόροι χορεύουν στο πανηγύρι
της Αράχovas.

Les vétérans d'Arachova en evzones, dansent à l'occasion
de la fête de St. Georges.

AL